

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@icloud.com>
Sent: 20-05-2026 15:12:31
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: het nieuwe wetsvoorstel 36.871
Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@icloud.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

U bespreekt het nieuwe wetsvoorstel 36.871.

Ik maak mij zorgen over deze wet. Als deze wet doorgaat, krijgen veel statushouders problemen.

Veel statushouders werken hard en hebben een baan. Hun kinderen gaan naar school en willen later ook werken in Nederland. Zij doen hun best voor de Nederlandse samenleving.

Door deze wet wordt het moeilijk om een permanente verblijfsvergunning te krijgen. Ook wordt het moeilijker om Nederlander te worden.

Ik vind het niet eerlijk dat de wet ook geldt voor mensen die al lang in Nederland wonen. Deze mensen hebben hier hun leven opgebouwd. Zij moeten hun rechten behouden.

Daarom vraag ik u vriendelijk om tegen deze wet te stemmen. Of zorg alstublieft dat huidige statushouders hun rechten behouden.

Bedankt voor uw aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

iPhone'umdan gönderildi

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 15:56:43 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorg over de gevolgen van nieuwe asielmaatregelen voor mensen in opvanglocaties

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Eerstekamar Leiden,

Ik schrijf u als betrokken inwoner van Nederland, omdat ik mij zorgen maak over de gevolgen van nieuwe asielmaatregelen voor mensen die langdurig in opvanglocaties verblijven.

Mijn betrokkenheid komt niet alleen voort uit maatschappelijke interesse, maar ook uit persoonlijke ervaring. Ongeveer acht jaar geleden heb ik zelf een periode in een asielopvang meegemaakt. Daardoor begrijp ik de gevoelens van onzekerheid, het lange wachten en de emotionele belasting die veel mensen in opvanglocaties dagelijks ervaren.

Vandaag de dag werk ik fulltime en zet ik mij daarnaast vrijwillig in bij drie verschillende stichtingen. Op mijn eigen manier probeer ik een positieve bijdrage te leveren aan de Nederlandse samenleving. Juist daarom voel ik mij verbonden met mensen die zich nu in een situatie bevinden waarin ik ooit zelf heb gezeten.

Achter elke procedure en elk dossier staan mensen: gezinnen, kinderen, jongeren en volwassenen die vaak al moeilijke omstandigheden hebben meegemaakt. Langdurige onzekerheid over hun toekomst kan een grote invloed hebben op hun welzijn, mentale gezondheid en gevoel van veiligheid.

Voor kinderen en jongeren is stabiliteit van bijzonder belang. Een lange periode van onzekerheid kan gevolgen hebben voor hun ontwikkeling, schoolprestaties, sociale contacten en toekomstperspectief. Sport, onderwijs, sociale activiteiten en een veilige omgeving kunnen juist helpen om hoop, structuur en verbondenheid te bieden.

Ik begrijp dat beleid rondom migratie en asiel complex is en dat er verschillende maatschappelijke belangen zijn. Tegelijk hoop ik dat menselijke waardigheid en aandacht voor de gevolgen voor mensen centraal blijven staan bij toekomstige beslissingen.

Ik verzoek u vriendelijk om bij discussies en besluitvorming aandacht te besteden aan de impact op gezinnen, kinderen, jongeren en andere kwetsbare mensen die in opvanglocaties verblijven.

Nederland staat bekend om waarden zoals menselijkheid, verantwoordelijkheid en zorg voor elkaar. Ik hoop dat deze waarden ook zichtbaar blijven in de keuzes die worden gemaakt.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet, kind regards

5.1.2.e

Monnickendam

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@icloud.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 16:13:36 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: het nieuwe wetsvoorstel 36871

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@icloud.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de tweede kamer,

U bespreekt het nieuwe wetsvoorstel 36871.

Graag wil ik ook mijn gedachten en gevoelens over dit wetsvoorstel met u delen.

Nederland heeft voor veel mensen, waaronder ikzelf, niet alleen de deuren geopend, maar ook menselijkheid, veiligheid en vrijheid geboden. Daarvoor ben ik oprecht dankbaar, en die dankbaarheid zal ik altijd blijven voelen.

Tijdens mijn inburgerings- en integratieproces wilde ik zo snel mogelijk deel uitmaken van de Nederlandse samenleving. Daarom ben ik bij de eerste gelegenheid gaan werken als taxichauffeur. In Turkije werkte ik als docent. Samen met mijn vrouw en onze twee kinderen had ik daar een rustig en gelukkig leven opgebouwd.

Na de gebeurtenissen van 15 juli 2016 veranderde alles. Duizenden mensen verloren hun werk, hun vrijheid en hun toekomst. Ik ben één van hen. Zonder dat ik een misdaad had gepleegd, verloor ik mijn baan en kwam ik in de gevangenis terecht. De zware omstandigheden en de angst hebben mijn gezin diep beschadigd. Mijn huwelijk eindigde in een scheiding, en sindsdien kan ik mijn kinderen al bijna tien jaar niet meer zien.

Uiteindelijk moest ik mijn land verlaten en veiligheid zoeken in Nederland.

Nederland gaf mij opnieuw de kans om een leven op te bouwen. Ik voel mij hier thuis. Ik voel verbondenheid met dit land en met de waarden waarop deze samenleving is gebouwd. Inmiddels ben ik Nederlands staatsburger geworden, iets waar ik trots op ben. Ik wil graag bijdragen aan Nederland, zowel met mijn werk als met mijn betrokkenheid bij de samenleving.

Ik begrijp dat er zorgen en boosheid bestaan over problemen rondom migratie en asiel. Ook begrijp ik dat de overheid verantwoordelijkheid draagt om duidelijke en rechtvaardige regels te maken. Maar ik geloof niet dat deze nieuwe wetsvoorstellen de juiste weg zijn.

De kracht van Nederland lag voor mij altijd in rechtvaardigheid, menselijkheid en zorgvuldigheid. Juist daarom maak ik mij zorgen dat deze wetten in hun huidige vorm kunnen leiden tot nieuwe onrechtvaardigheid en schendingen van fundamentele rechten.

Strengere regels kunnen misschien soms nodig zijn, maar zij mogen nooit ten koste gaan van menselijke waardigheid en rechtsbescherming.

Ik ben misschien geen belangrijk persoon. Ik ben slechts één van de vele mensen die hier veiligheid en een nieuw begin hebben gevonden. Maar juist daarom vraag ik u, als

volksvertegenwoordigers, om met wijsheid, zorgvuldigheid en moed naar deze wetsvoorstellen te kijken.

Ik verzoek u vriendelijk om deze voorstellen in hun huidige vorm niet goed te keuren en opnieuw zorgvuldig te beoordelen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

iPhone 5.1.2.e 5.1.2.e

From: "(5.1.2.e N" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 16:42:30 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Subject: Oproep om de menselijke gevolgen van de asielwetgeving zorgvuldig mee te wegen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Graag wil ik mijn bezorgdheid uitspreken over de voorgestelde wijzigingen in de asielwetgeving en de mogelijke gevolgen voor mensen die al jarenlang proberen een bestaan op te bouwen in Nederland.

Veel mensen hebben hier veiligheid gevonden, leren de taal, werken, volgen opleidingen en zien hun kinderen opgroeien binnen de Nederlandse samenleving. Tegelijk leven velen nog in onzekerheid, wachtend op procedures, gezinshereniging of een duurzame toekomst.

Veranderingen in regels kunnen noodzakelijk zijn, maar wanneer mensen die jarenlang op basis van bestaande wetgeving hoop hebben gehouden plotseling geconfronteerd worden met nieuwe beperkingen, raakt dat meer dan alleen beleid. Het raakt vertrouwen in de overheid, rechtszekerheid en het gevoel ergens werkelijk thuis te mogen zijn.

Achter cijfers en dossiers staan gezinnen die al lange tijd gescheiden leven, ouders die hun kinderen missen en mensen die proberen vooruit te kijken ondanks jaren van onzekerheid.

Ik verzoek u daarom vriendelijk om bij uw afweging niet alleen naar de juridische of politieke gevolgen te kijken, maar ook naar de menselijke impact en de waarden van rechtvaardigheid en zorgvuldigheid die Nederland kenmerken.

Hartelijk dank voor uw tijd en uw zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 17:13:09 +0200
To: cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl; lies.vanaelst@eerstekamer.nl; willemijn.aerds@eerstekamer.nl; bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl; janny.bakker@eerstekamer.nl; pim.vanballekom@eerstekamer.nl; ruben.baumgarten@eerstekamer.nl; ilse.bezaan@eerstekamer.nl; karin.vanbijsterveld@eerstekamer.nl; theo.bovens@eerstekamer.nl; robert.croll@eerstekamer.nl; ferd.crone@eerstekamer.nl; johan.dessing@eerstekamer.nl; boris.dittrich@eerstekamer.nl; hugo.doornhof@eerstekamer.nl; mary.fiers@eerstekamer.nl; math.goossen@eerstekamer.nl; auke.vandergoot@eerstekamer.nl; arie.griffioen@eerstekamer.nl; roel.vangurp@eerstekamer.nl; eddy.hartog@eerstekamer.nl; alexander.vanhattem@eerstekamer.nl; eric.holterhues@eerstekamer.nl; tineke.huizinga@eerstekamer.nl; rik.janssen@eerstekamer.nl; hetty.janssen@eerstekamer.nl; wim.jaspers@eerstekamer.nl; marian.kaljouw@eerstekamer.nl; antoon.kanis@eerstekamer.nl; farah.karimi@eerstekamer.nl; eric.kemperman@eerstekamer.nl; ton.vankesteren@eerstekamer.nl; tanja.klip-martin@eerstekamer.nl; saskia.kluit@eerstekamer.nl; frans.vanknapen@eerstekamer.nl; n.koffeman@eerstekamer.nl; bart.kroon@eerstekamer.nl; ilona.lagas@eerstekamer.nl; andrea.vanlangen@eerstekamer.nl; robbert.lievense@eerstekamer.nl; marjolein.vanderlinden@eerstekamer.nl; henk.marquartscholtz@eerstekamer.nl; randy.martens@eerstekamer.nl; paul.vanmeenen@eerstekamer.nl; henk-jan.meijer@eerstekamer.nl; carla.moonen@eerstekamer.nl; shirin.musa@eerstekamer.nl; peter.nicolai@eerstekamer.nl; joris.vandenoetelaar@eerstekamer.nl; gert-jan.oplaat@eerstekamer.nl; tekke.panman@eerstekamer.nl; gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl; koen.petersen@eerstekamer.nl; greet.prins@eerstekamer.nl; artie.ramsodit@eerstekamer.nl; jeroen.recourt@eerstekamer.nl; theo.rietkerk@eerstekamer.nl; martin.vanrooijen@eerstekamer.nl; daan.roovers@eerstekamer.nl; paul.rosenmoller@eerstekamer.nl; peter.schalk@eerstekamer.nl; karin.straus@eerstekamer.nl; g.vstrien@eerstekamer.nl; hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl; noortje.thijssen@eerstekamer.nl; madeleine.vantooenburg@eerstekamer.nl; gala.veldhoen@eerstekamer.nl; rian.vogels@eerstekamer.nl; voorzitter@eerstekamer.nl; marc.devries@eerstekamer.nl; elly.vanwijk@eerstekamer.nl; D66@eerstekamer.nl; postbus@eerstekamer.nl
Subject: Dringende oproep tot rechtszekerheid en overgangsrecht bij invoering nieuwe asiel- en migratiewetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met respect, maar ook met grote bezorgdheid, schrijf ik u deze brief. De voorgenomen nieuwe wetgeving op het gebied van asiel en migratie dreigt een directe en diepgaande impact te hebben op mijn toekomst, mijn rechtszekerheid en mijn leven in Nederland.

Graag deel ik mijn persoonlijke situatie met u om te illustreren hoe de voorgestelde wetswijzigingen in de praktijk kunnen uitpakken voor gemotiveerde mensen die volledig zijn geïntegreerd.

Sinds vijf jaar woon ik onafgebroken en legaal in Nederland. Nederland is voor mij niet zomaar een verblijfplaats; het is het land waar ik studeer, werk, mijn toekomst opbouw en waar mijn familie, die inmiddels de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen, woont. Ik heb er altijd alles aan gedaan om een actieve en positieve bijdrage te leveren aan de Nederlandse samenleving.

Om u een concreet beeld te geven van mijn integratie:

- **Taal & Inburgering:** Ik heb al mijn inburgeringsexamens binnen drie jaar succesvol afgerond. Ik spreek en schrijf de Nederlandse taal op hoog niveau (NT2 op B2/C1-niveau).
- **Studie:** Ik zit momenteel in het tweede jaar van de Nederlandstalige universitaire studie Bedrijfskunde aan de Radboud Universiteit en ben actief binnen de studievereniging.

- **Ondernemerschap & Werk:** Sinds twee jaar run ik samen met mijn moeder een eigen catering- en foodtruckbedrijf, waarmee we volledig zelfvoorzienend zijn en bijdragen aan de economie.
- **Maatschappelijke inzet:** Ik heb me de afgelopen jaren actief ingezet als vrijwilliger, onder andere bij Buddy to Buddy en als taalmaatje voor ouderen.
- **Veiligheid:** Ik heb een blanco strafblad en ben nooit met politie of justitie in aanraking gekomen.

Volledig volgens de geldende regels en vol vertrouwen in de overheid, heb ik op 9 december 2025 mijn aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Op 9 juni 2026 bereik ik officieel de wettelijke termijn van vijf jaar onafgebroken, rechtmatig verblijf.

Nu bevind ik mij echter in een situatie van extreme juridische onzekerheid. Indien de nieuwe wetgeving op 12 juni 2026 in werking treedt en er geen eerbiedigende werking of overgangsrecht geldt voor lopende aanvragen, heeft een beslissing die slechts enkele dagen later valt, radicale gevolgen. In plaats van de beoogde en verdiende permanente status, zou ik worden teruggeworpen in een tijdelijke status (mogelijk voor slechts 3 jaar).

Het is voor mij, mijn familie en mijn omgeving onmogelijk te begrijpen dat de feiten over mijn situatie, mijn inzet en mijn integratie exact gelijk blijven, maar dat enkel de timing van de ambtelijke besluitvorming mijn hele toekomst kan ontwrichten. Dit veroorzaakt een onaanvaardbare hoeveelheid stress en angst.

Als medewetgever draagt u de verantwoordelijkheid om wetgeving te toetsen op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Burgers en legale migranten moeten erop kunnen vertrouwen dat aanvragen die onder de bestaande wetgeving zijn ingediend, ook volgens de toen geldende regels en normen worden behandeld. Het met terugwerkende kracht of zonder fatsoenlijk overgangsrecht toepassen van strengere regels op lopende dossiers, straft hen die alles perfect volgens de regels hebben gedaan.

Met deze brief vraag ik niet om een individuele uitzondering op de uitvoering, maar om uw scherpe blik als wetgever. Ik verzoek u dringend om bij de behandeling van de nieuwe wetgeving de minister kritisch te bevragen en strikt toe te zien op het volgende:

- **Bescherming van lopende aanvragen:** Dwing af dat aanvragen die vóór de invoeringsdatum zijn ingediend, worden beoordeeld naar het recht dat gold ten tijde van de aanvraag.
- **Respecteren van opgebouwde rechten:** Voorkom dat reeds opgebouwde integratieresultaten en termijnen met terugwerkende kracht teniet worden gedaan.
- **Gezinsstabiliteit:** Zorg dat wetgeving bestaande, goed functionerende gezinnen niet onnodig in langdurige onzekerheid brengt.
- **Gegarandeerd overgangsrecht:** Stem niet in met nieuwe wetgeving zonder dat de minister een eerlijke, ruime en heldere overgangsregeling (overgangsrecht) garandeert.

Ik schrijf u dit als een jonge burger die zijn hele toekomst in Nederland heeft liggen. Ik hoop dat u mijn situatie, en die van velen in een soortgelijke positie, wilt meewegen bij uw kritische toetsing van de voorgestelde wetgeving.

Hartelijk dank voor uw tijd, aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

Nijmegen

From: '5.1.2.e' <5.1.2.e@kpnmail.nl>

Sent: 20-05-2026 17:16:15

To: postbus@eerstekamer.nl

CC:

Subject: Implementatiewet asiel en migratiepact fam Demereze.

Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@kpnmail.nl. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Bij deze vraag ik een eerlijke behandeling voor de verblijfsvergunning of het Nederlandschap voor de familie Demereze.

Verstuurd vanaf mijn iPhone

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 17:32:54 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zienswijze op de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte verantwoordelijke,

Als asielzoeker die in Nederland woont, wil ik graag mijn ernstige zorgen met u delen over de behandeling van de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 in de Eerste Kamer.

Ik ben 27 jaar oud en heb mijn asielaanvraag vóór 12 juni 2026 ingediend. Op het moment van mijn aanvraag vertrouwde ik op de toen geldende regels en probeerde ik mijn leven opnieuw op te bouwen in Nederland, na een moeilijke periode in mijn verleden. Nederland gaf mij hoop op veiligheid, stabiliteit en een eerlijke toekomst.

Daarom maak ik mij grote zorgen over de mogelijkheid dat strengere regels ook van toepassing zouden kunnen worden op lopende aanvragen. Voor mij en duizenden anderen in een vergelijkbare situatie zou dit leiden tot grote onzekerheid en onrechtvaardigheid. Mensen zouden beoordeeld moeten worden op basis van de regels die golden op het moment van hun aanvraag. Dat is een fundamenteel onderdeel van rechtszekerheid en vertrouwen in de rechtsstaat.

Deze wet zal niet alleen juridische gevolgen hebben, maar ook ingrijpende menselijke gevolgen. Zij kan leiden tot:

- langere scheiding van gezinnen,
- kinderen die zonder één van hun ouders moeten opgroeien,
- onzekerheid voor mensen die al jaren proberen te integreren in de Nederlandse samenleving,
- verlies van vertrouwen in de overheid en de rechtsstaat.

Ik ben naar Nederland gekomen omdat ik geloofde in de waarden van rechtvaardigheid, mensenrechten en menselijke waardigheid. Ik vraag geen bijzondere behandeling of voorrechten. Ik vraag alleen om een eerlijke beoordeling en de mogelijkheid om veilig met mijn familie een toekomst op te bouwen.

Daarom verzoek ik u respectvol om tegen de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 te stemmen en te voorkomen dat deze wet in werking treedt, vooral wanneer deze ook van toepassing zou zijn op reeds lopende aanvragen.

De kracht van Nederland ligt niet alleen in het beschermen van grenzen, maar ook in het beschermen van menselijke waardigheid, het gezinsleven en de principes van de rechtsstaat.

Ik hoop dat u rekening zult houden met de ernstige gevolgen die deze wet zal hebben voor duizenden mensen en families. Hartelijk dank dat u de tijd neemt om mijn brief te lezen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Amsterdam

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 18:11:31 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorg over de asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte meneer/mevrouw,

Ik zou graag willen mijn mening delen en u vragen om de nieuwe asielwet kritisch te beoordelen. Een zorgvuldig en menswaardig asielbeleid is belangrijk voor een rechtvaardige samenleving in Nederland, het land die wij als ons nieuw land noemen.

Ik hoop dat u bij uw beslissing oog houdt voor menselijke waardigheid, uitvoerbaarheid en de gevolgen voor kwetsbare mensen, vooral voor de familie leden die al jaren elkaar niet gezien hebben en willen hun hoop nog houden.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 19:22:43 +0200
To: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Onderwerp: Stop terugwerkende kracht – overgangsrecht voor 5.830 lopende aanvragen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik ben 5.1.2.e 22 jaar politieagent in Turkije. Na de coup van 2016 ontslagen zonder rechtszaak. Tot vandaag een arrestatiebevel tegen mij. Ik vluchtte naar Nederland omdat ik geloofde in de rechtsstaat. Vijf jaar later: ingeburgerd, kinderen studeren, actief bijdragend aan de samenleving — ondanks chronische ziekte. Op 16 januari 2026 diende ik mijn aanvraag in voor onbepaalde tijd — vóór 12 juni, op basis van de toen geldende regels.

Nu dreigt nieuwe wetgeving dit met terugwerkende kracht te treffen. Ik ben een van de 5.830 mensen in dezelfde situatie.

Dit is willekeur:

11 juni aangevraagd → oude regels

13 juni aangevraagd → nieuwe strenge regels

Maanden gewacht → met terugwerkende kracht benadeeld

Mijn verzoek is duidelijk:

Voeg een overgangsregeling toe.

Of stem tegen deze wet.

Nederland verwierp eerder de Asielnoodmaatregelenwet. Stem ook nu voor rechtvaardigheid.

Met de meeste hoogachting,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Hippolytushoef

Tel: 5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 19:27:35 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Dringend verzoek: bescherm lopende gezinsherenigingsaanvragen en meerderjarige kinderen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Met respect wend ik mij tot u vanwege mijn grote zorgen over de nieuwe asiel- en gezinsherenigingsregels die binnenkort in werking kunnen treden of verder kunnen worden uitgewerkt.

Mijn situatie is zeer pijnlijk en urgent.

Ik ben op 12 augustus 2022 naar Nederland gekomen. Na een lange asielprocedure heb ik op 30 april 2024 een verblijfsvergunning gekregen. Direct daarna, op 4 mei 2024, heeft mijn advocaat namens mij een aanvraag voor gezinshereniging ingediend voor mijn vrouw en mijn vier kinderen.

Sindsdien wachten wij al ongeveer 25 maanden op een beslissing. In totaal leef ik inmiddels bijna vier jaar gescheiden van mijn gezin.

Mijn vrouw en kinderen verblijven al bijna drie jaar in Bosnië. Zij moesten Turkije verlaten vanwege dezelfde politieke omstandigheden. Mijn vrouw werd geconfronteerd met een gevangenisstraf van 6 jaar en 3 maanden. Sindsdien leeft mijn gezin buiten Nederland onder zeer moeilijke omstandigheden.

Mijn oudste dochter heeft MS. Zij heeft medische stabiliteit, rust, regelmatige controle en haar familie nodig. Door haar situatie kon zij niet zelfstandig in Turkije blijven en moest zij met haar moeder naar Bosnië gaan. Wij hebben medische informatie via VluchtelingenWerk Nederland aan de IND gestuurd. Daarin werd benadrukt dat hereniging met haar vader en een stabiele gezinssituatie belangrijk zijn voor haar gezondheid. Toch heeft dit tot nu toe niet geleid tot een beslissing.

Ook mijn andere kinderen worden zwaar geraakt. Hun opleiding is verstoord. Zij groeien al jaren zonder hun vader op. Hun toekomst staat stil terwijl wij wachten op een beslissing die volgens de rechter al lang genomen had moeten worden.

Ik heb inmiddels twee procedures wegens niet tijdig beslissen gewonnen. De rechtbank heeft vastgesteld dat de IND te laat is en heeft dwangsommen opgelegd. Toch is er nog steeds geen definitieve beslissing genomen.

Juist daarom maak ik mij grote zorgen over de nieuwe regels. Ik heb Nederland mede gekozen omdat het destijds mogelijk was om, onder bepaalde voorwaarden, ook een meerderjarig afhankelijk kind via gezinshereniging te laten komen. Bij mijn aanvraag was één kind ouder dan 18 jaar, maar drie kinderen waren minderjarig. Eén van hen is tijdens de lange wachttijd van de IND inmiddels ook 18 jaar geworden. Het zou buitengewoon onrechtvaardig zijn als mijn gezin nu de dupe wordt van een vertraging die niet door ons is veroorzaakt.

Als nieuwe regels zonder duidelijke bescherming voor lopende aanvragen worden toegepast, kan mijn gezin na bijna twee jaar wachten alsnog ernstig worden benadeeld. Dan voelt het alsof wij al die tijd voor niets hebben gewacht, terwijl de vertraging juist bij de overheid ligt.

Daarnaast woon ik al anderhalf jaar in een sociale huurwoning die mij door de gemeente is toegewezen. Mijn gezin hoeft bij aankomst niet in een opvanglocatie te verblijven. Zij kunnen direct bij mij wonen en beginnen met integreren, naar school gaan en een veilig leven opbouwen.

Ook maak ik mij zorgen over het verdwijnen of beperken van het perspectief op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en uiteindelijk naturalisatie. Voor mensen zoals ik is zekerheid essentieel om werkelijk te kunnen

integreren. Als wij voortdurend moeten vrezen dat onze verblijfspositie verandert, kunnen wij ons nooit volledig veilig, thuis en nuttig voelen in de samenleving.

Ik vraag u daarom met klem:

- bescherm lopende gezinsherenigingsaanvragen tegen nieuwe strengere regels;
- voorkom dat meerderjarige afhankelijke kinderen, vooral met medische problemen, buiten het gezin vallen;
- houd rekening met gezinnen die al jaren wachten door vertraging bij de IND;
- waarborg rechtszekerheid, gerechtvaardigd vertrouwen en het recht op gezinsleven;
- en zorg ervoor dat mensen die al een verblijfsvergunning hebben een reëel perspectief houden op zekerheid, integratie en toekomst in Nederland.

Ik vraag u niet om een uitzondering zonder reden. Ik vraag u om rechtvaardigheid, menselijkheid en bescherming voor gezinnen die al jaren wachten en die door nieuwe regels onevenredig hard geraakt dreigen te worden.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

V-nummer: 5.1.2.e

5.1.2.e 5.1.2.e 's Hertogen Bosch

5.1.2.e

5.1.2.e [@gmail.com](mailto:5.1.2.e@gmail.com)

5.1.2.e
From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 19:32:24 +0200
To: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Een moeder schrijft u – stop de terugwerkende kracht van de Asielpact-wet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik ben 5.1.2.e 46 jaar, moeder van drie kinderen en echtgenote van 5.1.2.e

Ik was lerares in Turkije — op de kleuterschool, de basisschool en het voortgezet onderwijs. Ik hield van mijn werk en van mijn leerlingen. Maar omdat mijn man via een nooddecreet werd ontslagen, werd ook ik beschuldigd. Niet vanwege iets wat ik had gedaan — maar vanwege wie mijn man was.

Wat wij hebben meegemaakt gaat verder dan ontslag. Het was een systematische, generatiebrede vernietiging:

- Mijn man werd zonder rechtszaak ontslagen en vervolgd.
- Ik werd beschuldigd — alleen omdat ik zijn vrouw was.
- Onze kinderen werden beschuldigd — alleen omdat zij onze kinderen waren.
- Hun scholen werden gesloten.
- Onze bankrekeningen werden geblokkeerd.
- Wij werden sociaal geïsoleerd en uit de samenleving gestoten.
- Dit alles was gepland, systematisch en door de staat uitgevoerd — van generatie op generatie.

Vanaf 15 juli 2016 hebben wij jaren van intimidatie, pijn en onrecht doorstaan. Uiteindelijk kwamen wij naar Nederland — omdat wij geloofden in een land waar de wet voor iedereen geldt.

Nu woon ik hier vier jaar. Ik heb ingeburgerd. Mijn kinderen gaan hier naar school. Mijn zoon 5.1.2.e begint in september aan de middelbare school — samen met de vrienden waarmee hij vier jaar heeft opgegroeid. Mijn gezin begint eindelijk te ademen.

Maar nieuwe wetgeving dreigt dit alles opnieuw in gevaar te brengen. De aanvraag voor onbepaalde tijd die mijn man op 16 januari 2026 indiende, dreigt met terugwerkende kracht onder strengere regels te vallen. Voor ons gezin betekent dit niet alleen juridische onzekerheid — het betekent het heropleven van een trauma dat wij jaren hebben gedragen.

Geachte senator, wij vragen geen voorrecht. Wij vragen alleen om niet opnieuw gestraft te worden voor iets wat wij niet hebben gedaan.

Voeg een overgangsregeling toe voor lopende aanvragen. Of stem tegen deze wet.

Met de meeste hoogachting,

5.1.2.e

5.1.2.e 5.1.2.e

Hippolytushoef

Tel: 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e p@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 20:10:15 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Onze zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Graag wil ik ons verhaal met u delen, omdat de nieuwe asielwet voor ons gezin veel onzekerheid en angst veroorzaakt.

Door politieke problemen en onrecht in Turkije ben ik jarenlang gescheiden geweest van mijn gezin. Ik heb gevangen gezeten, niet omdat ik iets verkeerd had gedaan, maar vanwege de politieke situatie en het gebrek aan rechtvaardigheid. We raakten ons werk kwijt en ons leven werd volledig kapotgemaakt.

Mijn dochters waren toen nog maar 2 en 3 jaar oud. Eerst moesten zij zes maanden zonder hun moeder leven en daarna groeiden zij vijf jaar zonder hun vader op. Ik heb hun kindertijd gemist. Ik kon niet zien hoe zij groter werden of leerden lezen en schrijven. Dat hoorde ik alleen via de brieven die zij mij naar de gevangenis stuurden.

Nadat ik vrijkwam, werd de gevangenisstraf van mijn vrouw bevestigd. Daarom moesten wij ons land verlaten via gevaarlijke en moeilijke wegen. Uiteindelijk kwamen wij in Nederland aan. Ons enige doel was om onze kinderen veilig, rustig en gelukkig te laten opgroeien.

Na verblijf in negen verschillende AZC's kregen wij eindelijk een huis. Mijn vrouw en ik hebben jarenlang als docent gewerkt in Turkije. Ook hier willen wij bijdragen aan de samenleving. Daarom doen wij ons best om de taal te leren en goed te integreren. Ik loop momenteel stage op een school en volg een opleidingstraject om weer als docent te kunnen werken.

Juist nu wij langzaam weer hoop kregen en een nieuw leven probeerden op te bouwen, zorgt deze wet opnieuw voor grote onzekerheid. Het gevoel van veiligheid dat wij hier begonnen te voelen, raakt daardoor opnieuw beschadigd. Vooral voor onze kinderen is dat erg moeilijk.

Daarom vraag ik u vriendelijk om aandacht en steun voor gezinnen zoals het onze. Wij willen niets anders dan veilig leven, werken, bijdragen aan de samenleving en onze kinderen een stabiele toekomst geven.

Hartelijk dank voor uw tijd en begrip.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 20:38:25 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Geachte Senator,

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Ik woon inmiddels ongeveer drie jaar in Nederland. Na een lange en moeilijke procedure heb ik, na ongeveer 30 maanden wachten, eindelijk een verblijfsvergunning gekregen en samen met mijn gezin een woning kunnen betrekken.

Tijdens deze zware periode hebben wij geprobeerd ons leven opnieuw op te bouwen. Mijn partner en ik zijn beiden docent en wij doen ons uiterste best om actief deel te nemen aan de Nederlandse samenleving. Wij leren Nederlands, doen vrijwilligerswerk en proberen onze kinderen een veilige en stabiele toekomst te geven.

Toch leven wij momenteel opnieuw in grote onzekerheid. Voor onze oudste zoon hebben wij een aanvraag voor gezinshereniging ingediend. Terwijl wij hopen eindelijk als gezin compleet en veilig samen te kunnen leven, horen wij nu over nieuwe wetgeving rondom asiel en gezinshereniging die veel regels kan veranderen.

Deze situatie veroorzaakt veel stress en angst binnen ons gezin. Na jaren van onzekerheid hadden wij eindelijk het gevoel dat wij een nieuwe start konden maken in Nederland. De gedachte dat nieuwe regels mogelijk invloed kunnen hebben op de toekomst van onze zoon en ons gezinsleven, raakt ons diep.

Voor ons gaat het niet alleen om procedures of documenten. Het gaat om een gezin dat na jaren van moeilijke omstandigheden probeert opnieuw een normaal leven op te bouwen. Onze kinderen hebben behoefte aan stabiliteit, onderwijs, veiligheid en de mogelijkheid om zich gezond te ontwikkelen.

Wij begrijpen dat migratiebeleid een complex onderwerp is en dat de overheid verantwoordelijkheden heeft. Tegelijk hopen wij dat er binnen de besluitvorming ook ruimte blijft voor menselijkheid, gezinshereniging en het belang van kinderen.

Daarom vraag ik u vriendelijk om bij de beoordeling van nieuwe wetgeving ook rekening te houden met gezinnen zoals het onze, die zich willen integreren, bijdragen aan de samenleving en hun kinderen een veilige toekomst willen bieden.

Hartelijk dank voor uw aandacht en begrip.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 21:13:14 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorg over nieuwe wetgeving en bescherming van verworven rechten

Geachte eerste kamer

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 60 jaar oud en woon sinds **12 juli 2021** in Nederland. Inmiddels leef ik hier bijna vijf jaar.

In Turkije ben ik, samen met anderen, op een volstrekt onrechtvaardige manier beschuldigd van een zeer ernstig misdrijf dat wij nooit hebben gepleegd. Ik was daar een gerespecteerd en geliefd zakenman, actief als bestuurder binnen verschillende verenigingen en maatschappelijke organisaties, en beschikte over een stabiele financiële situatie. Door het volledig wegvallen van rechtszekerheid, recht en wetgeving in mijn land, was ik genoodzaakt alles achter te laten.

Juist daarom heb ik mijn toevlucht gezocht tot Nederland, een land dat internationaal bekendstaat om zijn rechtsstaat, rechtvaardigheid en naleving van de wet. Sinds mijn komst heb ik mij volledig ingezet om aan alle verplichtingen te voldoen. Ik heb mijn inburgeringstraject succesvol afgerond, alle examens behaald en mijn **inburgeringsdiploma** ontvangen.

Daarnaast heb ik mij actief ingezet voor de Nederlandse samenleving. Twee jaar lang heb ik vrijwilligerswerk verricht in gemeentelijk groenonderhoud en één jaar heb ik als onderwijsassistent gewerkt voor vluchtelingenleerlingen bij onderwijsinstelling **Stavor**. Terwijl ik zelf de Nederlandse taal leerde, heb ik andere nieuwkomers ondersteund door mijn kennis en ervaring met hen te delen. Ook heb ik zes maanden een taalstage gevolgd bij **Scapino**, waar ik kennis heb opgedaan van de Nederlandse handelspraktijk.

Momenteel loopt mijn aanvraag voor een **permanent verblijfsrecht** en bevind ik mij in de laatste maand van deze procedure. Ik sta zeer dicht bij het verkrijgen van het Nederlanderschap. Juist daarom baren de berichten over nieuwe wetgeving mij grote zorgen.

Met name het risico van **terugwerkende kracht** en het niet beschermen van **verworven rechten** zorgen voor veel onzekerheid bij mij en bij velen in een vergelijkbare situatie. In mijn land van herkomst heb ik ervaren hoe dergelijke wetgeving kan leiden tot ernstige onrechtvaardigheid. Dat is precies de reden waarom ik mijn vertrouwen in Nederland heb gesteld.

Ik hoop en geloof oprecht dat Nederland een rechtsstaat blijft waarin rechtszekerheid en gerechtvaardigd vertrouwen worden beschermd. Naar mijn overtuiging dienen eventuele wetswijzigingen uitsluitend met een zorgvuldige en eerlijke **overgangsregeling** te worden ingevoerd, zodat mensen die aantoonbaar hebben geïntegreerd niet worden benadeeld.

Wij vertrouwen op u en hopen dat u ons niet zult laten vallen. Wij willen in vrede leven, bijdragen aan de samenleving en onze integratie in de Nederlandse maatschappij voortzetten.

Met hoogachting,

Naam: 5.1.2.e

Adres: 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Telefoon: 5.1.2.e

E-mail: 5.1.2.e [@gmail.com](#)

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@hotmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 22:37:33 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Bezwaar tegen onmiddellijke werking Asielwet / Verzoek om overgangsrecht

You don't often get email from 5.1.2.e@hotmail.com. [Learn why this is important](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e (48 jaar) en ik wend mij tot u vanwege het komende debat over de uitvoeringswet van het EU-Migratie- en Asielwet. Ik doe dit uit diepe bezorgdheid voor de duizenden mensen die door de voorgestelde ingangsdatum direct in hun rechtszekerheid worden getroffen.

In 2021 ben ik vanwege de omstandigheden in Turkije als vluchteling naar Nederland gekomen. Vanaf de dag dat ik hier aankwam, heb ik mij uiterst welkom gevoeld. De vriendelijkheid van de Nederlandse mensen heeft diepe indruk op mij gemaakt. Om zo snel mogelijk volwaardig te kunnen participeren, heb ik binnen twee jaar de Nederlandse taal geleerd och mijn Staatsexamen NT2 op B2-niveau behaald. Inmiddels bouw ik actief mee aan de samenleving en economie in mijn functie als ICT Monitoring Engineer.

Onlangs heb ik een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd aangevraagd. Door het totale gebrek aan een overgangsregeling dreigt de bodem onder mijn opgebouwde bestaan echter te verdwijnen. Als de wet ingaat, vallen lopende aanvragen zoals de mijne direct onder de nieuwe regels waarin deze vergunning wordt afgeschaft. Het voelt onrechtvaardig dat de gevolgen van de lange wachttijden nu eenzijdig bij de aanvrager worden neergelegd.

Hoewel dit mij persoonlijk raakt, maak ik mij nog grotere zorgen over de mensen die in een AZC wachten op een status, of al lang wachten op gezinshereniging. Onder hen bevinden zich duizenden gemotiveerde mensen die er alles aan doen om in te burgeren. Door het tweestatusstelsel her op te richten en gezinshereniging drastisch te beperken zonder overgangsrecht, ontstaat een psychologisch onhoudbare situatie. Wanneer basale veiligheid en het gezinsleven permanent onder druk staan, is het nagenoeg onmogelijk om je effectief te focussen op integratie en de toekomst.

Als lid van de Eerste Kamer weegt u wetgeving op rechtmatigheid, uitvoerbaarheid en menselijkheid. Met het oog op de stemming van 26 mei vraag ik u respectvol het volgende te overwegen:

- **Rechtszekerheid & Gezinsleven:** Directe toepassing op lopende zaken schuurt met het vertrouwensbeginsel en raakt het recht op gezinsleven. Het creëert willekeur wanneer de toevallige beslisdatum leidend wordt in plaats van de aanvraagdatum.
- **Uitvoerbaarheid:** Deze complexe regels met terugwerkende kracht toepassen op tienduizenden dossiers legt een enorme administratieve druk op de reeds overbelaste IND en rechterlijke macht.
- **Mijn verzoek:** Ik hoop dat u pleit voor het schrappen van de directe werking op lopende aanvragen, of ten minste aandringt op een humane overgangsregeling voor gezinshereniging en onbepaalde tijd.

Graag leg ik u tot slot nog twee prangende vragen voor:

1. **Hoe kunnen mensen zich volwaardig focussen op werk en taal, wanneer hun gezinsleven en verblijfszekerheid door het ontbreken van overgangsrecht in constante onzekerheid verkeren?**
2. **Is er een concrete impactanalyse gemaakt van de administratieve chaos bij de IND als tienduizenden dossiers plotseling herbeoordeeld moeten worden, og wegen die kosten op tegen het resultaat?**

Een stabiele toekomst bouw je niet op basis van rechtsonzekerheid. Hartelijk dank voor uw tijd, uw kritische blik en uw inzet voor de menselijke maat.

Met hoogachting en vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e \$

ICT Monitoring Engineer

Mobile: 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 22:43:18 +0200
To: "39 To: Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; "Toine Beukering" <toine.beukering@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Pim Walenkamp" <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; "EK-FVD" <fvd@eerstekamer.nl>; "EK-OPNL" <opnl@eerstekamer.nl>; "EK-VOLT" <volt@eerstekamer.nl>; "EK-SGP" <sgp@eerstekamer.nl>; "EK-SP" <sp@eerstekamer.nl>; "EK-PVV" <pvv@eerstekamer.nl>; "EK-Ja21" <ja21@eerstekamer.nl>; "EK-ChristenUnie" <christenunie@eerstekamer.nl>; "EK-GL-PvdA" <gl-pvda@eerstekamer.nl>; "EK-VVD" <vvd@eerstekamer.nl>; "EK-BBB" <bbb@eerstekamer.nl>; "EK-50Plus" <50plus@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; postbus@eerstekamer.nl
Subject: Concerns about the new asylum law

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Meneer/Mevrouw,

Ik maak mij zorgen over de nieuwe asielwet die nu wordt besproken. Ik denk dat strengere regels voor verblijfsvergunningen en gezinshereniging veel families zullen raken.

Mijn moeder, mijn oudere broer en ik hebben een verblijfsvergunning gekregen in Nederland. Maar mijn oma van 79 jaar, die in hetzelfde dossier zat, heeft een afwijzing gekregen omdat zij volgens de IND "geen persoonlijk risico" zou hebben.

Mijn oma is oud, ziek en alleen in Turkije. Haar vier kinderen hebben allemaal asiel moeten zoeken in verschillende landen.

Ik ben bang dat deze wet nog meer kwetsbare families zal raken. Daarom vraag ik u vriendelijk om ook naar de menselijke kant en het belang van familie te kijken bij uw beslissing.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@kpnmail.nl>
Sent: Wed, 20 May 2026 22:43:58 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Wijziging wet Asielrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@kpnmail.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Als vrijwillig begeleider ken ik veel asielzoekers. Tot nu toe met goede ervaringen. Het kost tijd voor deze mensen om een bestaan op te bouwen.

Gun ze die tijd en maak het hier kunnen blijven niet nodeloos ingewikkeld. Het zou al veel helpen als werkgevers deze mensen sneller een kans gaven en ze zo hun potentieel konden benutten. Stem tegen de wet.

Met vr groet ,

5.1.2.e

Begeleider Taal Nootdorp

5.1.2.e
From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@tilburguniversity.edu>
Sent: Wed, 20 May 2026 23:28:53 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Persoonlijke brief - Nieuwe asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@tilburguniversity.edu. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Beste leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u deze brief omdat de voorgenomen nieuwe asielwetgeving directe gevolgen kan hebben voor onze toekomst.

Mijn naam is Mustafa. Ik woon inmiddels ruim 4,5 jaar legaal met mijn familie in Nederland. Wij komen uit Turkije. Mijn ouders waren daar docenten, een stabiel middenklasseleven. Maar door hun vermeende banden met een beweging kregen zij ernstige politieke problemen met de Turkse overheid. Toen hun jarenlange gevangenisstraffen definitief werden opgelegd, enkel vanwege hun lidmaatschap van de beweging, en de overheid beschouwt hen als vijanden, zijn wij naar Nederland gevlucht. Ik was toen 18 jaar oud.

Ik ben nu 23 jaar oud, derdejaars universiteitsstudent, werk als museummedewerker en ben een trotse Nijmegenaar die zich veel vrijwillig inzet.

Nederland is voor ons het land waar wij onze identiteit, veiligheid en acceptatie hebben gevonden. Daar zijn wij oprecht dankbaar voor.

Maar het opbouwen van een leven hier was niet vanzelfsprekend. Jarenlang hebben wij keihard gewerkt aan onze inburgering: taalcursussen, vrijwilligerswerk, opleidingen en werk. Niet alleen wij, maar ook de gemeente heeft veel gedaan in onze inburgering. Na 4 jaar veel energie aan het integratie, heeft mijn vader inmiddels een fulltime werk in een zorgcentrum kunnen vinden, ook mijn moeder in een naaiewinkel. Mijn twee jongere broertjes spreken Nederlands bijna als moedertaal, volgen onderwijs op het vwo en voetballen bij een club in onze buurt. We hebben er tot nu toe alles aan gedaan om onze plek in deze samenleving op een positieve manier op te bouwen.

In april hebben wij een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd volledig volgens de wet, en daarna hopelijk Nederlandschap voldoen maken. Omdat wij in oktober de vereiste termijn van vijf jaar legaal verblijf bereiken.

Als onze aanvraag enkele maanden later onder nieuwe wetgeving wordt beoordeeld, kan onze juridische positie volledig veranderen. Dat voelt moeilijk. Ik begrijp dat wet wel kan veranderen, maar ik wil u laten begrijpen dat deze wetgeving veel stress en onzekerheid veroorzaakt voor iedereen.

Als we veranderingen door moeten voeren, laten we dat dan doen met zo min mogelijk negatieve gevolgen voor de integratie, mentale gezondheid en toekomst van vluchtelingen en kinderen. Anders ben ik bang dat dit helaas negatieve effecten kan hebben op de lange termijn inburgering.

Daarom doe ik een dringend beroep op u om de volgende punten:

- de behandeling van de implementatiewet in de Eerste Kamer zorgvuldig genoeg en met voldoende tijd voor debat te laten plaatsvinden;
- lopende aanvragen voor verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd te beschermen;
- te zorgen voor een menselijker en rechtvaardiger beleid rondom gezinshereniging en alleenstaande minderjarige vreemdelingen;

- te voorkomen dat inburgeringstrajecten onnodig worden belast met onzekerheid en stress.

Ik schrijf u als een jongere die misschien in de toekomst uw collega in de Eerste Kamer kan worden.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: 5.1.2.e @gmail.com
Sent: 21-05-2026 08:18:02
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving
Attachments:

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetten betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de geachte minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Ankara-overeenkomst en andere internationale overeenkomsten, van kracht blijven.

De internationale overeenkomst die door de geachte minister is genoemd en die wordt toegepast op Turkse werknemers en hun families, is helaas niet op ons van toepassing. Omdat wij politieke vluchtelingen zijn. Wij zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging zijn wij gevlucht voor het onderdrukkende en dictatoriale regime in ons land en hebben wij bescherming gezocht in Nederland.

Onder herinnering aan deze kwestie verzoek ik u vriendelijk om opnieuw informatie in te winnen bij de geachte minister.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u persoonlijk en de waardevolle leden van uw partij de noodzakelijke inspanningen zullen leveren om deze wet, die duizenden mensen en families zal benadelen en geen wettelijke overgangsbepalingen bevat, te verwerpen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@outlook.com.tr>
Sent: Thu, 21 May 2026 08:22:59 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving

5.1.2.e@outlook.com.tr adresinden çok sık e-posta almıyorsunuz. [Bunun neden önemli olduğunu öğrenin](#)

Geachte Senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetten betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de geachte minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Ankara-overeenkomst en andere internationale overeenkomsten, van kracht blijven.

De internationale overeenkomst die door de geachte minister is genoemd en die wordt toegepast op Turkse werknemers en hun families, is helaas niet op ons van toepassing. Omdat wij politieke vluchtelingen zijn. Wij zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging zijn wij gevlucht voor het onderdrukkende en dictatoriale regime in ons land en hebben wij bescherming gezocht in Nederland.

Onder herinnering aan deze kwestie verzoek ik u vriendelijk om opnieuw informatie in te winnen bij de geachte minister.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u persoonlijk en de waardevolle leden van uw partij de noodzakelijke inspanningen zullen leveren om deze wet, die duizenden mensen en families zal benadelen en geen wettelijke overgangsbepalingen bevat, te verwerpen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 08:43:23 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetten betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de geachte minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Ankara-overeenkomst en andere internationale overeenkomsten, van kracht blijven.

De internationale overeenkomst die door de geachte minister is genoemd en die wordt toegepast op Turkse werknemers en hun families, is helaas niet op ons van toepassing. Omdat wij politieke vluchtelingen zijn. Wij zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging zijn wij gevlucht voor het onderdrukkende en dictatoriale regime in ons land en hebben wij bescherming gezocht in Nederland.

Onder herinnering aan deze kwestie verzoek ik u vriendelijk om opnieuw informatie in te winnen bij de geachte minister.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u persoonlijk en de waardevolle leden van uw partij de noodzakelijke inspanningen zullen leveren om deze wet, die duizenden mensen en families zal benadelen en geen wettelijke overgangsbepalingen bevat, te verwerpen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 09:12:34 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de voorgestelde wijzigingen van verblijfs- en naturalisatiewetgeving
Attachments: De tekst van het lied 'Herinneringen van veertig jaar'.docx

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met deze brief wil ik graag mijn grote zorgen uitspreken over het nieuwe wetsvoorstel dat gevolgen heeft voor permanente verblijfsvergunningen en naturalisatieprocedures.

Ik hoop van harte dat u de tijd kunt nemen om mijn brief te lezen en bij de komende stemming rekening wilt houden met de menselijke gevolgen van deze wet voor vluchtelingen zoals ik en mijn gezin.

In Turkije werkte ik bijna dertig jaar als wiskundeleraar en schooldirecteur op middelbare scholen. Mijn hele leven stond in het teken van onderwijs, wiskunde en het begeleiden van jongeren. Toch verloor ik, na de gebeurtenissen van 2016 in Turkije, mijn baan en vrijheid op basis van beschuldigingen die volgens internationale mensenrechtennormen geen strafbare feiten vormen. Zaken zoals het hebben van een bankrekening bij een legale bank, het werken op wettelijk erkende scholen en het gebruik van communicatie-apps werden als "bewijs" gebruikt.

Mijn vrouw en ik werden gearresteerd, vervolgd en veroordeeld. Onze familie werd zwaar getroffen. Wij verloren ons werk, onze reputatie, onze sociale omgeving en uiteindelijk ook ons gevoel van veiligheid. Onze kinderen en familieleden hebben hierdoor ernstige psychologische en sociale schade geleden.

Uiteindelijk moesten wij alles achterlaten en vluchten. Via Griekenland kwamen wij in Nederland terecht — een land dat wij altijd hebben gezien als democratisch, rechtvaardig en respectvol tegenover mensenrechten.

Sinds juni 2021 wonen wij in Nederland. Wij doen ons uiterste best om actief deel te nemen aan de samenleving en ons volledig te integreren. Wij hebben Nederlandse taalcursussen gevolgd, onze inburgering succesvol afgerond en doen vrijwilligerswerk. Mijn diploma's zijn erkend door IDW en DUO, waardoor ik bevoegd ben als eerstegraads docent wiskunde. Momenteel geef ik vrijwillig wiskundelessen bij Stichting IBCE en Stichting Kennispoint in Den Haag. Daarnaast blijf ik actief werken aan mijn Nederlandse taalvaardigheid en professionele ontwikkeling. We betalen nu belasting in Nederland.

Mijn dochters hebben zich eveneens geïntegreerd in Nederland. Mijn oudste dochter werkt als architect bij een Nederlands bedrijf en mijn jongste dochter bereidt zich voor op een studie tandheelkunde in Nederland.

Wij zijn Nederland diep dankbaar voor de veiligheid en kansen die wij hier hebben gekregen. Juist daarom ervaren wij veel stress en onzekerheid door het nieuwe wetsvoorstel over vluchtelingen en verblijfsrechten.

Wij hopen op een toekomst waarin wij zonder voortdurende angst kunnen bijdragen aan de Nederlandse samenleving.

Daarom verzoek ik u vriendelijk om bij de stemming rekening te houden met de menselijke kant van deze wetgeving en met de situatie van vluchtelingen die zich oprecht inzetten voor integratie en deelname aan de samenleving.

Terwijl u stemt over de nieuwe wetgeving omtrent asiel en migratie, willen wij u herinneren aan de menselijke gezichten achter de cijfers. De diepe pijn van het offers van mensen die gedwongen hun vaderland moesten ontvluchten, worden krachtig samengevat in een bekende uitdrukking uit onze cultuur: **"Ik heb veertig jaar aan kostbare herinneringen uitgewist en ben zo de Maritsa overgestoken."**

Deze woorden verwoorden het diepe leed van hen die in één enkele nacht een heel leven, vriendschappen en een vertrouwde geschiedenis achter moesten laten om de dunne grens tussen leven en dood (de rivier de Maritsa) over te steken. **Vluchteling zijn is geen keuze; het is de pijnlijke noodzaak om "veertig jaar"**

aan herinneringen en opgebouwd leven op te offeren voor veiligheid. Wij vragen u dringend om bij de beoordeling van dit wetsvoorstel de menselijke waardigheid, gezinshereniging en compassie centraal te stellen.

Om de diepe melancholie en het verhaal van deze achtergelaten levens beter te begrijpen, nodigen wij u uit om te luisteren naar het lied "40 Yıllık Hatır" (Veertig Jaar aan Herinneringen) via deze link:

https://www.youtube.com/watch?v=Bp6fO7nJ_fm

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Veertig jaar herinnering

Veertig jaren, diep bewaard,
liet ik achter bij de grens.
Aan de oevers van de Meriç
stierf mijn oude levenswens.

Heel mijn wereld in een tas,
heel mijn verleden werd tot stof.
Tegen 't harde lot des levens
lachte ik, al brak mijn hof.

Sinds het prille begin der tijden
trekt de mens van land tot land.
Niemand krijgt een zacht voorrecht
langs de wegen zonder rand.

Bittere leugens, scherp als gif,
proefde ik als honingzoet.
Veertig jaren vol herinnering
spoelden weg in zwarte vloed.

Slechts wat kleren op mijn schouders,

in mijn borst een duivenhart.
Ik verloor zowel mijn liefde
als mijn leven vol van smart.

Achterbleven trouwe vrienden,
stil van droefenis en pijn.
Met gevulde, natte ogen
liet ik hen voorgoed alleen.

Zaden liet ik daar in aarde,
opdat hoop zou verder gaan.
Moeders, kind'ren, fiere mannen
droeg ik op aan Gods bestaan.

Ballingschap bleef mij als erfenis,
weemoed brandde diep en stil.
Met een laatste blik op 't vaderland
stak ik zwijgend de rivier.

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 09:32:14 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Concern Regarding the New Asylum Law Proposal and Legal Certainty

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Dear Members of the Eerste Kamer,

My name is 5.1.2.e. I am writing to respectfully express my deep concern regarding the proposed asylum law amendments that will be voted on in the Eerste Kamer on 26 May 2026.

I came to the Netherlands in July 2022 and applied for asylum because of political pressure, threats against my freedom, and serious safety concerns in Turkey. After a detailed examination of my case, the Dutch authorities officially recognized the risks I faced and granted me a residence permit on 31 January 2024.

Approximately eight months later, my family reunification request was approved, and my wife and six-year-old son finally joined me in the Netherlands on 5 December 2025. Before that, I had already spent around two and a half years separated from my family and child. This was an extremely difficult process for all of us, but we endured it because we believed in building a safe and stable future under the protection of Dutch law and justice.

My son has now been attending school in the Netherlands for about one and a half years. He has adapted very well, learned Dutch quickly, and built friendships here. The Netherlands has become our home, and we are trying to integrate into society and contribute positively to our future here.

One of my greatest hopes was to apply for a permanent residence permit next year, in February 2027, after completing the required period of lawful residence. However, the planned legal changes now create enormous uncertainty and fear for families like mine.

I respectfully believe that applying such drastic legal changes to people who already built their lives according to the existing legal framework may seriously harm the principles of legal certainty, legitimate expectation, and trust in the rule of law. Many people, including myself, made life-changing decisions based on the current Dutch legal system and the belief that the rights and pathways presented to us would remain reliable and predictable.

If these changes are implemented retroactively or affect ongoing situations, they may cause irreversible damage to thousands of families who have already gone through years of hardship, separation, trauma, and integration efforts.

The risks for me and my family in Turkey still continue. Returning is not safe for us. The Netherlands gave us protection after carefully evaluating our case, and we are sincerely grateful for that protection. We only wish to continue our lives safely, lawfully, and peacefully in this country.

Therefore, I kindly ask you to carefully reconsider the consequences of these proposed amendments, especially for people who are already legally residing in the Netherlands and who built their future based on the existing system.

Thank you very much for your time, consideration, and sense of justice.

Respectfully,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 09:42:42 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen omtrent wetsvoorstel inzake gezinshereniging en verblijfsrechten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetsvoorstellen betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Associatieovereenkomst (Ankara-overeenkomst) en andere internationale verdragen, van kracht blijven.

Graag willen wij uw aandacht vestigen op het volgende punt. De door de minister genoemde internationale regelingen zijn in ons geval helaas niet van toepassing. Wij zijn namelijk politieke vluchtelingen en zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging hebben wij ons land moeten ontvluchten en in Nederland bescherming gezocht.

Wij verzoeken u daarom vriendelijk om hierover nadere duidelijkheid te verkrijgen van de minister, met name over de positie van politieke vluchtelingen die niet onder deze regelingen vallen.

Daarnaast maken wij ons ernstige zorgen over de mogelijke gevolgen van dit wetsvoorstel. De voorgestelde maatregelen – zoals beperkingen op gezinshereniging en het ontbreken van overgangsrecht – kunnen grote en ingrijpende gevolgen hebben voor duizenden mensen en families.

Wij vertrouwen erop dat u en de leden van uw fractie deze zorgen zorgvuldig zullen meewegen en zich zullen inspannen om te voorkomen dat deze wet onnodige en onevenredige schade toebrengt.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@ziggo.nl>

Verzonden: woensdag 20 mei 2026 00:50

Aan: EK-CDA <cda@eerstekamer.nl>

Onderwerp: overgangsregeling wet Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @ziggo.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Wij willen uw aandacht vragen voor het belang van een passende overgangsregeling als u volgende week de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 bespreekt in uw Kamer.

Wij vragen dit vanuit bezorgdheid voor de groep nieuwe Nederlanders die wij iedere dinsdagmorgen ontmoeten in onze Taalklas en veel van hun lotgenoten: mensen vanuit verschillende landen en culturen die heel gemotiveerd en vrijwillig samenkomen om Nederlands te leren, om elkaar te leren kennen en te steunen tijdens hun integratietraject. 5.1.2.e was een van de taalleerders uit deze Taalklas. In zijn brief, zie bijlage, beschrijft hij zijn inburgeringsproces en de gevolgen die de directe invoering van de wet voor hem heeft.

Wij hopen dat u zich sterk wilt maken voor een passende overgangsregeling voor enthousiaste hardwerkende mensen, zoals 5.1.2.e 5.1.2.e

Hoogachtend, namens de begeleiders van de Taalklas

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e de Rijke,
5.1.2.e en 5.1.2.e

De Taalklas is een samenwerking van de Protestantse Wijkgemeente de Verbinding, PG Tweestromenland en het Taalhuis in de gemeente Nissewaard.

Geachte senator,

In juli 2021 kwam ik naar Nederland. In Turkije heb ik vijftien jaar gewerkt als docent en schooldirecteur. Nadat ik hier kwam, heb ik mijn inburgeringsproces op tijd afgerond en alle verplichte taalexamens succesvol gehaald. Daarnaast heb ik jarenlang in uiteenlopende vrijwilligersfuncties gewerkt om mijzelf nuttig te maken voor deze samenleving. Sinds vijftien maanden werk ik bovendien met een arbeidscontract.

In januari heb ik, nadat ik aan alle voorwaarden had voldaan en de benodigde kosten had betaald, mijn aanvraag voor een permanente verblijfsvergunning ingediend. Mijn droom was om in juli een permanente verblijfsvergunning te krijgen en daarna het Nederlanderschap aan te vragen, zodat ik met meer vertrouwen, motivatie en verbondenheid verder kon bouwen aan mijn leven en mijn bijdrage aan deze maatschappij.

Maar nu hoor ik dat na 12 juni het nieuwe Europese asielpact in werking treedt, dat lopende aanvragen mogelijk worden stilgezet en dat mensen zoals ik — die hun procedures volledig volgens de huidige wet hebben gevolgd — ineens beoordeeld zullen worden volgens nieuwe, strengere regels die in ons nadeel werken.

Na vijf jaar wachten lijkt de weg naar zekerheid plotseling, drie weken voor het einde, afgesloten te worden. Ik vraag mij oprecht af: waar blijft dan de rechtvaardigheid?

Hoe kunnen nieuwe, nadelige regels worden toegepast op mensen die jarenlang hebben geleefd volgens de bestaande wetten en voorwaarden? Wordt er wel nagedacht over de enorme druk die dit op de Nederlandse rechtbanken zal leggen?

In mijn eigen land ben ik geconfronteerd met ernstige gerechtelijke misstanden. Ik werd onrechtvaardig veroordeeld en behandeld alsof ik een gevaarlijk misdadiger was. Juist daarom kwam ik naar Nederland — een land waarvan ik geloofde dat rechtvaardigheid, rechtszekerheid en menselijkheid hier nog betekenis hebben.

Is dit werkelijk de rechtvaardigheid waar ik vijf jaar lang op heb gehoopt?

Geachte senator, mijn oprechte verzoek aan u is om tijdens de stemming van 26 mei onze situatie mee te nemen en deze onrechtvaardige wet tegen te houden.

Natuurlijk heeft iedere staat het recht zichzelf te beschermen tegen zaken die zij als bedreigend ziet. Maar hoort dat niet altijd binnen de grenzen van het recht en de rechtszekerheid te gebeuren?

Nieuwe wetten zouden moeten gelden voor nieuwe situaties en nieuwe mensen die naar dit land komen. Iedereen maakt immers keuzes op basis van de regels die op dat moment gelden. Ik heb vijf jaar lang mijn leven opgebouwd met het vertrouwen in de regels die Nederland mij toen gaf.

Hoe kan er dan, drie weken voor het bereiken van die vijf jaar, ineens worden gezegd: “Nee, de regels zijn veranderd”?

Dank u wel voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e k" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 17:27:42 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/5.1.2.e

Mijn naam is 5.1.2.e In Turkije ben ik, uitsluitend vanwege een groep waarvoor ik sympathie koester, ontslagen uit mijn beroep door middel van een wetsdecreet zonder enige juridische grondslag — een situatie die door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens meerdere malen is vastgesteld. Tijdens mijn loopbaan heb ik niet de kleinste disciplinaire straf ontvangen. Daarna heb ik anderhalf jaar onterecht en onrechtmatig in de gevangenis doorgebracht. In die periode hebben mijn vrouw en dochter veel schade geleden. Nadat de Turkse Hoge Raad mijn veroordeling een jaar geleden bevestigde, ben ik naar uw land gekomen. De belangrijkste reden voor mijn komst was het respect voor de mensenrechten, de rechtsstaat en het vertrouwen in de mens dat uw land uitstraalt. Momenteel verblijf ik al een jaar in een opvangkamp. Mijn doel is zo snel mogelijk herenigd te worden met mijn gezin, te integreren in Nederland, de taal te leren, werk te vinden en zo mijn leven voort te zetten én bij te dragen aan Nederland. De wet die u binnenkort in stemming brengt, zal echter voor vele mensen in mijn situatie ernstige nadelen met zich meebrengen. Ik verzoek u met klem om, met name op het gebied van gezinshereniging, een beslissing te nemen met empathie, en rekening te houden met het trauma dat deze maatregel zal veroorzaken bij mensen die ernaar streven te integreren in Nederland en deel te nemen aan de arbeidsmarkt.

Met vriendelijke groeten.

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 17:40:37 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen van een moeder over het Asiel- en Migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geacht lid van de Senaat,

Sinds ongeveer tweeënhalf jaar woon ik samen met mijn 7-jarige zoon in een asielzoekerscentrum (azc). Vanwege jarenlange systematische onderdrukking in mijn herkomstland heb ik mijn leven op het spel gezet om in uw land asiel aan te vragen. Ik ben een moeder die alles heeft moeten achterlaten om haar kinderen een veilige toekomst te bieden.

Eerst werd mijn echtgenoot mij ontnomen, daarna mijn baan. We hebben dagen gekend waarin niemand ons de hand reikte, waarin we werden beledigd en waarin zelfs onze naaste familieleden op onze deuren bonstten en ons bedreigden. Ik werd het slachtoffer van valse aangiften door mijn eigen familie. In die dagen, waarin de angst zijn hoogtepunt bereikte, heb ik zelfs overwogen de hoop volledig te verliezen.

In dit proces hebben mijn kinderen de zwaarste tol betaald. Ze werden op school buitengesloten door hun vrienden en leraren. De angst in hun ogen en hun ontoestembare gehuil gedurende de nachten zal ik als moeder nooit vergeten. We werden in de samenleving behandeld alsof wij een besmettelijke ziekte hadden of volledig buiten de maatschappij stonden. De mensonterende omstandigheden waaronder mijn echtgenoot in de gevangenis leefde, en de behandeling die wij kregen tijdens de bezoeken, waren een marteling op zich.

Ondanks alles hebben we tot het uiterste toe geduld getoond. Maar toen de situatie ondragelijk werd, moest ik op zoek naar een veilige haven. Ik kon destijds alleen mijn jongste zoon met me meenemen naar Nederland; mijn andere kinderen zijn nog altijd in Turkije, midden in die sfeer van onderdrukking achtergebleven. Toen ik in Nederland aankwam, zat mijn echtgenoot nog vast, liep er een rechtszaak tegen mij en stond ik onder permanent politietoezicht.

Uiteindelijk hebben we asiel gevonden in dit land, waar we in vrijheid kunnen leven, onszelf zonder angst kunnen uiten en waar mijn jongste zoon zijn verloren vertrouwen weer kan opbouwen. Hier konden we voor het eerst weer ademhalen.

Maar terwijl ik hier met één oog over mijn zoon waak, is mijn andere oog gericht op mijn kinderen en familie die ik in Turkije moest achterlaten. Net op het moment dat onze angsten leken te verdwijnen en we hoopten op gezinshereniging, houd ik vandaag opnieuw mijn hart vast.

Het Asiel- en Migratiepact 2026, dat momenteel in de Senaat voorligt, dreigt het voor verscheurde gezinnen zoals het mijne onmogelijk te maken om herenigd te worden. Ook ontnemt het mensen die vluchten voor gevaar het recht op een eerlijke en zorgvuldige procedure. Mijn respectvolle verzoek aan u is dan ook om tegen dit wetsvoorstel te stemmen en de inwerkingtreding ervan te voorkomen.

Laat alstublieft onze herwonnen hoop en ons verscheurde gezin niet definitief vernietigd worden. Blijf opkomen voor de mensenrechten, het menselijk geweten en de waarden die ons mens maken.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd en voor het lezen van mijn brief.

Met respectvolle groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@kpnmail.nl>
Sent: 19-05-2026 18:11:22
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
CC:
Subject: Implementatiewet asiel en migratiepact
Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@kpnmail.nl. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Ik ken de fam. Demereze uit Hippolytushoef persoonlijk en vraag om een eerlijke behandeling voor hen.

5.1.2.e

Verstuurd vanaf mijn iPhone

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 18:17:06 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek tot heroverweging van de nieuwe verblijfswetgeving

Geachte heer/mevrouw,

Door de politieke repressie in Turkije is ons leven sinds 2016 volledig ontwricht geraakt. Ik ben door het regime van Erdoğan veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Mijn vrouw zou dezelfde straf hebben gekregen als zij niet eerder naar Nederland was gevlucht. Wij waren simpelweg leraren, maar werden vanwege onze politieke overtuigingen en onze kritische houding tegenover de regering zwaar gestraft.

Mijn vrouw en kinderen zijn inmiddels vier en een half jaar geleden naar Nederland gekomen. Zelf kon ik pas drie jaar geleden, na mijn vrijlating uit de gevangenis en ondanks vele obstakels, via Griekenland herenigd worden met mijn gezin.

Sindsdien doen wij er alles aan om een volwaardige bijdrage te leveren aan de Nederlandse samenleving. Mijn vrouw volgt een opleiding aan de Hogeschool Rotterdam en heeft deze maand een baan gevonden. Onze kinderen spreken vloeiend Nederlands, behalen uitstekende resultaten op vwo-niveau en hebben hier een veelbelovende toekomst opgebouwd. Zelf volg ik momenteel een taalcursus op B2-niveau en ben ik van plan om later dit jaar aan een opleiding te beginnen.

Juist daarom heeft de aangekondigde wetswijziging ons diep geraakt. Het mogelijke afschaffen van de permanente verblijfsvergunning en het stellen van strengere voorwaarden aan naturalisatie hebben ons veel onzekerheid en verdriet gebracht. Wij werken dag en nacht aan onze integratie, leren de taal, volgen opleidingen en zoeken actief werk. Het voelt alsof alle inspanningen en toekomstplannen ineens op losse schroeven staan.

Toen wij naar Nederland kwamen, golden deze regels niet. Tijdens de wedstrijd de spelregels veranderen voelt voor ons niet rechtvaardig. Daarom verzoek ik u dringend om deze wet te heroverwegen. Mocht afschaffing niet mogelijk zijn, dan verzoek ik u op zijn minst om de nieuwe regels alleen toe te passen op mensen die vanaf 2027 naar Nederland komen.

Deze wet houdt ons 's nachts wakker. Ik hoop van harte dat u onze situatie en die van vele andere gezinnen opnieuw wilt bekijken.

Hartelijk dank voor uw begrip en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e N" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 18:42:06 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: asielwetten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Senaat,

Na de deprimerende ervaringen en het onrecht dat ik in Turkije heb meegemaakt, ben ik in 2023 op 50-jarige leeftijd gevlucht naar Nederland; een land dat ik zie als een natie die gelooft in de democratie en de rechtsstaat. Ik heb inmiddels een verblijfsvergunning ontvangen en wacht momenteel op gezinshereniging. Daarnaast ga ik naar de taal cursus en doe ik mijn uiterste best voor mijn integratie.

De nieuwe asielwetgeving die in het parlement zal worden gestemd, zou alleen van toepassing moeten zijn op personen die na de datum van aanneming het land zijn binnengekomen en op nieuwe asielaanvragen die na de inwerkingtreding van de wet worden ingediend. Dit is essentieel om het ontstaan van nieuw onrecht te voorkomen. Het met terugwerkende kracht toepassen van deze wetten op personen die al jaren legaal in Nederland verblijven, is in strijd met de rechtszekerheid, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en de fundamentele rechtsbeginselen van Nederland.

Duizenden vluchtelingen hebben hier een leven opgebouwd; zij werken, betalen belasting en hun kinderen gaan hier naar school. Het met terugwerkende kracht wijzigen van hun rechten is niet rechtvaardig. Het dwingen van duizenden mensen tot juridische procedures zal leiden tot maatschappelijke onrust en een achteruitgang van de mensenrechten.

Om deze redenen verzoek ik u dringend om de rechten van de huidige verblijfsvergunninghouders en van personen die al geruime tijd in de samenleving zijn geïntegreerd, te beschermen.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 18:42:32 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Mevrouw / Meneer

Als asielzoeker die in Nederland woont, wil ik graag mijn ernstige zorgen met u delen over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, waarover binnenkort in de Eerste Kamer gestemd zal worden.

Ik behoor tot de groep mensen die vóór 12 juni 2026 een aanvraag heeft ingediend voor een permanente verblijfsvergunning / gezinshereniging. Bij het indienen van mijn aanvraag heb ik vertrouwd op de wet- en regelgeving die op dat moment van kracht was en daarop de toekomst van mijn gezin gebaseerd. Daarom zou het toepassen van strengere regels met terugwerkende kracht op lopende procedures voor mij en vele anderen een zeer ernstige benadeling betekenen.

Ik heb in Turkije ongeveer 20 jaar als rechter gewerkt. Gedurende mijn loopbaan heb ik mij altijd gehouden aan de beginselen van rechtsstaat, onafhankelijkheid en rechtvaardigheid. Omdat ik weigerde mee te werken aan onrechtmatige en ongeoorloofde verzoeken van de huidige politieke machthebbers in Turkije, ben ik uit mijn functie ontslagen. Vervolgens heb ik ongeveer 4 jaar en 8 maanden in de gevangenis doorgebracht. Mijn gezin en ik hebben in die periode zeer zware sociale, economische en psychologische schade geleden.

Omdat de druk en vervolging bleven voortduren, waren wij genoodzaakt om naar Nederland te vluchten en hier asiel aan te vragen. Wij zagen Nederland als een veilig land vanwege de sterke verbondenheid met mensenrechten, de rechtsstaat en eerlijke rechtspraak.

Helaas is Turkije voor ons nog steeds geen veilig land. De onrechtmatigheden en vervolging die wij in het verleden hebben meegemaakt, zorgen ervoor dat de mogelijkheid van terugkeer of terugzending voor ons gezin een voortdurende bron van angst en onzekerheid vormt.

Onze jongste dochter ontvangt in Nederland nog steeds psychologische hulp vanwege de traumatische ervaringen die zij in Turkije heeft meegemaakt. Voor haar herstel zijn veiligheid en stabiliteit van essentieel belang. De langdurige onzekerheid over onze verblijfsstatus en de angst voor mogelijke terugzending hebben een ernstige negatieve invloed op haar psychische gezondheid en op ons gezinsleven.

Daarnaast loopt momenteel de procedure voor gezinshereniging van onze oudste dochter, die arts is. Terwijl wij hopen eindelijk weer als gezin herenigd te worden, maakt de mogelijkheid dat deze nieuwe wet onze procedure verder vertraagt of verzwaart ons diep bezorgd.

Deze wet zal niet alleen juridische gevolgen hebben. Zij zal ook leiden tot:

- langere scheiding van gezinnen,
- kinderen die zonder één van hun ouders moeten opgroeien,
- schade aan het herstelproces van mensen met trauma's,
- hernieuwde onzekerheid voor mensen die zich al jarenlang proberen te integreren,
- aantasting van het vertrouwen van vluchtelingen in veiligheid en rechtsbescherming,
- verzwakking van het vertrouwen in de rechtsstaat.

De lange verblijfsprocedures en voortdurende onzekerheid hebben bovendien een negatieve invloed op onze integratie in Nederland. Het is moeilijk om een toekomst op te bouwen en volledig deel te nemen aan de samenleving zolang wij niet weten of wij hier veilig mogen blijven.

Ik vraag geen enkele vorm van privilege. Ik vraag alleen dat mijn aanvraag wordt beoordeeld volgens de regels die golden op het moment van indiening, zodat wij als gezin in veiligheid kunnen leven en onze toekomst zonder voortdurende onzekerheid kunnen opbouwen. Het beginsel van rechtszekerheid vereist dit.

Daarom verzoek ik u met respect om de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 af te wijzen en de inwerkingtreding ervan te voorkomen.

De kracht van Nederland ligt niet alleen in het grensbeleid, maar ook in de waarde die het land hecht aan menselijke waardigheid, gezinsleven, de rechtsstaat en rechtvaardigheid.

Ik vertrouw erop dat u rekening zult houden met de zware gevolgen die deze wet zal hebben voor mijn gezin en voor duizenden andere mensen in vergelijkbare situaties, en dat u tegen deze wet zult stemmen.

Hartelijk dank voor het lezen van mijn brief.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@ziggo.nl>

Sent: 19-05-2026 18:50:08

To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>; "gl-pvda@eersstekamer.nl" <gl-pvda@eersstekamer.nl>; "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-ChristenUnie" <christenunie@eerstekamer.nl>; "EK-VVD" <vvd@eerstekamer.nl>

CC:

Subject: 5.1.2.e 5.1.2.e

Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@ziggo.nl. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Beste,

Vol ongeloof heb van onze goede vrienden 5.1.2.e en 5.1.2.e 5.1.2.e moeten vernemen dat de nieuw aan te nemen Implementatiewet asiel en migratiepact een ernstige bedrijsing vormt voor hun toekomst in ons land. Ik ken 5.1.2.e en 5.1.2.e evenals hun kinderen 5.1.2.e en 5.1.2.e persoonlijk, en het zijn goede vrienden van mij. Dit perfect Nederlands sprekend Turks gezin, waarvan de ouders vrijwilligerswerk doen, en de kinderen vol aan hun studie bezig zijn heeft absoluut het recht verworven om in ons land te blijven!!

Vriendelijke groet

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e @hotmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 19:28:45 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>; "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-50Plus" <50plus@eerstekamer.nl>; "EK-BBB" <bbb@eerstekamer.nl>; "EK-VVD" <vvd@eerstekamer.nl>; "EK-GL-PvdA" <gl-pvda@eerstekamer.nl>; "EK-ChristenUnie" <christenunie@eerstekamer.nl>; "EK-Ja21" <ja21@eerstekamer.nl>; "EK-PVV" <pvv@eerstekamer.nl>; "EK-SP" <sp@eerstekamer.nl>; "EK-SGP" <sgp@eerstekamer.nl>; "EK-VOLT" <volt@eerstekamer.nl>; "EK-OPNL" <opnl@eerstekamer.nl>; "EK-FVD" <fvd@eerstekamer.nl>; "Pim Walenkamp" <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Toine Beukering" <toine.beukering@eerstekamer.nl>; "Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; "R. van Aelst-den Uijl" <lies.vanaelst@eerstekamer.nl>; "willemijn.aerds" <willemijn.aerds@eerstekamer.nl>; "Bastiaan van Apeldoorn" <bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl>; "Janny Bakker-Klein" <janny.bakker@eerstekamer.nl>; "Pim van Ballekom" <pim.vanballekom@eerstekamer.nl>; "Ruben Baumgarten" <ruben.baumgarten@eerstekamer.nl>; "Toine Beukering" <toine.beukering@eerstekamer.nl>; "Ilse Bezaan" <ilse.bezaan@eerstekamer.nl>; "Karin van Bijsterveld" <karin.vanbijsterveld@eerstekamer.nl>; "Theo Bovens" <theo.bovens@eerstekamer.nl>; "Robert Croll" <robert.croll@eerstekamer.nl>; "Ferd Crone" <ferd.crone@eerstekamer.nl>; "Johan Dassing" <johan.dassing@eerstekamer.nl>; "Boris Dittrich" <boris.dittrich@eerstekamer.nl>; "Hugo Doornhof" <hugo.doornhof@eerstekamer.nl>; "Mary Fiers" <mary.fiers@eerstekamer.nl>; "Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; "Math Goossen" <math.goossen@eerstekamer.nl>; "Auke van der Goot" <auke.vandergoot@eerstekamer.nl>; "Arie Griffioen" <arie.griffioen@eerstekamer.nl>; "Roel van Gurp" <roel.vangurp@eerstekamer.nl>; "Eddy Hartog" <eddy.hartog@eerstekamer.nl>; "Alexander van Hattem" <alexander.vanhattem@eerstekamer.nl>; "Eric Holterhues" <eric.holterhues@eerstekamer.nl>; "Tineke Huizinga-Heringa" <tineke.huizinga@eerstekamer.nl>; "Rik Janssen" <rik.janssen@eerstekamer.nl>; "Hetty Janssen-van Helvoort" <hetty.janssen@eerstekamer.nl>; "Wim Jaspers" <wim.jaspers@eerstekamer.nl>; "Marian Kaljouw" <marian.kaljouw@eerstekamer.nl>; "Antoon Kanis" <antoon.kanis@eerstekamer.nl>; "Farah Karimi" <farah.karimi@eerstekamer.nl>; "Eric Kemperman" <eric.kemperman@eerstekamer.nl>; "Ton van kesteren" <ton.vankesteren@eerstekamer.nl>; "Tanja Klip-Martin" <tanja.klip-martin@eerstekamer.nl>; "Saskia Kluit" <saskia.kluit@eerstekamer.nl>; "Frans van Knapen" <frans.vanknapen@eerstekamer.nl>; "Niko Koffeman" <n.koffeman@eerstekamer.nl>; "Bart Kroon" <bart.kroon@eerstekamer.nl>; "Ilona Lagas" <ilona.lagas@eerstekamer.nl>; "Andrea van Langen-Visbeek" <andrea.vanlangen@eerstekamer.nl>; "Robbert Lievense" <robbert.lievense@eerstekamer.nl>; "Marjolein van der Linden" <marjolein.vanderlinden@eerstekamer.nl>; "Henk Marquart Scholtz" <henk.marquartscholtz@eerstekamer.nl>; "Randy Martens" <randy.martens@eerstekamer.nl>; "Paul van Meenen" <paul.vanmeenen@eerstekamer.nl>; "Henk-Jan Meijer" <henk-jan.meijer@eerstekamer.nl>; "Carla Moonen" <carla.moonen@eerstekamer.nl>; "Shirin Musa" <shirin.musa@eerstekamer.nl>; "Peter Nicolai" <peter.nicolai@eerstekamer.nl>; "Joris van den Oetelaar" <joris.vandenoetelaar@eerstekamer.nl>; "Gert-Jan Oplaat" <gert-jan.oplaat@eerstekamer.nl>; "Tekke Panman" <tekke.panman@eerstekamer.nl>; "Gaby Perin-Gopie" <gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl>; "Koen Petersen" <koen.petersen@eerstekamer.nl>; "greet.prins@eerstekamer.nl" <greet.prins@eerstekamer.nl>; "Artie Ramsodit" <artie.ramsodit@eerstekamer.nl>; "Jeroen Recourt" <jeroen.recourt@eerstekamer.nl>; "Theo Rietkerk" <theo.rietkerk@eerstekamer.nl>; "martin van rooijen" <martin.vanrooijen@eerstekamer.nl>; "Daan Roovers" <daan.roovers@eerstekamer.nl>; "Paul Rosenmüller" <paul.rosenmoller@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Peter Schalk" <peter.schalk@eerstekamer.nl>; "Karin Straus" <karin.straus@eerstekamer.nl>; "Gom van Strien" <g.vstrien@eerstekamer.nl>; "Hendrik-Jan Talsma" <hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl>; "Noortje Thijssen" <noortje.thijssen@eerstekamer.nl>; "Madeleine van Toorenborg" <madeleine.vantoorenborg@eerstekamer.nl>; "Gala Veldhoen" <gala.veldhoen@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Rian Vogels" <rian.vogels@eerstekamer.nl>; "EK-voorzitter" <voorzitter@eerstekamer.nl>; "Marc de Vries" <marc.devries@eerstekamer.nl>; "Pim Walenkamp" <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; "Elly van Wijk" <elly.vanwijk@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de voorgestelde asielwetten en de menselijke gevolgen

Bu iletayi alan bazı kullanıcılar^{5.1.2.e} @hotmail.com adresinden çok sık e-posta almıyor. [Bunun neden önemli olduğunu öğrenin](#)

Met groot respect en oprechte bezorgdheid schrijf ik u over de asielwetten die binnenkort in de Eerste Kamer zullen worden besproken en mogelijk in stemming worden gebracht.

Ik schrijf deze brief niet alleen als vluchteling, maar ook als iemand die werkzaam is binnen de geestelijke gezondheidszorg in Nederland en zich daarnaast vrijwillig inzet voor de psychische ondersteuning van migranten en vluchtelingen.

Sinds 2022 woon ik in Nederland als vluchteling. Door politieke omstandigheden in mijn land van herkomst heb ik jarenlang een zware prijs moeten betalen: ik verloor mijn vrijheid en werd gedwongen langdurig gescheiden te leven van mijn gezin. Gedurende een huwelijk van ongeveer 25 jaar ben ik bijna tien jaar gescheiden geweest van mijn echtgenote en kinderen. Wat zo'n langdurige scheiding met een mens doet en welke diepe sporen dit in de ziel achterlaat, heb ik niet alleen theoretisch geleerd, maar ook persoonlijk ervaren.

Vandaag probeer ik in Nederland opnieuw een leven op te bouwen. Ik heb mij ingespannen om de taal te leren, werk, betaal belasting en probeer actief deel uit te maken van deze samenleving. Momenteel werk ik als psychologisch hulpverlener / basispsycholoog in een GGZ-kliniek in Rotterdam. Daarnaast werk ik met mensen die te maken hebben gehad met migratie, trauma en gezinsseparatie. Ook heb ik vrijwillige psycho-educatieprogramma's georganiseerd voor vluchtelingen die in opvanglocaties verblijven en heb ik van dichtbij vele menselijke verhalen mogen horen.

Juist daarom maken de voorgestelde wetswijzigingen mij niet alleen persoonlijk, maar ook professioneel ernstig bezorgd.

Met name de beperking van gezinshereniging, de extra obstakels voor partners en kinderen boven de 18 jaar, het afschaffen van de asielvergunning voor onbepaalde tijd en het structureel laten voortbestaan van een tijdelijk verblijfsstelsel, kunnen ernstige psychologische, sociale en menselijke gevolgen hebben.

Wat ik in mijn klinische werk in Rotterdam en tijdens mijn vrijwillige activiteiten zie, is het volgende: veel mensen dragen al zware trauma's met zich mee als gevolg van oorlog, vervolging, onrechtmatige detentie, verlies en gedwongen migratie. Wanneer daarbovenop nog jarenlange onzekerheid en scheiding van gezinsleden komen, ontstaan vaak ernstige psychische klachten zoals depressie, posttraumatische stressklachten, intense angst, slaapproblemen, gevoelens van hopeloosheid en sociale terugtrekking.

In het bijzonder zie ik dat mensen die langdurig van hun gezin gescheiden leven, veel meer moeite hebben met integratie. Zonder een gevoel van veiligheid en zonder zicht op een stabiele toekomst is het voor mensen moeilijk zich werkelijk te verbinden aan de samenleving. Juist een gevoel van veiligheid vormt de basis om te kunnen werken, verantwoordelijkheid te nemen, ergens bij te horen en duurzaam bij te dragen aan de maatschappij.

Ook in mijn eigen leven heb ik dit ervaren. De hoop om na jarenlange scheiding uiteindelijk weer herenigd te kunnen worden met mijn gezin, was één van de belangrijkste redenen waarom ik in Nederland opnieuw de kracht vond om op te staan. Juist deze hoop gaf mij de motivatie om te werken, verantwoordelijkheid te nemen en bij te dragen aan de samenleving.

Daarom maak ik mij ernstige zorgen dat de voorgestelde maatregelen integratie niet zullen versterken, maar juist angst, onzekerheid en psychische kwetsbaarheid zullen vergroten.

Een andere belangrijke zorg betreft het beginsel van rechtszekerheid. Veel mensen hebben hun leven ingericht op basis van bestaande regels. Zij hebben de taal geleerd, gewerkt, belasting betaald en hun toekomst in vertrouwen opgebouwd binnen het Nederlandse systeem. Wanneer fundamentele verwachtingen plotseling veranderen, kan dit het vertrouwen in de rechtsstaat ernstig onder druk zetten.

Nederland geniet internationaal veel respect vanwege zijn inzet voor mensenrechten, rechtvaardigheid en menselijke waardigheid. Juist daarom hoop ik dat de Eerste Kamer deze wetsvoorstellen niet uitsluitend juridisch zal beoordelen, maar ook oog zal hebben voor de menselijke, psychologische en maatschappelijke gevolgen ervan.

Ik wil u met nadruk vragen bijzondere aandacht te geven aan:

- het beschermen van gezinshereniging en familie-eenheid;
- de psychologische gevolgen van langdurige onzekerheid en scheiding;
- het waarborgen van rechtszekerheid en gerechtvaardigde verwachtingen;
- de gevolgen voor integratie en sociale stabiliteit op de lange termijn.

Achter ieder dossiernummer schuilt een menselijk verhaal. Achter iedere procedure staat een gezin dat verlangt naar veiligheid, stabiliteit en de kans om opnieuw een waardig leven op te bouwen.

Ik hoop oprecht dat mijn zorgen, evenals de menselijke ervaringen die ik in mijn werk en vrijwilligersactiviteiten van dichtbij heb gezien, zullen worden meegewogen in uw besluitvorming.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e (5.1.2.e

**Basispsycholoog
Rotterdam, Nederland**

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 19:44:33 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Nieuwe asielwetgeving.

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Graag wil ik mij eerst kort voorstellen en mijn verhaal met u delen.

Mijn naam is 5.1.2.e en ik ben momenteel 52 jaar oud. Als slachtoffer van de onrechtvaardigheid, zware repressie en discriminerende praktijken in Turkije ben ik op 11 juni 2021 naar Nederland gekomen en heb ik asiel aangevraagd. In februari 2022 kreeg ik mijn verblijfsvergunning. In juli 2022 kwamen mijn vrouw en kinderen via gezinshereniging naar Nederland. Mijn zoon was toen 17 jaar oud en mijn dochter 14.

Na aankomst hebben wij nog ongeveer tien maanden samen in een AZC gewoond. Inmiddels wonen wij al bijna drie jaar in onze eigen woning. Vanaf de eerste dag proberen wij actief deel uit te maken van de Nederlandse samenleving en een positieve bijdrage te leveren aan de maatschappij.

Mijn vrouw en ik hebben inmiddels zowel het B1-staatsexamen als het inburgeringstraject succesvol afgerond. Onze kinderen hebben zich goed aangepast aan het leven en het onderwijs in Nederland. Eén van hen volgt een opleiding op het MBO en de ander zit op het VWO. Wij willen als gezin graag van waarde zijn voor de samenleving waarin wij nu leven.

Toch maken de recente politieke ontwikkelingen en de discussies rondom het asielbeleid ons erg bezorgd. Terwijl wij juist proberen de traumatische ervaringen uit het verleden achter ons te laten en hier een nieuw leven op te bouwen, zorgen de huidige ontwikkelingen opnieuw voor onzekerheid en angst.

Wij zijn gevlucht voor onderdrukking, valse beschuldigingen, uitsluiting en onrecht. Wij kwamen naar Nederland omdat wij geloofden in de rechtsstaat, mensenrechten en rechtvaardigheid. Hier werden wij warm ontvangen en voelden wij ons veilig, gerespecteerd en als mens gewaardeerd. Dat gevoel gaf ons de kracht om opnieuw hoopvol naar de toekomst te kijken.

Door de recente politieke discussies zijn wij echter bang geworden dat deze rust en veiligheid misschien niet vanzelfsprekend blijven. De gedachte dat wij opnieuw in onzekerheid moeten leven, buitengesloten kunnen raken of zelfs teruggestuurd zouden kunnen worden naar de omstandigheden waarvoor wij juist gevlucht zijn, veroorzaakt veel stress en angst binnen ons gezin.

In mijn eigen land werkte ik jarenlang in dienst van vrede, veiligheid en rechtvaardigheid. Toch werd ik behandeld als een terrorist. Zonder geldige reden verloor ik mijn baan na twintig jaar dienst. Ik werd vervolgd, berecht en zat in de gevangenis. Na mijn vrijlating werd ik buitengesloten door de samenleving en kon ik geen werk meer vinden. Uiteindelijk moest ik mijn land verlaten onder het risico opnieuw gearresteerd, mishandeld of zelfs gedood te worden.

Nederland stond voor ons altijd symbool voor rechtvaardigheid, democratie en respect voor mensenrechten. Daarom ben ik juist hierheen gekomen. Hier vond ik eindelijk rust en veiligheid. Het behoud van die veilige omgeving is voor mij en mijn kinderen van levensbelang.

Mensen die dergelijke ervaringen niet hebben meegemaakt, kunnen moeilijk volledig begrijpen wat dit met een mens doet. Toch hoop ik dat niemand ooit hoeft mee te maken wat wij hebben doorgemaakt.

Daarom vraag ik u vriendelijk om onze situatie en onze achtergrond mee te nemen in uw overwegingen. Voor ons betekent het leven in Nederland veiligheid, waardigheid en toekomstperspectief. Wij hopen dat wij, zonder

voortdurende angst voor de toekomst, deel mogen blijven uitmaken van deze samenleving en dat onze kinderen hier veilig kunnen opgroeien.

Deze zomer hoopte ik in aanmerking te komen voor een permanente verblijfsvergunning en daarmee een stabiele toekomst in Nederland op te bouwen. Maar door de huidige discussies vrees ik dat mijn toekomst opnieuw onzeker zal worden. De besluiten die nu genomen worden, zullen niet alleen mijn leven beïnvloeden, maar ook dat van duizenden andere mensen in vergelijkbare situaties.

Ik hoop oprecht dat dit proces zal verlopen met wijsheid, zorgvuldigheid en respect voor de rechtsstaat en de menselijke waardigheid, zodat beslissingen genomen worden die mensen hoop geven in plaats van nieuwe onzekerheid en angst.

Met de hoop dat u in deze historische periode zult kiezen voor rechtvaardigheid, menselijkheid en rechtszekerheid.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e?@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 19:46:04 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over strengere regels voor vluchtelingen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Wij wonen inmiddels al drie jaar in Nederland. In deze periode hebben wij hard gewerkt om ons leven hier op te bouwen. Wij leren de Nederlandse taal, proberen ons aan te passen aan de samenleving en willen graag een positieve bijdrage leveren aan dit land.

Wij zijn naar Nederland gekomen vanwege moeilijke omstandigheden en onrechtvaardigheid in Turkije. Daarom hoopten wij hier veiligheid, rust en een eerlijke toekomst te vinden.

De nieuwe plannen en strengere regels rondom vluchtelingen en verblijfsrechten maken ons erg bezorgd. Het voelt alsof sommige rechten steeds moeilijker bereikbaar worden. Dat geeft veel onzekerheid en verdriet.

Wij begrijpen dat regels belangrijk zijn, maar wij hopen ook dat er gekeken wordt naar de menselijke kant van het verhaal. Veel mensen proberen juist hun best te doen om hier een nieuw leven op te bouwen.

Wij vragen u daarom vriendelijk om rekening te houden met mensen die al jaren bezig zijn met integreren, de taal leren en een toekomst in Nederland proberen op te bouwen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 19:48:09 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de voorgestelde asielmaatregelen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Mijn naam is 5.1.2.e, 5.1.2.e. Ik was docent in Turkije. Mijn vrouw en ik werden gearresteerd vanwege een vermeende band met de Gülenbeweging. Ik heb zeven jaar in de gevangenis gezeten. Ongeveer twintig maanden geleden ben ik naar Nederland gekomen, omdat ik geloofde in veiligheid, vrijheid en de rechtsstaat. Mijn vrouw en onze twee dochters wonen inmiddels al vier en een half jaar in Nederland.

De afgelopen weken hebben de voorgestelde asielmaatregelen, en vooral het ontbreken van overgangsrecht voor lopende aanvragen, veel angst en onzekerheid veroorzaakt bij vluchtelingengezinnen zoals het onze. Mensen die gezinshereniging of een permanente verblijfsvergunning hebben aangevraagd onder de bestaande regels, vrezen dat veranderende regels tijdens lopende procedures zullen leiden tot ernstige juridische onzekerheid en gezinsproblemen.

Wij maken ons vooral zorgen over:

het ontbreken van overgangsrecht voor lopende aanvragen,
de beperking van gezinshereniging,
en de mogelijke gevolgen voor kinderen en het gezinsleven.

Wij hopen dat het recht op gezinsleven, zoals beschermd door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, zorgvuldig wordt gewaarborgd.

Voor mensen die eerder vervolging, gevangenschap en gedwongen scheiding hebben meegemaakt, zijn rechtszekerheid en vertrouwen van levensbelang. Wij zijn naar Nederland gekomen vanwege het vertrouwen in mensenrechten, rechtvaardigheid en de bescherming van het gezinsleven.

Ik verzoek u daarom met respect om bij de beoordeling van deze maatregelen ook rekening te houden met de menselijke gevolgen, vooral voor kinderen en gezinnen die al bezig zijn een bestaan op te bouwen in Nederland. Hartelijk dank voor uw aandacht en verantwoordelijkheidsgevoel.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 20:04:46 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon inmiddels meer dan vijf jaar in Utrecht. Ik ben een vluchteling die zijn land heeft moeten ontvluchten om te ontkomen aan de onderdrukking van Erdoğan, en die in uw land een veilig thuis heeft gevonden. U heeft mij opgenomen in uw samenleving en mij met zoveel warmte omringd. Daarvoor kan ik het Nederlandse volk niet genoeg bedanken.

Ik richt mij vandaag tot u met een dringend verzoek. Eind mei buigt de Eerste Kamer zich opnieuw over wetgeving rond asiel en gezinshereniging. Via deze weg dreigen maatregelen alsnog werkelijkheid te worden die eerder waren verworpen: het afschaffen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, het inkorten van vergunningen, en het verder beperken van gezinshereniging. Voor duizenden mensen zoals ik betekent dit dat de grond opnieuw onder onze voeten begint te wankelen.

Samen met veel andere vluchtelingen probeer ik elke dag iets terug te geven aan de samenleving die mij heeft opgevangen. Wij werken hier voltijds, doen daarnaast vrijwilligerswerk, betalen onze belastingen en leren de taal. Wij vragen niets liever dan een nuttig en eerlijk deel te mogen zijn van Nederland.

Maar als deze maatregelen er alsnog doorheen komen, voegt dat nieuwe pijn toe aan een leven dat al door zoveel onrecht is getekend. Er zijn mensen onder ons die hun kinderen al vijf of zes jaar niet hebben kunnen omhelzen. Er zijn er die hun echtgenoot al bijna tien jaar niet hebben gezien. Honderden gezinnen leven verscheurd, met de hoop op hereniging als enige houvast.

Ik vraag u alleen dit: leg uw hand op uw hart en denk aan ons. Wij vragen geen voorrechten, alleen een eerlijke kans om hier ons leven op te bouwen en onze gezinnen weer in onze armen te kunnen sluiten.

Alstublieft, laat ons niet los.

Met de diepste dank en hoogachting,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 21:44:46 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek tot verspreiding aan de leden: Noodkreet betreffende de nieuwe asielwetgeving en lopende aanvragen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte griffie,

Hierbij verzoek ik u vriendelijk om onderstaande brief te verspreiden onder alle leden van de Eerste Kamer.

Alvast hartelijk dank voor uw moeite.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u niet alleen als iemand die zich grote zorgen maakt over de voorgestelde wetswijzigingen, maar in de eerste plaats als een vader die om politieke redenen zijn vaderland moest ontvluchten en nu in diepe onzekerheid verkeert over een hereniging met zijn verscheurde gezin. Mijn naam is 5.1.2.e

In Turkije heb ik 19 jaar lang met eer en toewijding als ambtenaar in staatsdienst gewerkt. Vanwege toenemende politieke druk en direct levensgevaar was ik echter gedwongen om alles wat ik had opgebouwd achter te laten. Op 2 juni 2022 ben ik in Nederland aangekomen om asiel aan te vragen. Sinds de dag van mijn aankomst doe ik er alles aan om op een waardige en constructieve manier deel uit te maken van deze samenleving. Ik leef de regels strikt na en werk met volledige inzet aan mijn integratie. Nederland is voor mij altijd het ultieme symbool geweest van rechtvaardigheid, fundamentele mensenrechten en de onvoorwaardelijke bescherming van de rechtsstaat.

De voorgestelde asielmaatregelen die binnenkort in uw Kamer zullen worden behandeld, brengen het fundament dat ik hier tracht op te bouwen, evenals mijn diepe vertrouwen in de Nederlandse rechtspraak, echter ernstig aan het wankelen.

Mijn gezin vormt mijn enige overgebleven houvast en morele steun in het leven. Op 18 februari 2024 heb ik bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) een officiële aanvraag ingediend voor gezinshereniging met mijn twee kinderen. Ondanks een slopend en mentaal uitputtend proces van inmiddels 28 maanden, heeft de IND mijn dossier tot op heden nog niet inhoudelijk in behandeling genomen. Ik leefde in de stellige veronderstelling en hoop dat mijn lopende aanvraag komende juni eindelijk aan de beurt zou zijn voor beoordeling.

Precies op dit kwetsbare moment van hoop, worden wij geconfronteerd met berichten over nieuwe wetgeving die de gezinshereniging voor meerderjarige kinderen (boven de 18 jaar) volledig wil afschaffen. De acute

Pagina 1 van 2

onzekerheid over de exacte ingangsdatum en de reikwijdte van deze wet heeft een enorme, destructieve psychologische impact op alle leden van ons gezin. Het werpt een schaduw van constante angst over ons dagelijks leven.

Wat mij als voormalig ambtenaar en rechtzoekende het diepst raakt, is het reële risico dat het fundamentele beginsel van rechtszekerheid op onaanvaardbare wijze wordt geschonden. Ik heb mijn aanvraag destijds te goeder trouw ingediend, vertrouwend op de op dat moment geldende Nederlandse wet- en regelgeving, en wacht sindsdien geduldig de formele procedure af.

De mogelijkheid dat nieuwe, restrictievere wetgeving met terugwerkende kracht wordt toegepast op lopende aanvragen zoals de mijne — waarbij burgers al geruime tijd in de wettelijke procedure zitten en puur door administratieve vertragingen buiten hun schuld om wachten op de opening van hun dossier — is in strijd met de algemene rechtsbeginselen en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het achteraf ontnemen van opgebouwde rechten en gerechtvaardigde verwachtingen, zonder te voorzien in een deugdelijk en rechtvaardig overgangsrecht, tast het fundament van de rechtsstaat aan.

Voor een vluchteling is een gezin geen administratieve kwestie of een dossiernummer; het is de primaire levensader en de basis voor een stabiele toekomst. Het recht op gezinsleven is een universeel goed. Ik verzoek u persoonlijk dringend om bij de weging van dit wetsvoorstel niet enkel naar de kille juridische en politieke teksten te kijken, maar oog te hebben voor de humanitaire realiteit van verscheurde gezinnen die door toedoen van bureaucratische achterstanden jarenlang gescheiden worden gehouden.

Ik pleit er derhalve met klem voor dat eventuele nieuwe wetgeving uitsluitend van toepassing wordt verklaard op aanvragen die worden ingediend ná de formele datum van inwerkingtreding. Reeds lopende procedures dienen onder het destijds geldende recht te worden gerespecteerd en afgewikkeld.

Ik vertrouw erop dat u mijn oprechte verzoek om de bescherming van onze opgebouwde rechten, het waarborgen van onze gezinsvrijheid en het bewaken van het verbod op terugwerkende kracht, zorgvuldig en vanuit een menselijk, moreel én constitutioneel perspectief zult meewegen in uw definitieve besluitvorming in de Eerste Kamer.

Met vriendelijke groet.

5.1.2.e

Tel=5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 21:59:54 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: De nieuwe vluchtelingenwetten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Ik ben een vluchteling die vanuit Turkije naar uw land is gevlucht. Ik ben een wetenschapper en docent die zich verzet tegen 5.1.2.e 5.1.2.e Erdoğan en zijn regime, dat radicale islamistische krachten steunt. Vanwege mijn oppositie tegen het systeem ben ik tot verrader verklaard en is mijn hele leven mij afgenomen.

Acht jaar lang heb ik mij verborgen gehouden voor de martelende politie van het regime. In die periode kon ik mijn kinderen ook niet zien. Mijn kinderen, wier moeder in 2012 overleed, moesten in deze periode bovendien zonder hun vader opgroeien. Mijn zoon was 10 jaar oud toen ik gedwongen werd hen achter te laten; nu is hij ongeveer 20 jaar oud. Als de nieuwe wetten worden aangenomen, weet ik niet meer hoe ik hem ooit nog zal kunnen zien. Omdat hij inmiddels ouder is dan 18 jaar, maak ik mij ook zorgen over zijn veiligheid in Turkije.

Mijn geloof in rechtvaardigheid en menselijkheid was in Nederland opnieuw opgebloeid. In naam van de menselijkheid verzoek ik u alstublieft deze wetten niet aan te nemen.

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 22:16:25 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Als vluchteling in Nederland wil ik graag mijn ernstige zorgen uiten over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, waarover naar verwachting in de Eerste Kamer gestemd zal worden.

Ik heb op 5 augustus 2024 een aanvraag ingediend voor gezinshereniging. Ik heb twee kinderen die van plan zijn hun hele leven hier te wonen. Ze zijn zelfs al Nederlands gaan leren voordat ze aankwamen. Als deze wet wordt ingevoerd, kunnen mijn zoon en dochter hier niet komen. Mijn kinderen zijn van mij afhankelijk. Ze hebben geen inkomen en hebben hun hele leven hier op gepland. Ik hoop dat u mijn angst als vader begrijpt vanwege deze wet. Ik heb mijn leven gebaseerd op de regels die golden toen ik de aanvraag indiende. De mogelijkheid dat er strengere regels worden toegepast op lopende aanvragen zal daarom grote problemen opleveren voor mij en duizenden anderen in mijn situatie. Ik smeed u om begrip te tonen voor de psychologische druk die dit op onze kinderen zal uitoefenen.

Deze wet zal niet alleen juridische gevolgen hebben.

Ook zal zij:

- * ertoe leiden dat gezinnen langer van elkaar gescheiden blijven,
- * ertoe leiden dat kinderen opgroeien zonder hun moeder of vader,
- * mensen die jarenlang naar integratie hebben gestreefd, terugwerpen in onzekerheid,
- * het vertrouwen van mensen in de rechtsstaat ondermijnen.

Ik heb Nederland altijd als een veilig land beschouwd vanwege zijn inzet voor rechtvaardigheid, mensenrechten en de rechtsstaat. Ik ben van mening dat mensen beoordeeld moeten worden volgens de regels die gelden op het moment van hun aanvraag. Het beginsel van rechtszekerheid vereist dit.

Daarom verzoek ik u respectvol om deze wet, getiteld Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 (Wet op de implementatie en uitvoering van het Asiel- en Migratiepact 2026), af te wijzen en de inwerkingtreding ervan te voorkomen.

De kracht van Nederland komt niet alleen voort uit zijn grensbeleid, maar ook uit zijn respect voor de menselijke waardigheid, het gezinsleven en de rechtsstaat.

Als asielzoeker vraag ik geen speciale privileges. Ik wil gewoon veilig met mijn gezin kunnen leven, zonder onzekerheid aan onze toekomst kunnen bouwen en eerlijk worden behandeld.

Ik vertrouw erop dat u de ernstige gevolgen van deze wet voor duizenden mensen en gezinnen zult inzien en mijn aanvraag zult afwijzen. Dank u voor het lezen van mijn brief.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Rotterdam

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 22:36:15 +0200
To: "Ferd Crone" <ferd.crone@eerstekamer.nl>; "Mary Fiers" <mary.fiers@eerstekamer.nl>; "Roel van Gurp" <roel.vangurp@eerstekamer.nl>; "Hetty Janssen-van Helvoort" <hetty.janssen@eerstekamer.nl>; "Farah Karimi" <farah.karimi@eerstekamer.nl>; "Saskia Kluit" <saskia.kluit@eerstekamer.nl>; "Randy Martens" <randy.martens@eerstekamer.nl>; "Artie Ramsodit" <artie.ramsodit@eerstekamer.nl>; "Jeroen Recourt" <jeroen.recourt@eerstekamer.nl>; "Daan Roovers" <daan.roovers@eerstekamer.nl>; "Paul Rosenm ller" <paul.rosenmoller@eerstekamer.nl>; "Noortje Thijssen" <noortje.thijssen@eerstekamer.nl>; "Gala Veldhoen" <gala.veldhoen@eerstekamer.nl>; "EK-voorzitter" <voorzitter@eerstekamer.nl>; "Eddy Hartog" <eddy.hartog@eerstekamer.nl>; "Gaby Perin-Gopie" <gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl>; "Eric Holterhues" <eric.holterhues@eerstekamer.nl>; "Tineke Huizinga-Heringa" <tineke.huizinga@eerstekamer.nl>; "Hendrik-Jan Talsma" <hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl>; "Janny Bakker-Klein" <janny.bakker@eerstekamer.nl>; "Theo Bovens" <theo.bovens@eerstekamer.nl>; "Hugo Doornhof" <hugo.doornhof@eerstekamer.nl>; "greet.prins@eerstekamer.nl" <greet.prins@eerstekamer.nl>; "Theo Rietkerk" <theo.rietkerk@eerstekamer.nl>; "Madeleine van Toorenburg" <madeleine.vantoorenburg@eerstekamer.nl>; "Peter Schalk" <peter.schalk@eerstekamer.nl>; "Marc de Vries" <marc.devries@eerstekamer.nl>; "Robert Croll" <robert.croll@eerstekamer.nl>; "Boris Dittrich" <boris.dittrich@eerstekamer.nl>; "Arie Griffioen" <arie.griffioen@eerstekamer.nl>; "Antoon Kanis" <antoon.kanis@eerstekamer.nl>; "Meryem Karaaslan" <meryem.karaaslan@eerstekamer.nl>; "Paul van Meenen" <paul.vanmeenen@eerstekamer.nl>; "Carla Moonen" <carla.moonen@eerstekamer.nl>; "R. van Aelst-den Uijl" <lies.vanaelst@eerstekamer.nl>; "Bastiaan van Apeldoorn" <bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl>; "Rik Janssen" <rik.janssen@eerstekamer.nl>; "Niko Koffeman" <n.koffeman@eerstekamer.nl>; "Peter Nicolai" <peter.nicolai@eerstekamer.nl>; "Bart Kroon" <bart.kroon@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Auke van der Goot" <auke.vandergoot@eerstekamer.nl>; "Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over wetsvoorstel 36.871 – bescherming van rechtszekerheid, integratie en gelijkheid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e

Na de mislukte coup in Turkije in 2016 veranderde mijn leven volledig. Eerst verloor ik mijn baan, daarna mijn vrijheid. Ik zat een jaar gevangen zonder concreet bewijs tegen mij. Mijn zogenaamde "misdaden" waren dat ik geabonneerd was op een legale krant, een bankrekening had en doneerde aan sociale verenigingen.

Toen ik hoorde dat mijn straf definitief bevestigd zou worden, moest ik kiezen tussen opnieuw gevangenisstraf of vluchten. Ik koos voor vrijheid en voor de toekomst van mijn gezin.

Op 11 november 2020 stak ik de rivier de  vros (Meri) over in een kleine boot. Ik moest mijn vrouw en mijn twee jonge kinderen achterlaten. Dat was de moeilijkste beslissing van mijn leven. Niet omdat ik mijn land wilde verlaten, maar omdat ik mijn kinderen een toekomst zonder angst wilde geven.

Nederland gaf mij bescherming, veiligheid en de kans om opnieuw te beginnen. Daar zal ik altijd dankbaar voor blijven.

Inmiddels woon ik al meer dan vier jaar in Nederland. Ik heb de Nederlandse taal geleerd, mijn leven opnieuw opgebouwd en werk inmiddels als Elektrotechnisch Engineer bij een groot technisch infrabedrijf. Ik betaal belasting, werk hard en probeer iedere dag actief bij te dragen aan de Nederlandse samenleving.

Mijn vrouw en kinderen voelen zich hier thuis. Mijn kinderen groeien hier op met Nederlandse waarden van vrijheid, gelijkheid en respect. Wij willen geen last zijn voor de samenleving; wij willen juist onderdeel zijn van deze samenleving.

Juist daarom maakt het wetsvoorstel 36.871 mij erg bezorgd.

Volgende week dinsdag bespreekt u de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026. Wanneer deze wet in de huidige vorm wordt aangenomen, zal dat voor veel goed geïntegreerde statushouders grote onzekerheid en ernstige problemen veroorzaken.

Mensen die werken, belasting betalen, de taal leren en zich inzetten voor integratie, dreigen alsnog jarenlang in onzekerheid te blijven leven. Voor velen wordt het bijna onmogelijk om een permanente verblijfsvergunning te krijgen of ooit Nederlander te worden, ondanks hun bijdrage aan de samenleving.

Dat raakt niet alleen vluchtelingen, maar ook de kern van de Nederlandse rechtsstaat.

De terugwerkende kracht van deze wet tast het vertrouwen in de overheid en de rechtszekerheid ernstig aan. Mensen die jarenlang hun leven hebben opgebouwd volgens de regels, verliezen plotseling het gevoel van veiligheid en gelijkheid.

Een samenleving kan alleen sterk blijven wanneer mensen geloven dat eerlijkheid, gelijke behandeling en rechtszekerheid voor iedereen gelden.

Als deze wet wordt aangenomen:

- wordt integratie moeilijker in plaats van sterker,
- ontstaat meer onzekerheid en angst bij gezinnen,
- wordt het vertrouwen in de rechtsstaat beschadigd,
- komt het gelijkheidsbeginsel onder druk te staan,
- en zullen veel mensen die juist willen bijdragen zich buitengesloten voelen.

Ik ben niet naar Nederland gekomen voor economische voordelen. Ik kwam omdat ik als mens in vrijheid, veiligheid en waardigheid wil leven.

Ik wil blijven werken, mijn kinderen hier laten opgroeien en bijdragen aan dit land. Dat is mijn enige wens.

Daarom vraag ik u dringend om dit wetsvoorstel niet in deze vorm goed te keuren, en in ieder geval ervoor te zorgen dat huidige statushouders hun opgebouwde rechten behouden op een permanente verblijfsvergunning en de mogelijkheid om Nederlander te worden.

Het beschermen van vluchtelingen is niet alleen een menselijke verantwoordelijkheid, maar ook een bescherming van de waarden waar Nederland altijd voor heeft gestaan: vrijheid, gelijkheid, rechtvaardigheid en respect voor mensenrechten.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: 19-05-2026 22:43:28
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
CC:
Subject: Asielwetgeving
Attachments:

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte leden van de eerste kamer,

Van mijn collega-vrijwilligers 5.1.2.e en 5.1.2.e hoorde ik dat hun aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, ingediend in januari en dus ruim voor de nieuwe wetgeving van start gaat, mogelijk niet wordt beoordeeld volgens de nu geldende wetgeving. In plaats daarvan zal de aanvraag behandeld worden volgens de Europese wetgeving (ingang 12 juni) en de uitbreiding in de Nederlandse wet, die nog in uw kamer moet worden aangenomen. Dat lijkt me heel onrechtvaardig in een rechtsstaat.

Ik verzoek u dit onrecht tijdens de bespreking in de eerste kamer aan de orde te stellen, in de hoop dat een meerderheid er voor zal kiezen dit onrecht ongedaan te maken. Voor mijn collega's 5.1.2.e en hun kinderen zou deze gang van zaken de uitkomst van hun aanvraag, voor hen geheel onverwacht, nadelig beïnvloeden. Dat is oneerlijk en dat hebben ze met al hun inspanningen om zich in Nederland aan te passen en hun bijdrage te leveren niet verdiend.

En zoals zij zijn er natuurlijk veel meer mensen
Ik hoop op rechtvaardigheid en betrouwbaarheid.

Hoogachtend,

5.1.2.e

Verstuurd vanaf mijn iPhone

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 22:57:44 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

Ik ben een 18-jarig meisje dat in juni/juli 2023 samen met haar familie vanuit Turkije naar Nederland is gevlucht om asiel aan te vragen. Door jarenlange onrechtvaardigheid, discriminatie, angst en druk konden wij ons in ons eigen land niet langer veilig voelen.

Mijn vader heeft bijna vijf jaar in de gevangenis gezeten, niet omdat hij een misdaad had gepleegd, maar alleen vanwege zijn gedachten en overtuigingen. Mijn moeder werd ook vier dagen vastgehouden en kreeg tijdens die periode te maken met psychologische druk. Deze gebeurtenissen hebben diepe sporen achtergelaten in ons leven.

Sinds onze komst naar Nederland proberen wij opnieuw een leven op te bouwen. Wij doen ons best om de taal te leren, ons aan te passen aan de samenleving en een positieve bijdrage te leveren aan dit land. Zes maanden geleden kregen wij eindelijk een eigen woning. Mijn ouders volgen taallessen en willen zo snel mogelijk werken en zelfstandig worden. In Turkije werkte mijn moeder als docent Engels en mijn vader als politieagent.

Mijn 14-jarige zusje zit op de HAVO/VWO-brugklas. Zelf volg ik een MBO-opleiding richting koken en loop ik stage. Mijn droom is om volgend jaar tandartsassistente te worden. Ik wil leren, werken en een toekomst opbouwen in Nederland.

Voor het eerst sinds lange tijd begonnen wij ons hier veilig en welkom te voelen. Nederland gaf ons hoop op een nieuw begin. Maar sinds ik over de nieuwe asielwet heb gehoord, leven wij opnieuw in onzekerheid en angst. Niet alleen mijn familie, maar ook veel andere jongeren en gezinnen die een vergelijkbaar verleden hebben, maken zich grote zorgen.

Wij zijn geen mensen die misbruik willen maken van Nederland. Wij zijn mensen die veiligheid zoeken, die willen studeren, werken, belasting betalen en onderdeel willen zijn van deze samenleving. Juist mensen die hun best doen om zich aan te passen en iets terug te geven aan Nederland, worden nu bang gemaakt door deze plannen.

Het is heel moeilijk om constant het gevoel te hebben dat je nergens echt welkom bent. In Turkije voelden wij ons niet veilig, en nu zijn wij bang om opnieuw onze zekerheid kwijt te raken. Niemand verlaat vrijwillig zijn thuis, familie, taal en verleden zonder reden. Achter elk asielverhaal zit een mens, een familie en een leven.

Ik hoop dat er bij deze beslissingen niet alleen naar cijfers en regels wordt gekeken, maar ook naar menselijkheid, rechtvaardigheid en de toekomst van jongeren zoals ik. Wij willen niets anders dan in vrede leven en een eerlijke kans krijgen om iets van ons leven te maken.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Verstuurd vanaf mijn iPhone

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 23:15:18 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek om rechtvaardigheid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Tweede Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Drie jaar geleden ben ik vanwege de onrechtvaardigheden in mijn land als politiek vluchteling vanuit Turkije naar Nederland gevlucht. Tijdens deze moeilijke en gevaarlijke reis waren mijn dochters van 16 en 11 jaar ook bij mij.

Al drie jaar proberen wij de Nederlandse taal te leren, de Nederlandse cultuur beter te begrijpen en door middel van vrijwilligerswerk onderdeel te worden van deze samenleving. Nu mijn kinderen langzaam beginnen te herstellen van de moeilijke ervaringen die zij hebben meegemaakt, zorgt de discussie rondom de nieuwe vluchtelingenwet voor enorme onrust binnen ons gezin.

Het gevoel nergens echt bij te horen en ons niet veilig te kunnen voelen, heeft een zeer negatieve invloed op onze levensenergie en mentale gezondheid. Terwijl wij juist zo hard proberen geaccepteerd te worden en een plek in deze samenleving op te bouwen, maakt de onzekerheid over onze toekomst ons steeds somberder en depressiever. Thuis gaat het inmiddels bijna alleen nog maar over dit onderwerp.

Daarom verzoeken wij u vriendelijk om deze wet, die mogelijk tot veel onrechtvaardigheid kan leiden, niet aan te nemen in het parlement. Wij hopen dat Nederland, als één van de meest betrouwbare landen van Europa op het gebied van rechtvaardigheid en rechtsstaat, opnieuw zal doen wat juist en eerlijk is.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 23:15:48 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over het wetsvoorstel inzake asiel en vluchtelingen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon inmiddels bijna negen jaar in Nederland en werk in het onderwijs.

Met deze mail wil ik mijn zorgen uitspreken over het wetsvoorstel dat binnenkort in stemming wordt gebracht en dat grote gevolgen kan hebben voor vluchtelingen en asielzoekers.

Veel mensen die naar Nederland komen, zoeken veiligheid en een nieuwe kans. Zij leren Nederlands, willen werken en bijdragen aan de samenleving. Langdurige onzekerheid en strengere maatregelen maken integratie echter moeilijker en hebben grote invloed op het welzijn van mensen.

Ik hoop daarom dat er bij deze beslissing ook aandacht is voor de menselijke kant achter deze situaties en voor de waarden van menselijkheid en rechtvaardigheid waar Nederland voor staat.

Dank u wel voor uw tijd en aandacht.

--

Met vriendelijke groet

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 19 May 2026 23:54:54 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Concerns Regarding the Proposed Refugee Law

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Dear Member of the Eerste Kamer,

Three years ago, my family and I came to the Netherlands from Türkiye due to political circumstances. About one year ago, we received our residence permits. Since then, we have worked hard to build a new life here with respect, gratitude, and hope.

My wife is a university graduate and worked as a teacher in Türkiye. I graduated from two universities and most recently worked as an IT specialist. Today, both of us are learning Dutch and doing our best to integrate into Dutch society. Our children are also progressing successfully in their education here. Along this journey, we have met many kind Dutch people and built sincere and positive relationships within this society.

However, the proposed refugee law has deeply shaken us emotionally. For the first time since arriving here, we have begun to feel unwanted, excluded, and uncertain about our future. Thoughts such as these have started to weigh heavily on our minds:

“If we are not wanted here, why are we trying so hard to integrate?”

“Why are we learning the language and embracing the values of this country if we are constantly made to feel like outsiders?”

“Can a society truly become stronger by making vulnerable people feel rejected and unwelcome?”

I respectfully ask you to consider the broader human and social consequences of this proposed law.

Will such a law increase refugees' love, trust, and respect for the Netherlands?

What kind of feelings will emerge when tens of thousands of people are made to feel:

“You are not wanted here. You do not belong.”

How could such emotions possibly benefit Dutch society?

The Netherlands has long been respected around the world for its commitment to human rights, justice, freedom, and dignity. These values are part of what made this country strong, successful, and admired internationally. Policies driven by fear, exclusion, or hostility risk damaging not only the lives of refugees, but also the moral foundation and international reputation of the Netherlands itself.

History has repeatedly shown the dangers of extreme nationalism and the exclusion of certain groups from society. I sincerely hope that the Netherlands will continue to choose compassion, fairness, and wisdom instead of repeating mistakes that have caused suffering in the past.

As representatives who care deeply about the future of the Netherlands and its people, please reconsider and reject this proposed law. I believe it will harm not only refugees but also the unity, values, and long-term interests of Dutch society.

Thank you for your time and consideration.

Respectfully,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 01:12:00 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Persoonlijke oproep betreffende de nieuwe migratiewet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Heer/Mevrouw,

Ik ben 5.1.2.e In 2020 ontvluchtte ik mijn land, Turkije, om te ontsnappen aan het onrecht dat ik daar leed. Op de avond van 15 juli 2016, terwijl ik thuis televisie keek, zag ik in het nieuws de term 'couppoging'. Die avond had ik geen idee dat dit woord en die nacht mijn hele leven zouden verwoesten. Ik werkte als lerares op een openbare school. Ik heb drie universitaire diploma's. Voordat ik les gaf, werkte ik vijf jaar als juridisch medewerker bij een andere overheidsinstelling. In die tijd studeerde ik aan een universiteit in een andere stad en uiteindelijk, na talloze moeilijkheden, kon ik eindelijk lesgeven aan mijn leerlingen, die ik zo graag wilde. Mijn man werkte als hoofdingenieur bij een instituut dat verbonden was aan het Ministerie van Landbouw. Hij ontwierp machines waarvoor hij patenten had. We waren drie jaar getrouwd en hadden een heel gelukkig leven met onze twee maanden oude baby, 5.1.2.e We woonden in een prachtig huis in een van de mooiste buurten van Izmir, de stad waar we ons bevonden. We hadden net een gloednieuwe auto gekocht. We waren heel gelukkig. Toen, in één nacht, werd ons hele leven op zijn kop gezet. Een week na de staatsgreep werden we naar de instellingen waar we werkten geroepen en kregen we te horen dat we geschorst waren. We zochten een advocaat, want we hadden geen misdaad begaan, zelfs geen schandelijke daad. Mijn man en ik wilden gerechtigheid. Er was immers een wet, er waren rechtbanken, we hadden rechten. Daar geloofden we heilig in. Toen, op de ochtend van 1 september, werden we wakker gebeld door familie die zei: "Kijk online, je bent ontslagen." We konden het niet geloven. Hoe kon dit? Wat hadden we gedaan? Ze hadden ons van de ene op de andere dag ontslagen met een decreet, waarin ze ons beschuldigden van "banden met een terroristische organisatie". Ik was nog nooit van mijn leven op een politiebureau geweest, ik was nog nooit op een plek met wapens geweest. Het woord "terrorisme" was iets wat we alleen maar in de media hadden gezien en gehoord. En we werden van de ene op de andere dag ontslagen omdat we banden hadden met een terroristische organisatie. Het was zo moeilijk en verdrietig dat ik mijn baby geen borstvoeding meer kon geven. Mijn melkproductie stopte. Terwijl we ons afvroegen wat we moesten doen, keken we op tv naar mensen die gearresteerd werden, en terwijl we ons afvroegen of het ons ook zou overkomen, werd er op een ochtend om 5 uur op onze deur geklopt. Mijn baby was vijf maanden oud. De politie kwam naar ons huis en begon te zoeken. Ze vonden een bankboekje van een rekening bij Bank Asya, een bank waarvan de opening was ingehuldigd door de toenmalige president. Daarna namen ze mijn man mee. Ik weet niet hoeveel uren ik die dag heb gehuild, met mijn baby in mijn armen. De vraag bleef maar door mijn hoofd spoken: WAAROM? WAT HEBBEN WE GEDAAN? De volgende twee jaar waren erg moeilijk. Ik was nu helemaal alleen met mijn baby. Werkloos, blut en met schulden. Onze families

konden ons niet echt helpen. Acht maanden nadat mijn man was meegenomen, werd de aanklacht opgesteld. De beschuldigingen waren het openen van een bankrekening en lid zijn van een wettige relatie. Ik had geleerd dat ik mijn stem niet meer kon laten horen. Mijn onschuld deed er niet toe. De regerend landbestuurders hadden besloten dat ik en duizenden anderen zoals ik schuldig waren. Het was alsof ik in een horrorfilm zat. Ik diende een verzoek in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het antwoord was dat alle nationale rechtsmiddelen waren uitgeput. Welke wet, welke rechten? Precies twee jaar later, toen mijn zoon twee jaar oud was, werd mijn man vrijgelaten uit de gevangenis. Volgens de advocaat had hij zijn straf uitgezeten. Voordat ik ook maar kon juichen om de vrijlating van mijn man, hoorde ik van mijn advocaat dat er een arrestatiebevel tegen mij was uitgevaardigd. Op dat moment was ik twee maanden zwanger van mijn tweede zoon. De reden was dezelfde als die van mijn man: lid worden van een vakbond en een bankrekening openen. Omdat ik niet wilde dat mijn oudste zoon opnieuw zonder moeder zou opgroeien, dook ik onder. In een oud huis in een bergdorp. Omdat ik wist dat ik absoluut geen gerechtigheid zou krijgen. Maar mijn uitgerekende datum naderde en ik kon niet naar het ziekenhuis. Met de hulp van een arts beviel ik via een keizersnede onder een valse naam van mijn tweede zoon. Maar ik moest het ziekenhuis direct na de bevalling verlaten, omdat ik anders ontmaskerd zou kunnen worden. Ik zal de fysieke pijn die ik die dag voelde nooit vergeten. De wonden op mijn ziel zijn nog net zo vers als gisteren. Mijn man kon geen baan vinden. We konden geen identiteitskaart voor onze baby krijgen. Ik was volledig overstuur en mijn geestelijke gezondheid was volledig ingestort. Ik bracht mijn dagen door in huis met twee kleine baby's en kwam nooit buiten. Toen hoorden we dat een vriend van ons naar het buitenland was gevlucht en besloten we dat het tijd was om ook te vertrekken. Op een winteravond staken we de rivier over in een rubberboot met twee baby's, een van drieënhalf jaar en de andere van anderhalf jaar oud, en verlieten Turkije. We woonden elf maanden in Athene onder zeer moeilijke omstandigheden en hadden het financieel zwaar. Ik had mijn vertrouwen in de wet en in de mensen verloren. Toen ik naar Nederland kwam, had ik zoveel hoop. Ik had het idee om onze toekomst op te bouwen in een land waar vrijheid heerste, waar de rechtsstaat gold en waar mensen de wet dienden, niet de wet van individuen. Na elf maanden in de AZC (Geautoriseerde Economische Zone) haalden mijn man en ik met veel enthousiasme binnen anderhalf jaar ons B1-verblijfsexamen. Ik deed veel vrijwilligerswerk. Mijn man werkt nu en we kregen hier een tweede kindje. We begonnen ons langzaam maar zeker veilig te voelen. Ons vertrouwen in de wet en de rechtspraak was hersteld. We hadden het recht op een permanente verblijfsvergunning verkregen en daarvoor een aanvraag ingediend. Toen, plotseling, zette het nieuws dat we lazen ons leven opnieuw volledig op zijn kop. Opnieuw is ons leven op zijn kop gezet door het nieuws dat we plotseling lazen. We worstelen met veel onzekerheid over onze toekomst. Opnieuw spoken er zoveel 'wat als'-vragen door ons hoofd. Ik begin me af te vragen of dit ons lot is. We voelden ons thuis in Nederland. Nu weten we niet wat de toekomst brengt en heb ik het gevoel dat al onze inspanningen voor niets zijn geweest. Dit was ons zuurverdiende recht. En opnieuw worden we geconfronteerd met onrecht. Maar ik zal mijn geloof niet verliezen dat Europa en Nederland rechtsstaten zijn.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 03:59:33 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Onderwerp: Dringende oproep betreffende het recht op gezinshereniging en de menselijke maat in het asielbeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met een zwaar hart wend ik mij tot u. Mijn naam is 5.1.2.e 5.1.2.e en ik ben een Turkse asielzoeker die momenteel al 30 maanden wacht op een beslissing in de asielprocedure. Ik schrijf u niet alleen als vluchteling, maar als een vader en partner die vreest voor de totale verspilling van zijn gezinsleven door de voorgestelde wijzigingen in het asielbeleid.

In Turkije diende ik als politiechef, totdat ik na de gebeurtenissen van 15 juli 2016 slachtoffer werd van een politieke zuivering. Zonder enige betrokkenheid bij geweld, ben ik veroordeeld tot 9 jaar gevangenisstraf enkel op basis van vermeende banden met een organisatie. Na 6 jaar detentie en het verlies van mijn eerste huwelijk door de enorme politieke druk, probeerde ik mijn leven opnieuw op te bouwen met mijn huidige partner.

Vanwege de voortdurende "sociale genocide" tegen mensen in mijn positie in Turkije, was ik gedwongen te vluchten naar Nederland, een land dat ik bewonder om zijn rechtsstatelijkheid en respect voor mensenrechten.

Mijn diepe zorgen betreffen de volgende punten:

Partnerhereniging: Ik ben religieus getrouwd met mijn partner (zij is ambtenaar in Turkije en kon vanwege de politieke situatie niet officieel met mij trouwen). Wij hopen op een gezamenlijke toekomst in veiligheid. Het gerucht dat partnerhereniging wordt ingeperkt, voelt als een tweede veroordeling.

Volwassen kinderen: Wij hebben kinderen in de leeftijd van 17 tot 23 jaar. Het strikte onderscheid bij de grens van 18 jaar dreigt gezinnen definitief uit elkaar te scheuren, terwijl deze jongeren in Turkije ook indirect slachtoffer zijn van mijn politieke achtergrond.

Onzekerheid: Na 30 maanden wachten op een interview, is de psychologische druk onhoudbaar geworden.

Ik verzoek u dringend om bij de beoordeling van de nieuwe asielwetgeving (het regeerprogramma) de menselijke maat en het recht op gezinsleven (Artikel 8 EVRM) zwaar te laten wegen. Bescherm degenen die al alles hebben verloren en in Nederland slechts hopen op de veiligheid van hun gezin.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd en uw inzet voor de rechtvaardigheid.

Met respectvolle groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

V NUMBER 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 04:04:41 +0200
To: "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-50Plus" <50plus@eerstekamer.nl>; "EK-BBB" <bbb@eerstekamer.nl>; "EK-VVD" <vvd@eerstekamer.nl>; "EK-GL-PvdA" <gl-pvda@eerstekamer.nl>; "EK-ChristenUnie" <christenunie@eerstekamer.nl>; "EK-Ja21" <ja21@eerstekamer.nl>; "EK-PVV" <pvv@eerstekamer.nl>; "EK-SP" <sp@eerstekamer.nl>; "EK-SGP" <sgp@eerstekamer.nl>; "EK-VOLT" <volt@eerstekamer.nl>; "EK-OPNL" <opnl@eerstekamer.nl>; "EK-FVD" <fvd@eerstekamer.nl>; "Pim Walenkamp" <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Toine Beukering" <toine.beukering@eerstekamer.nl>; "Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; "R. van Aelst-den Uijl" <lies.vanaelst@eerstekamer.nl>; "willemijn.aerds" <willemijn.aerds@eerstekamer.nl>; "Bastiaan van Apeldoorn" <bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl>; "Janny Bakker-Klein" <janny.bakker@eerstekamer.nl>; "Pim van Ballekom" <pim.vanballekom@eerstekamer.nl>; "Ruben Baumgarten" <ruben.baumgarten@eerstekamer.nl>; "Ilse Bezaan" <ilse.bezaan@eerstekamer.nl>; "Karin van Bijsterveld" <karin.vanbijsterveld@eerstekamer.nl>; "Theo Bovens" <theo.bovens@eerstekamer.nl>; "Robert Croll" <robert.croll@eerstekamer.nl>; "Ferd Crone" <ferd.crone@eerstekamer.nl>; "Johan Dessing" <johan.dessing@eerstekamer.nl>; "Boris Dittrich" <boris.dittrich@eerstekamer.nl>; "Hugo Doornhof" <hugo.doornhof@eerstekamer.nl>; "Mary Fiers" <mary.fiers@eerstekamer.nl>; "Math Goossen" <math.goossen@eerstekamer.nl>; "Auke van der Goot" <auke.vandergoot@eerstekamer.nl>; "Arie Griffioen" <arie.griffioen@eerstekamer.nl>; "Roel van Gurp" <roel.vangurp@eerstekamer.nl>; "Eddy Hartog" <eddy.hartog@eerstekamer.nl>; "Alexander van Hattem" <alexander.vanhattem@eerstekamer.nl>; "Eric Holterhues" <eric.holterhues@eerstekamer.nl>; "Tineke Huizinga-Heringa" <tineke.huizinga@eerstekamer.nl>; "Rik Janssen" <rik.janssen@eerstekamer.nl>; "Hetty Janssen-van Helvoort" <hetty.janssen@eerstekamer.nl>; "Wim Jaspers" <wim.jaspers@eerstekamer.nl>; "Marian Kaljouw" <marian.kaljouw@eerstekamer.nl>; "Antoon Kanis" <antoon.kanis@eerstekamer.nl>; "Farah Karimi" <farah.karimi@eerstekamer.nl>; "Eric Kemperman" <eric.kemperman@eerstekamer.nl>; "Ton van kesteren" <ton.vankesteren@eerstekamer.nl>; "Tanja Klip-Martin" <tanja.klip-martin@eerstekamer.nl>; "Saskia Kluit" <saskia.kluit@eerstekamer.nl>; "Frans van Knapen" <frans.vanknapen@eerstekamer.nl>; "Niko Koffeman" <n.koffeman@eerstekamer.nl>; "Bart Kroon" <bart.kroon@eerstekamer.nl>; "Ilona Lagas" <ilona.lagas@eerstekamer.nl>; "Andrea van Langen-Visbeek" <andrea.vanlangen@eerstekamer.nl>; "Robbert Lievense" <robbert.lievense@eerstekamer.nl>; "Marjolein van der Linden" <marjolein.vanderlinden@eerstekamer.nl>; "Henk Marquart Scholtz" <henk.marquartscholtz@eerstekamer.nl>; "Randy Martens" <randy.martens@eerstekamer.nl>; "Paul van Meenen" <paul.vanmeenen@eerstekamer.nl>; "Henk-Jan Meijer" <henk-jan.meijer@eerstekamer.nl>; "Carla Moonen" <carla.moonen@eerstekamer.nl>; "Shirin Musa" <shirin.musa@eerstekamer.nl>; "Peter Nicolai" <peter.nicolai@eerstekamer.nl>; "Joris van den Oetelaar" <joris.vandenoetelaar@eerstekamer.nl>; "Gert-Jan Oplaat" <gert-jan.oplaat@eerstekamer.nl>; "Tekke Panman" <tekke.panman@eerstekamer.nl>; "Gaby Perin-Gopie" <gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl>; "Koen Petersen" <koen.petersen@eerstekamer.nl>; "greet.prins" <greet.prins@eerstekamer.nl>; "Artie Ramsodit" <artie.ramsodit@eerstekamer.nl>; "Jeroen Recourt" <jeroen.recourt@eerstekamer.nl>; "Theo Rietkerk" <theo.rietkerk@eerstekamer.nl>; "martin van rooijen" <martin.vanrooijen@eerstekamer.nl>; "Daan Roovers" <daan.roovers@eerstekamer.nl>; "Paul Rosenmüller" <paul.rosenmoller@eerstekamer.nl>; "Peter Schalk" <peter.schalk@eerstekamer.nl>; "Karin Straus" <karin.straus@eerstekamer.nl>; "Gom van Strien" <g.vstrien@eerstekamer.nl>; "Hendrik-Jan Talsma" <hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl>; "Noortje Thijssen" <noortje.thijssen@eerstekamer.nl>; "Madeleine van Toorenborg" <madeleine.vantoorenburg@eerstekamer.nl>; "Gala Veldhoen" <gala.veldhoen@eerstekamer.nl>; "Rian Vogels" <rian.vogels@eerstekamer.nl>; "EK-voorzitter" <voorzitter@eerstekamer.nl>; "Marc de Vries" <marc.devries@eerstekamer.nl>; "Elly van Wijk" <elly.vanwijk@eerstekamer.nl>; "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Onderwerp: Dringende oproep betreffende het recht op gezinshereniging en de menselijke maat in het asielbeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met een zwaar hart wend ik mij tot u. Mijn naam is 5.1.2.e en ik ben een Turkse asielzoeker die momenteel al 30 maanden wacht op een beslissing in de asielprocedure. Ik schrijf u niet alleen als vluchteling, maar als een vader

en partner die vreest voor de totale verspilling van zijn gezinsleven door de voorgestelde wijzigingen in het asielbeleid.

In Turkije diende ik als politiechef, totdat ik na de gebeurtenissen van 15 juli 2016 slachtoffer werd van een politieke zuivering. Zonder enige betrokkenheid bij geweld, ben ik veroordeeld tot 9 jaar gevangenisstraf enkel op basis van vermeende banden met een organisatie. Na 6 jaar detentie en het verlies van mijn eerste huwelijk door de enorme politieke druk, probeerde ik mijn leven opnieuw op te bouwen met mijn huidige partner.

Vanwege de voortdurende "sociale genocide" tegen mensen in mijn positie in Turkije, was ik gedwongen te vluchten naar Nederland, een land dat ik bewonder om zijn rechtsstatelijkheid en respect voor mensenrechten.

Mijn diepe zorgen betreffen de volgende punten:

Partnerhereniging: Ik ben religieus getrouwd met mijn partner (zij is ambtenaar in Turkije en kon vanwege de politieke situatie niet officieel met mij trouwen). Wij hopen op een gezamenlijke toekomst in veiligheid. Het gerucht dat partnerhereniging wordt ingeperkt, voelt als een tweede veroordeling.

Volwassen kinderen: Wij hebben kinderen in de leeftijd van 17 tot 23 jaar. Het strikte onderscheid bij de grens van 18 jaar dreigt gezinnen definitief uit elkaar te scheuren, terwijl deze jongeren in Turkije ook indirect slachtoffer zijn van mijn politieke achtergrond.

Onzekerheid: Na 30 maanden wachten op een interview, is de psychologische druk onhoudbaar geworden.

Ik verzoek u dringend om bij de beoordeling van de nieuwe asielwetgeving (het regeerprogramma) de menselijke maat en het recht op gezinsleven (Artikel 8 EVRM) zwaar te laten wegen. Bescherm degenen die al alles hebben verloren en in Nederland slechts hopen op de veiligheid van hun gezin.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd en uw inzet voor de rechtvaardigheid.

Met respectvolle groet

5.1.2.e

5.1.2.e

V NUMBER 5.1.2.e

From: "5.1.2.e @gmail.com" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 06:12:06 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de voorgestelde wijzigingen in de asiel- en naturalisatiewetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met grote bezorgdheid volgen wij de recente voorstellen tot wijziging van de asiel- en naturalisatiewetgeving. Mijn gezin en ik moesten om politieke redenen uit Turkije vluchten. Mijn vrouw en ik werkten daar als wiskundeleraren. Toen wij naar Nederland kwamen, vertrouwden wij op de rechtsstaat, de mensenrechten en de geldende wetten van dit land. Wij geloofden dat wij hier op een eerlijke en veilige manier een nieuwe toekomst konden opbouwen.

In oktober 2021 heb ik asiel aangevraagd in Nederland. Slechts enkele weken na onze aankomst ben ik, behalve een korte periode waarin ik Engels studeerde, iedere dag actief bezig geweest met het leren van de Nederlandse taal.

Inmiddels werk ik al ongeveer een jaar in een betaalde functie. Ik ken veel mensen die, net als ik, alles doen om zich aan te passen, hard te werken en een bijdrage te leveren aan Nederland.

Wij hebben onze levens opgebouwd vanuit de verwachting dat wij volgens de bestaande regels na vijf jaar een aanvraag konden doen voor een permanente verblijfsvergunning en later mogelijk het Nederlanderschap. Daarom hebben wij gebruikgemaakt van ons recht om een aanvraag voor een permanente verblijfsvergunning in te dienen. Het feit dat onze aanvraag, wanneer deze niet vóór 12 juni wordt goedgekeurd, mogelijk volgens nieuwe regels zal worden beoordeeld, veroorzaakt bij ons grote verbazing en onzekerheid.

Wij hebben het gevoel dat ons “gerechtvaardigd vertrouwen”, zoals erkend binnen het Europese recht, hiermee wordt afgenomen. Mensen die jarenlang hun leven hebben ingericht op basis van bestaande wetgeving, zouden niet geconfronteerd mogen worden met ingrijpende veranderingen die met terugwerkende gevolgen hun toekomst beïnvloeden. Naar onze mening roept dit ernstige vragen op over rechtszekerheid, de rechtsstaat en mensenrechten.

Wij vrezen dat al onze inspanningen, de integratie die van ons werd verwacht en onze bijdrage aan de samenleving hun waarde zullen verliezen. Wij hebben Nederland omarmd als ons nieuwe thuis en hebben ons daar oprecht voor ingezet.

Daarom verzoek ik u vriendelijk om rekening te houden met de inspanningen, verwachtingen en opgebouwde levens van mensen zoals wij, en dit wetsvoorstel zorgvuldig te heroverwegen binnen de kaders van de rechtsstaat, mensenrechten en rechtszekerheid.

Met vriendelijke groet

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 06:20:56 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Een menselijker immigratiewet.

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Nieuwe asielwetten zouden alleen moeten gelden voor mensen die ná de invoering van deze wetten Nederland binnenkomen of vanaf dat moment een nieuwe asielaanvraag indienen. Het toepassen van nieuwe regels op mensen die al jarenlang legaal in Nederland wonen, past niet bij de rechtszekerheid en de fundamentele waarden waarop Nederland is gebouwd.

Veel vluchtelingen hebben hier inmiddels een bestaan opgebouwd. Zij werken, betalen belasting, volgen onderwijs en maken deel uit van de samenleving. Het is niet eerlijk om hun rechten achteraf te veranderen, terwijl zij jarenlang hebben vertrouwd op de geldende regels.

Wanneer duizenden mensen gedwongen worden om hun rechten via de rechter te verdedigen, zal dat niet alleen leiden tot onrust in de samenleving, maar ook tot schade aan het vertrouwen in de rechtsstaat en de mensenrechten.

Daarom vraag ik u met klem om de rechten van huidige verblijfsvergunninghouders en mensen die al lange tijd onderdeel zijn van de Nederlandse samenleving te beschermen.

"Sluit uw ogen niet voor onrecht"

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 07:17:51 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Wijziging asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en dezer dagen ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De voorgestelde wetswijzigingen leiden tot grote onrust en zorgen onder veel mensen en gezinnen die onder de huidige wetgeving tot Nederland zijn toegelaten, al dan niet voorlopig en/of in afwachting van een definitief besluit over hun recht op verblijf. Velen van hen wonen hier al langere tijd, spannen zich in om in de samenleving te integreren en te leven volgens de bestaande democratische rechtsorde. Juist die rechtsorde was voor hun een belangrijke reden om hun toevlucht te zoeken tot Nederland.

Maar nu vrezen zij dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Het vertrouwen om hun leven voort te zetten op basis van de tot nu geldende wet- en regelgeving wordt beschaamd, evenals de gerechtvaardigde verwachting dat aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning of voor gezinshereniging zullen worden behandeld volgens de tot nu toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime leidt tot aantasting van de rechtszekerheid en van het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen. Ook veroorzaken de onzekerheden rondom gezinshereniging en de toekomstige verblijfsstatus diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

In een constitutionele en rechtsstaat moeten de burgers hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, mag niet worden geschaad.

Geachte Leden van de Senaat, Nederland heeft historisch gezien een sterke traditie op het gebied van respect voor mensenrechten, de rechtsstaat en voor menselijke waardigheid. Het land is dan ook voor inwoners van landen die niet zo'n traditie hebben een bron van hoop geweest. Daarom hoop ik dat uw Kamer de rechtsstatelijke en mensenrechtelijke aspecten zeer zorgvuldig meeweegt in de beoordeling van de nieuwe regelingen, het eerder opgewekt vertrouwen niet beschaamt en rekening houdt met de sociale en psychische gevolgen voor de betrokken personen en gezinnen.

Ik wens u veel humane wijsheid toe bij de stemmingen.

Hartelijk dank voor uw aandacht en vriendelijke groet,

5.1.2.e

Rotterdam

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 08:00:00 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Standpunt omtrent de voorgenomen asielwetgeving en verzoek om op recht gebaseerde uitzonderingsgronden

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u deze brief als politiek vluchteling, gezinsvader en professional die alles in het werk stelt om te integreren en een waardevolle bijdrage te leveren aan de Nederlandse samenleving. De asielwetgeving die binnenkort in stemming wordt gebracht, veroorzaakt diepe bezorgdheid en onzekerheid bij echte slachtoffers die, net als mijn gezin, proberen vanaf nul een nieuw bestaan op te bouwen. Ik verzoek u dringend om bij de stemming over deze wet de universele beginselen van het internationaal recht te waarborgen en politieke vluchtelingen met gegronde vrees voor vervolging te onderscheiden van degenen die misbruik maken van het asielsysteem.

In Turkije is na de coup poging van juli 2016 een grootschalige zuivering ogv een reeks politiek gemotiveerde processen in gang gezet tegen de Gülen-beweging en personen die geassocieerd worden met deze groep. In deze context ben ik door rechtbanken die de rechtsstaat niet respecteren, om louter politieke redenen veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 6 jaar, 10 maanden en 15 dagen. Tijdens dit proces heb ik al 10 maanden onrechtmatig in detentie doorgebracht. Na mijn voorlopige vrijlating werd mij elke mogelijkheid om mijn beroep uit te oefenen ontnomen; ik werd veroordeeld tot sociale uitsluiting. Toen de definitieve veroordeling volgde, had ik geen andere keuze dan het land te ontvluchten om de veiligheid van mijn gezin te waarborgen. Vanwege deze onterechte openstaande gevangenisstraf word ik in Turkije actief gezocht als een misdadiger. Als gevolg hiervan worden mijn hoogbejaarde ouders in Turkije voortdurend lastiggevallen en onder druk gezet door de politie en de gendarmerie. Het feit dat er in Turkije momenteel nog dagelijks gemiddeld 13 mensen worden gearresteerd op basis van vergelijkbare beschuldigingen, onderstreept de actuele en acute dreiging waaraan wij en onze naasten nog steeds blootstaan.

Mijn echtgenote en kinderen hebben het meest geleden onder deze gedwongen migratie. Mijn kinderen moesten in Turkije binnen acht jaar tijd zeven keer van school veranderen, verspreid over vijf verschillende steden. Overall waar zij kwamen, werden zij geconfronteerd met uitsluiting, stigmatisering en zware psychologische druk vanwege de beschuldigingen aan het adres van ons gezin. Zelfs bij het huren van een woning of in het contact met buurtbewoners stuiten wij op discriminatie. In Turkije had ik een succesvolle loopbaan opgebouwd, ondersteund door een educatieve achtergrond waarin ik meer dan twintig jaar heb geïnvesteerd. Door de totale afbraak van de rechtsstaat is ons hele bezit en ons leven van ons afgenomen. Wij zijn niet naar Nederland gekomen uit economische motieven, maar louter om het meest fundamentele mensenrecht te beschermen: het recht op leven en veiligheid.

Sinds onze aankomst in Nederland zetten wij ons volledig in om een constructieve bijdrage te leveren aan deze maatschappij. Mijn kinderen zijn zeer intelligent en presteren uitstekend op school. Mijn zoon heeft in slechts 9 maanden tijd de Nederlandse taal dusdanig beheerst dat hij is ingestroomd in 3 havo op het Northgo College. Zijn resultaten voor de exacte vakken zijn louter negens en hoger, en zijn mentor heeft inmiddels een vwo-advies afgegeven. Mijn dochter, die eveneens zeer begaafd is, zal in de komende periode haar schoolloopbaan starten op dezelfde school, het Northgo College, in de havo-stroom. Mijn echtgenote en ik volgen intensief taallessen. Daarnaast is mijn vrouw elke vrijdag fulltime actief als vrijwilligster op de Rooms-Katholieke Basisschool Andreas. Zelf volg ik een opleiding en loop ik stage bij Gevasol, een bedrijf dat

gespecialiseerd is in melkmachines en robotisering. Wij doen er alles aan om zo snel mogelijk volledig zelfvoorzienend en productief te zijn.

De onzekerheden die het huidige wetsvoorstel met zich meebrengt, vergroten de angst voor de toekomst bij mijn kinderen, die al ernstige trauma's hebben opgelopen. Het is een fundamenteel vereiste van het universele recht dat wetgeving differentieert tussen personen die het systeem misbruiken en individuen die daadwerkelijk op de vlucht zijn voor dictatuur en politieke vervolging.

Ik hoop dat u er bij uw afwegingen en stemgedrag rekening mee houdt dat de toekomst van gezinnen en kinderen in uw handen ligt. Ik verzoek u dringend te waarborgen dat deze wet in lijn blijft met internationale verdragen inzake de rechten van de mens en het vluchtelingenrecht, en dat er duidelijke uitzonderingsposities worden gecreëerd voor personen die aantoonbaar het slachtoffer zijn van politieke vervolging.

Met hoogachting,

5.1.2.e 5.1.2.e

Telefoon: 5.1.2.e

e-mail: 5.1.2.e @gmail.com

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 08:00:00 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Als asielzoeker die in Nederland woont, wil ik graag mijn ernstige zorgen met u delen over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, die binnenkort in de Eerste Kamer besproken zal worden.

Op 27 september 2021 heb ik mij aangemeld bij het AZC in Ter Apel. Vanwege de druk, onveiligheid en onrechtvaardigheid die ik in Turkije heb ervaren, zag ik geen andere mogelijkheid dan bescherming te zoeken in Nederland. Ik heb Nederland altijd gezien als een veilig land dat staat voor de rechtsstaat, mensenrechten en rechtvaardigheid.

Vanaf het moment dat ik hier aankwam, heb ik mij maximaal ingezet om te integreren en zelfstandig deel te nemen aan de samenleving. Binnen drie jaar heb ik Nederlands geleerd tot B1-niveau. Ik nam deel aan taalmaatjesprojecten, kreeg ondersteuning van taalcoaches en probeerde mezelf sociaal en persoonlijk verder te ontwikkelen.

Daarna ben ik gestart met een tweejarige MBO-opleiding, die ik via een versneld rooster binnen één jaar succesvol heb afgerond. Tijdens mijn opleiding heb ik stage gelopen en bovendien een diploma behaald waarmee ik vrijstelling kreeg van de inburgeringsplicht.

Na mijn opleiding ben ik bij Albert Heijn gaan werken om mijn Nederlands verder te verbeteren. Inmiddels is mijn taalniveau bijna op B2-niveau en bereid ik mij al geruime tijd voor op de B2-examens.

De nieuwe wet die momenteel besproken wordt, raakt mij en vele anderen echter diep. Toen ik naar Nederland kwam, heb ik mijn leven opgebouwd op basis van de regels die toen golden. Ik maakte studieplannen en probeerde mijn toekomst op een eerlijke en stabiele manier op te bouwen. Dit jaar wilde ik in september aan een nieuwe opleiding beginnen, maar door de huidige onzekerheid ben ik bang dat ik mijn studieplannen moet uitstellen.

Ik wil hier alleen veilig leven, werken, mezelf ontwikkelen en mijn toekomst opbouwen. In slechts vijf jaar tijd heb ik mijn uiterste best gedaan om onderdeel te worden van de Nederlandse samenleving door de taal te leren, een opleiding af te ronden en te werken.

Ik geloof dat mensen beoordeeld moeten worden volgens de regels die golden op het moment van hun aanvraag. Het rechtszekerheidsbeginsel vereist dit. Het achteraf veranderen van regels heeft een grote impact op mensen die hun leven juist op basis van vertrouwen in dit systeem hebben opgebouwd.

Daarom verzoek ik u respectvol om de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 af te wijzen.

De kracht van Nederland ligt naar mijn mening niet alleen in grensbeleid, maar ook in de waarde die het land hecht aan menselijke waardigheid, gezinsleven en de rechtsstaat.

Hartelijk dank voor het lezen van mijn brief.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Veenendaal

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e.l@gmail.com>
Verzonden: zaterdag 16 mei 2026 11:13
Aan: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Onderwerp: Zorgen over de nieuwe asiel- en migratiewet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e.l@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Als asielzoeker die in Nederland woont, wil ik graag mijn ernstige zorgen met u delen over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, die naar verwachting binnenkort in de Senaat zal worden behandeld.

Mijn zorgen zijn niet alleen juridisch. Ze zijn ook zeer persoonlijk.

Na een succesvolle loopbaan van 16 jaar als leerkracht in Turkije zijn mijn echtgenoot, die ook leerkracht was, en ik om politieke redenen zwaar onrecht aangedaan. Zonder eerlijk proces verloren wij ons werk. Mijn echtgenoot werd gearresteerd en heeft acht maanden in de gevangenis gezeten. Ik bleef alleen achter met onze kinderen en leefde jarenlang in onzekerheid, angst en voortdurende zorgen.

Wij verloren niet alleen ons werk, maar ook ons huis, ons gevoel van veiligheid en ons vertrouwen in het rechtssysteem dat ons had moeten beschermen. Door de omstandigheden moesten wij jarenlang gescheiden van elkaar leven. Pas na 2,5 jaar konden wij in Nederland weer als gezin bij elkaar komen.

Juist daarom maken de huidige ontwikkelingen mij diep bezorgd. Uit mijn eigen leven weet ik wat langdurige onzekerheid, gezins scheiding en verlies van rechten met mensen kunnen doen.

Wat mij vooral zorgen baart, is dat mensen hun aanvragen hebben ingediend volgens de regels die op dat moment golden, maar door vertragingen in de procedures alsnog hun rechten kunnen verliezen. Mensen mogen niet de prijs betalen voor systeemvertragingen waar zij zelf geen controle over hebben. Rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen zijn fundamenten van een rechtsstaat.

Ook maak ik mij grote zorgen over maatregelen die gezinshereniging moeilijker maken of mensen langdurig in een tijdelijke en onzekere positie laten. Achter iedere aanvraag staat namelijk een gezin, een ouder, een kind en een echt menselijk verhaal.

Deze wet zal niet alleen juridische gevolgen hebben. Zij kan er ook toe leiden dat:

gezinnen nog langer van elkaar gescheiden blijven,

kinderen opgroeien zonder hun moeder of vader dichtbij,

mensen die jarenlang hun best hebben gedaan om te integreren opnieuw in onzekerheid terecht komen,

en het vertrouwen in de rechtsstaat wordt beschadigd.

Ik ben naar Nederland gekomen omdat ik geloofde in de waarden van dit land:

rechtvaardigheid, menselijke waardigheid en bescherming van fundamentele rechten. Ondanks alles wat wij hebben meegemaakt, proberen wij hier een nieuw leven op te bouwen. Ik heb mijn integratieproces succesvol afgerond. In de tweede maand na mijn komst naar Nederland ben ik begonnen met vrijwilligerswerk. Ik heb in de bibliotheek gewerkt en momenteel werk ik als vrijwillige onderwijsassistente op een basisschool. Daarnaast ondersteun ik activiteiten die gericht zijn op de integratie en maatschappelijke participatie van kinderen.

Wij vragen geen voorrechten. Wij willen alleen in veiligheid leven, samen met ons gezin aan onze toekomst bouwen en eerlijk beoordeeld worden.

Daarom vraag ik u met respect om bij de beoordeling van deze wet niet alleen naar cijfers en procedures te kijken, maar ook naar de mensen achter de dossiers en naar de gevolgen die deze maatregelen voor duizenden gezinnen kunnen hebben.

Ik hoop dat u deze zorgen in uw beslissing zult meewegen.

Dank u wel voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Epe

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 19 mei 2026 10:58

Aan: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Bezorgdheid over de gevolgen van de nieuwe asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,

Graag wil ik mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en binnenkort ook door uw Kamer zal worden behandeld.

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben via gezinshereniging naar Nederland gekomen dankzij mijn vader. Na drieënhalf jaar gescheiden van hem te hebben geleefd, konden wij elkaar in 2019 eindelijk weer in Nederland ontmoeten. Inmiddels wonen wij al meer dan zes jaar in Westland en zijn wij nu gelukkig officieel burgers van Nederland geworden.

Als leerling van 5 vwo hoor ik vaak de zorgen van vrienden, kennissen en families om mij heen over de voorgestelde wetwijzigingen. Veel mensen die al jarenlang in Nederland wonen, zich inzetten om te integreren en hun leven hebben opgebouwd binnen de Nederlandse samenleving, maken zich grote zorgen over de gevolgen van deze nieuwe regels voor henzelf en hun gezinnen.

Met deze brief wil ik niet alleen mijn eigen zorgen delen, maar ook de gevoelens van veel mensen om mij heen. Op school, thuis en in mijn omgeving hoor ik dagelijks hoe onzeker en bang mensen zijn geworden door deze wetwijzigingen. Veel gezinnen leven al jaren in spanning en weten niet wat er met hun toekomst zal gebeuren.

Voor veel mensen is Nederland niet zomaar een land waar zij wonen geworden, maar een plek waar zij opnieuw een leven hebben opgebouwd. Zij hebben hard gewerkt, Nederlands geleerd, vrienden gemaakt en geprobeerd iets van hun toekomst te maken. Daarom doet het pijn dat mensen die jarenlang hebben vertrouwd op de regels die toen golden, nu bang zijn dat alles ineens kan veranderen.

Ook voor mijn eigen familie heeft migratie ons hele leven veranderd. Wij hebben jaren van elkaar gescheiden geleefd voordat wij elkaar eindelijk weer konden zien. Het is moeilijk om ver weg van familie, vrienden en alles wat vertrouwd voelt opnieuw te beginnen. Toch proberen zoveel mensen hier hun best te doen om deel uit te maken van de samenleving. Juist daarom voelen de onzekerheden rondom verblijfsvergunningen en gezinshereniging zo zwaar en beangstigend.

Veel mensen wachten al jarenlang op duidelijkheid over hun procedures. De gedachte dat zij na al die jaren alsnog met strengere regels geconfronteerd kunnen worden, zorgt voor veel stress, verdriet en onzekerheid. Mensen willen gewoon weten waar zij aan toe zijn en in rust verder kunnen bouwen aan hun leven.

Wij geloven allemaal dat vertrouwen in de overheid en in de rechtsstaat heel belangrijk is. Mensen moeten erop kunnen vertrouwen dat de regels eerlijk blijven en dat hun toekomst niet plotseling onzeker wordt nadat zij jarenlang hun leven hier hebben

opgebouwd.

Nederland staat voor veel mensen bekend als een land waar mensenrechten, rechtvaardigheid en menselijke waardigheid belangrijk zijn. Daarom hoop ik oprecht dat bij de beoordeling van deze nieuwe wetten ook gekeken wordt naar de menselijke kant van het verhaal: naar gezinnen die gescheiden leven, jongeren die hier zijn opgegroeid en mensen die alleen maar in veiligheid en rust willen leven.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

5.1.2.e 5.1.2.e

Wateringen

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@1@gmail.com>

Verzonden: zaterdag 16 mei 2026 12:53

Aan: EK-SEC <ek-secretariaat@eerstekamer.nl>; EK-Pers <pers@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Bezwaar tegen onmiddellijke toepassing van de nieuwe asielwetgeving en verzoek om overgangsrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@1@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Met deze brief wil ik mijn diepe zorgen uitspreken over de nieuwe Nederlandse implementatiewet van het EU-Migratie- en Asielpact, die naar verwachting op 12 juni 2026 in werking zal treden.

In het bijzonder maak ik mij ernstige zorgen over het ontbreken van overgangsrecht voor lopende aanvragen. Hierdoor dreigen duizenden mensen die al maanden of zelfs jarenlang wachten op een beslissing plotseling onder strengere regels te vallen. Dit voelt onrechtvaardig en veroorzaakt enorme onzekerheid en psychische druk voor vele gezinnen.

Ik ken persoonlijk veel mensen die al lange tijd in Nederland verblijven, maar nog steeds geen verblijfsvergunning hebben ontvangen. Sommigen wonen al jaren in asielzoekerscentra (AZC's) en leven voortdurend in onzekerheid. Zij proberen zich aan te passen aan de Nederlandse samenleving, de taal te leren en een toekomst op te bouwen, maar blijven vastzitten in langdurige procedures zonder duidelijk perspectief.

Veel van deze mensen zijn niet vrijwillig naar Nederland gekomen, maar moesten hun land verlaten vanwege politieke omstandigheden, vervolging of gebrek aan veiligheid. Voor velen van hen is terugkeer naar hun land van herkomst geen realistische of veilige optie. Toch blijven zij jarenlang wachten zonder stabiliteit, terwijl nieuwe strengere regels hun situatie nog moeilijker dreigen te maken.

Het is moeilijk te begrijpen waarom mensen die al vóór de nieuwe wet een aanvraag hebben ingediend, plotseling geconfronteerd worden met strengere voorwaarden enkel omdat de overheid nog geen beslissing heeft genomen. Twee personen met vrijwel identieke situaties kunnen hierdoor totaal verschillend behandeld worden, enkel afhankelijk van een datum. Dit tast het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel ernstig aan.

Daarnaast maak ik mij zorgen over de humanitaire gevolgen van deze wet:

- de beperking van gezinshereniging,
- de afschaffing van permanente verblijfsvergunningen,
- het invoeren van een tweestatussysteem,
- en de directe toepassing op reeds lopende procedures.

Voor veel mensen betekent dit niet alleen juridische onzekerheid, maar ook langdurige stress, trauma en wanhoop. Gezinnen blijven uit elkaar gehaald, kinderen groeien zonder ouders op, en integratie wordt juist moeilijker gemaakt.

Bovendien zal de onmiddellijke toepassing van deze wet op lopende dossiers waarschijnlijk leiden tot nog meer druk op de IND en de rechtspraak. De wachttijden zijn nu al extreem lang. Nieuwe procedures, bezwaarzaken en rechtszaken zullen het systeem verder verzwaren in plaats van verbeteren.

Ik wil u daarom dringend verzoeken om:

- overgangsrecht op te nemen voor alle lopende aanvragen;
- lopende zaken te laten beoordelen volgens de oude regels;
- of, indien dit niet mogelijk is, deze wet in haar huidige vorm niet goed te keuren.

Nederland staat internationaal bekend als een rechtsstaat waarin zorgvuldigheid, menselijkheid en rechtszekerheid belangrijke waarden zijn. Ik hoop van harte dat de Eerste Kamer deze waarden zal beschermen.

Dank u wel voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

Van: 5.1.2.e

Verzonden: woensdag 13 mei 2026 18:23

Aan: EK-voorzitter

Onderwerp: een bezoek

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Met diep respect richt ik mij tot u, niet alleen als vluchteling, maar vooral als mens, als vader, als echtgenoot, en als iemand die zijn vertrouwen heeft gesteld in de Nederlandse rechtsstaat.

Met grote bezorgdheid volg ik de voorgenomen stemming in de Eerste Kamer over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026. Vóór 12 juni 2026 heb ik, overeenkomstig de toen geldende wettelijke voorwaarden, mijn aanvraag ingediend voor een permanente verblijfsvergunning en gezinshereniging. Op dat moment bouwde ik, zoals zovele anderen, mijn toekomst op basis van de regels die Nederland mij toen bood — regels die voor mij niet slechts juridische bepalingen waren, maar een fundament van hoop, veiligheid en vertrouwen.

Juist daarom raakt het mij diep dat lopende aanvragen mogelijk alsnog onder strengere, nieuwe regels zouden kunnen vallen. Dit zou niet alleen indruisen tegen het fundamentele rechtszekerheidsbeginsel — een kernwaarde van iedere democratische rechtsstaat — maar ook tegen de geest van de Nederlandse Grondwet zelf.

Artikel 1 van de Grondwet bevestigt dat allen die zich in Nederland bevinden in gelijke gevallen gelijk behandeld dienen te worden en dat discriminatie verboden is.

Artikel 10 beschermt het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat ook binnen de Nederlandse rechtsorde zwaar weegt, beschermt het recht op gezinsleven.

Wanneer gezinnen door veranderende regels tijdens lopende procedures nog langer gescheiden blijven, wanneer kinderen opgroeien zonder hun moeder of vader, wanneer mensen die alles verloren hebben opnieuw in onzekerheid worden gestort, raakt dat niet alleen individuele levens — het raakt ook het morele hart van de rechtsstaat.

Voor mij is Nederland altijd het land geweest waar rechtvaardigheid sterker is dan willekeur, waar wetten bescherming bieden in plaats van angst veroorzaken. Dat geloof draag ik nog steeds in mijn hart.

Mijn verhaal is geen abstract dossier, maar een leven dat door vervolging werd verscheurd.

Tijdens mijn werk als adjunct-directeur van de sociale dienst in Turkije werd ik, na de gebeurtenissen van 15 juli, per decreet ontslagen — niet vanwege een misdrijf, maar enkel vanwege vermeende sympathie voor de Gülen-beweging. Vervolgens werd een arrestatiebevel tegen mij uitgevaardigd. Ik werd opgejaagd als een misdadiger, terwijl mijn enige “schuld” mijn overtuiging was. Drie lange jaren leefde ik ondergedoken,

afgesneden van veiligheid, van waardigheid, van een normaal bestaan. Het waren jaren van angst, stilte en voortdurende dreiging. Het zwaarste was misschien nog wel dat ik door mijn eigen staat als terrorist werd bestempeld.

Als ik was opgepakt, riskeerde ik jarenlange gevangenschap en ernstige mishandeling. Daarom moest ik alles achterlaten: mijn loopbaan van bijna dertig jaar in overheidsdienst, mijn opgebouwde rechten, mijn thuisland — kortom, mijn hele bestaan.

Nederland werd voor mij geen keuze uit gemak, maar een laatste toevlucht in de hoop op recht.

Ik vraag u daarom met klem en vanuit het diepst van mijn hart: wijs deze wet af. Bescherm het vertrouwen van duizenden mensen die hun aanvraag deden onder bestaande regels en die hun toekomst daarop hebben gebouwd. De kracht van Nederland ligt niet uitsluitend in het bewaken van grenzen, maar juist in het beschermen van menselijke waardigheid, rechtszekerheid en gezinsleven.

Ik vraag geen voorrechten.

Ik vraag slechts wat iedere mens hoopt te mogen ontvangen: een eerlijke beoordeling, veiligheid voor mijn gezin, en de mogelijkheid om zonder voortdurende angst aan onze toekomst te bouwen.

Ik vertrouw erop dat u niet alleen de juridische, maar ook de menselijke gevolgen van deze wet zult overwegen. Voor duizenden gezinnen, waaronder het mijne, staat niet alleen een procedure op het spel, maar het recht om als mens in waardigheid te leven.

Hartelijk dank voor uw tijd, aandacht en gewetenvolle overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

Odoorn, Drenthe

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: maandag 18 mei 2026 11:26

Aan: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Onderwerp: Persoonlijk pleidooi over de Uitvoeringswet Asiel- en migratiepact 2026 – Het ontbreken van overgangsrecht en de impact op getraumatiseerde gezinnen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Met deze brief richt ik mij tot u met een zwaar hart, maar met diep respect voor de grote verantwoordelijkheid die u draagt als lid van de Eerste Kamer. Terwijl u beraadslaagt over de *Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact*, die op 12 juni 2026 in werking treedt, wil ik u vragen om niet alleen naar de koude statistieken te kijken. Ik vraag u te kijken naar het gebroken levensverhaal van een vader en een docent die in zijn eigen land alles is kwijtgeraakt.

De nachtmerrie in Turkije: Sociale dood en gevangenschap In Turkije was ik 20 jaar lang met hart en ziel werkzaam als docent wiskunde; ik heb mijn leven gewijd aan het opleiden van jongeren. Vanaf 2016 werd ik echter het slachtoffer van een meedogenloze politieke zuivering die zich richtte tegen onschuldige burgers. Van de een op de andere dag werd ik ontslagen en werd mijn recht om legaal te werken ontnomen. Om mijn gezin te kunnen voeden, moest ik onder erbarmelijke, illegale omstandigheden werken, waarbij mijn zuurverdiende loon uiteindelijk zelfs werd gestolen en weggesluisd (Rechtbank Ankara, 3e Algemene Executiekantoor, dossiernr: 2023/138436).

Nog traumatischer was mijn tweejarige onterechte gevangenschap (2018-2020), waarin ik werd onderworpen aan zware psychologische marteling. Terwijl ik vastzat, werden mijn vrouw en jonge kinderen buiten de muren behandeld als paria's. Ze werden blootgesteld aan een vernietigende sociale lynchpartij; mijn kinderen werden zelfs buitengesloten tijdens het buitenspelen. Elke juridische deur sloeg voor ons dicht. Mijn verzoek aan het Constitutioneel Hof (dossiernr: 2019/21167) wegens mensenrechtenschendingen werd zonder opgaaf van redenen niet-ontvankelijk verklaard. Vluchten uit dit regime, dat ons levend wilde begraven, was de enige optie om het leven van mijn kinderen te redden. Ik ben naar Nederland gevlucht omdat ik geloofde in uw rechtsstaat en mensenrechten.

De slopende scheiding in Nederland en de impact van de nieuwe wet Ik ben op 2 juli 2023 in Nederland aangekomen. Buiten mijn schuld om, door administratieve fouten van de IND (zoals zoekgeraakte documenten en scanfouten), is mijn asielpcedure na 27 maanden nog altijd niet afgerond. Deze trage overheidsbureaucratie heeft ook mijn nareisprocedure voor mijn gezin volledig geblokkeerd. Ondanks deze pijn heb ik niet stilgezeten: ik heb vier IT-certificaten behaald (waaronder via IBM), heb op eigen kracht Nederlands geleerd (A1/A2) en werk fulltime als slager in een supermarkt om trots mijn eigen belasting af te dragen. Hoewel mijn hart als docent elke ochtend huilt als ik deze fysieke arbeid verricht, doe ik alles voor mijn gezin.

Deze jarenlange, gedwongen scheiding heeft mijn gezin echter psychisch volledig vernietigd. Mijn 10-jarige dochter heb ik door mijn gevangenschap en de trage Nederlandse procedures al 5 jaar niet kunnen vasthouden. Ik heb de helft van haar leven gemist. Mijn vrouw is uitgeput door de zorg en de constante politieke druk in Turkije. Elke dag hoor ik mijn dochters aan de telefoon ontoestbaar huilen. Mijn jongste vraagt elke dag: *"Papa, wanneer stopt deze nachtmerrie? Wanneer mogen we bij jou zijn?"* Het is voor een vader ondraaglijk om de tranen van zijn kind niet te kunnen drogen. Wij krijgen inmiddels allemaal psychologische hulp om niet definitief te breken.

Het feit dat de nieuwe wet per 12 juni 2026 geen overgangsrecht kent, betekent dat lopende dossiers zoals het mijne met terugwerkende kracht worden gestraft voor de traagheid van de overheid. Het met terugwerkende kracht invoeren van nareisbeperkingen en het wegnemen van de verblijfszekerheid zal de psychologische schade bij mijn kinderen onherstelbaar maken.

Vragen aan de Minister In het kader van uw controlerende taak als senator, verzoek ik u dringend om de volgende vragen voor te leggen aan de Minister:

- 1. Hoe verhoudt het ontbreken van overgangsrecht in deze wet zich tot het rechtsstatelijke vertrouwensbeginsel, in het bijzonder voor asielzoekers die in hun herkomstland zwaar zijn getraumatiseerd en wier procedures buiten hun schuld om (door fouten van de IND) jarenlang zijn vertraagd?*
- 2. Op welke wijze heeft het ministerie getoetst wat de impact van de nieuwe nareisbeperkingen per 12 juni 2026 zal zijn op kinderen die al jarenlang gescheiden zijn van hun vader en die aantoonbaar psychologische hulp nodig hebben, in het licht van Artikel 8 EVRM (recht op gezinsleven)?*
- 3. Wordt de actieve integratie van hoogopgeleide vluchtelingen—die ondanks de proceduretijd al fulltime werken, belasting betalen en de taal leren—niet volledig ondermijnd door hen met deze wet in een permanente staat van onzekerheid te storten?*

De grootheid van Nederland heeft altijd gelegen in het beschermen van de menselijke waardigheid en de rechtszekerheid. Ik vraag niet om een uitzondering, maar om een eerlijke behandeling volgens de regels die golden toen ik mijn aanvraag indiende. Zodat een klein meisje kan stoppen met huilen en ons gezin na 5 jaar angst eindelijk weer heel kan worden.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd en uw bescherming van de rechtsstaat.

Met respectvolle groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 19 mei 2026 21:10

Aan: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>

Onderwerp:

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator/parlementslid,

Met respect richt ik mij tot u.

Wij zijn een gezin dat, na ongeveer twee jaar in opvangcentra te hebben verbleven, inmiddels een verblijfsvergunning heeft gekregen, maar nog steeds in een COA-opvanglocatie woont.

In 2016 werden in Turkije de scholen waar wij als leraren werkten door het regime van Erdoğan gesloten. Mijn echtgenote en ik werkten beiden op deze scholen. Vanaf dat moment verloren wij eerst ons werk en daarna onze vrijheid.

Ik heb enkele maanden in de gevangenis gezeten en werd daarna vrijgelaten om mijn rechtszaak in vrijheid af te wachten. Vervolgens ben ik veroordeeld tot 6 jaar en 8 maanden gevangenisstraf. Mijn echtgenote werd eveneens vervolgd en kreeg een straf van 2 jaar en 1 maand. Als wij in ons land waren gebleven, zouden wij nu allebei gevangen zitten.

Omdat wij geen andere keuze meer hadden, besloten wij naar Nederland te komen. Wij zijn naar Nederland gekomen omdat wij geloven dat dit een democratisch land is. Wij hebben voor Nederland gekozen vanwege de democratische waarden en het respect voor mensenrechten.

Zelfs terwijl wij nog in een COA-opvangcentrum wonen, gaat onze dochter naar het vwo en onze zoon naar een Nederlandse basisschool. Mijn echtgenote en ik studeren ook intensief Nederlands.

Met andere woorden: wij doen enorm ons best om ons snel aan te passen en onderdeel van de samenleving te worden.

Binnenkort zal er een wetsvoorstel worden besproken dat ons leven nog moeilijker kan maken (onder andere met betrekking tot permanente verblijfsvergunningen en gezinshereniging). Tot nu toe hebben wij al zeer moeilijke jaren doorgemaakt en zijn wij erg vermoeid geraakt. Wij willen nu graag in veiligheid en rust leven.

Wij zijn naar Nederland gekomen in vertrouwen op de democratische waarden van dit land. Daarom verzoeken wij u met respect om te kiezen voor wetten die ons leven hier gemakkelijker maken en om tegen wetsvoorstellen te stemmen die ons leven nog moeilijker zouden maken.

Met vriendelijke groet,

Namens mijn gezin,

5.1.2.e

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 19 mei 2026 21:10

Aan: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>; EK-D66 <d66@eerstekamer.nl>; EK-CDA <cda@eerstekamer.nl>; EK-50Plus <50plus@eerstekamer.nl>; EK-BBB <bbb@eerstekamer.nl>; EK-VVD <vvd@eerstekamer.nl>; EK-GL-PvdA <gl-pvda@eerstekamer.nl>; EK-ChristenUnie <christenunie@eerstekamer.nl>; EK-Ja21 <ja21@eerstekamer.nl>; EK-PVV <pvv@eerstekamer.nl>; EK-SP <sp@eerstekamer.nl>; EK-SGP <sgp@eerstekamer.nl>; EK-VOLT <volt@eerstekamer.nl>; EK-OPNL <opnl@eerstekamer.nl>; EK-FVD <fvd@eerstekamer.nl>; Pim Walenkamp <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; Cees van de Sanden <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; Ingrid Visseren-Hamakers <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; Toine Beukering <toine.beukering@eerstekamer.nl>; Robert van Gasteren <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Persoonlijke verklaring en zorgen over het Nederlandse asielbeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e s@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Goedendag, geachte heer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 51 jaar oud.

Ik verblijf inmiddels al 26 maanden in Nederland. Mijn echtgenote en twee zonen verblijven hier al 33 maanden, en mijn dochter met haar gezin inmiddels 20 maanden.

Mijn levensverhaal is geen gewoon vluchtverhaal.

Ik ben persoonlijk doelwit geweest van vervolging, detentie, mishandeling, ontvoering en foltering.

Ik ben afgestudeerd in Bestuurskunde en heb jarenlang gewerkt als regiomanager en bestuurder binnen maatschappelijke en mediagerelateerde organisaties. Na de gebeurtenissen van 2013 in Turkije moest ik begin 2014 uitwijken naar Batumi (Georgië), waar ik zowel maatschappelijke werkzaamheden verrichtte als een eigen onderneming opzette.

In april 2017 werd ik aan de grens tussen Georgië en Azerbeidzjan gearresteerd. Mijn uitleveringsprocedure duurde dertien maanden, gedurende welke ik gevangen werd gehouden. Mijn asielaanvraag in Azerbeidzjan werd afgewezen, waarna ik bescherming zocht bij de Verenigde Naties.

Toen de Verenigde Naties mij een beschermingsdocument verleenden, oordeelde de Azerbeidzjaanse rechtbank dat ik niet aan Turkije mocht worden uitgeleverd. Ik werd officieel vrijgelaten.

Mijn vrijheid duurde echter slechts vijf minuten.

Nog op het terrein van de rechtbank werd ik, voor de ogen van zowel mijn advocaat als de door de VN toegewezen advocaat, door meerdere agenten en burgers mishandeld en ontvoerd. Ik werd gedurende een dag gemarteld, onder meer door mishandeling, elektrische schokken en bedreigingen gericht tegen mijn kinderen. Vervolgens werd ik met een nachtvlucht naar Turkije gebracht.

De Werkgroep Willekeurige Detentie van de Verenigde Naties kwam daarop met spoed bijeen en besloot onder meer:

- dat ik onmiddellijk moest worden vrijgelaten;
- dat zowel Azerbeidzjan als Turkije verantwoordelijk waren voor de schendingen;
- dat mijn schade vergoed moest worden;
- en dat mijn zaak moest worden gerapporteerd aan internationale mensenrechteninstanties.

Ondanks deze uitspraak werd ik opnieuw veroordeeld en bracht ik jarenlang in detentie door. Uiteindelijk ben ik onder toezicht vrijgekomen en uit angst voor nieuwe vervolging naar Nederland gevlucht.

Onlangs hebben wij ons IND-gehoor gehad. Tot op heden wachten wij nog steeds op een beslissing over onze verblijfsstatus.

De voortdurende onzekerheid heeft een zware psychologische impact op ons gezin.

De nieuwe ontwikkelingen binnen het Nederlandse asielbeleid roepen bij veel vluchtelingen gevoelens op van onzekerheid, ongelijkheid en tijdelijke bestaansonzekerheid. Mensen vragen zich voortdurend af:

“Mag ik blijven?”

“Word ik teruggestuurd?”

“Kan ik mijn gezin beschermen?”

“Kan ik hier ooit echt een toekomst opbouwen?”

Ik begrijp dat Nederland behoefte heeft aan veiligheid, controle en een goed functionerend migratiesysteem. Toch geloof ik dat veiligheid en rechtvaardigheid altijd in balans moeten blijven.

Niet iedere vluchteling is slechts een dossier of een nummer. Achter iedere aanvraag schuilt een menselijk leven, een familie en vaak een geschiedenis van ernstig leed.

Ik wil met nadruk wijzen op een fundamenteel rechtsbeginsel: wetten mogen niet met terugwerkende kracht worden toegepast.

Mensen bouwen hun leven op basis van de regels die gelden op het moment van hun aanvraag. Wanneer regels halverwege een procedure veranderen en met terugwerkende kracht worden toegepast, tast dit het rechtszekerheidsbeginsel ernstig aan en ondermijnt het het vertrouwen in de rechtsstaat.

Juist de Nederlandse rechtsstaat staat internationaal bekend om haar bescherming van mensenrechten, zorgvuldigheid en juridische betrouwbaarheid. Nieuwe wetgeving mag worden ingevoerd, maar mensen die hun procedure reeds onder eerdere regels zijn begonnen, zouden onder diezelfde regels beoordeeld moeten blijven worden.

Daarnaast vraag ik aandacht voor het onderscheid tussen mensen die vluchten voor algemene instabiliteit en mensen die persoonlijk doelwit zijn geweest van vervolging, detentie, foltering en politieke onderdrukking. Dat onderscheid correct erkennen is essentieel voor rechtvaardigheid.

Besluitvorming binnen asielprocedures mag snel verlopen, maar nooit oppervlakkig. Gesprekken moeten zorgvuldig gevoerd worden, en fouten moeten eenvoudig hersteld kunnen worden.

Ook vraag ik aandacht voor het belang van gezinshereniging en menselijke waardigheid. Wanneer systemen volledig gebaseerd raken op tijdelijke onzekerheid, wordt integratie moeilijker en verliezen mensen hun gevoel van verbondenheid met de samenleving.

Mijn verhaal is niet slechts dat van iemand die zijn land heeft verlaten. Het is het verhaal van iemand die internationaal erkend slachtoffer is geworden van ernstige mensenrechtenschendingen.

Dat wij, ondanks alles wat wij hebben meegemaakt, inmiddels al meer dan 30 maanden in onzekerheid in opvanglocaties verblijven zonder duidelijkheid over onze toekomst, voelt als een voortzetting van het geleden onrecht.

Ik hoop oprecht dat Nederland een land blijft waarin rechtvaardigheid, menselijke waardigheid en rechtszekerheid centraal blijven staan.

Met diep respect en dank voor uw aandacht,

5.1.2.e

19 mei 2026

5.1.2.e 5.1.2.e

Van: 5.1.2.e @icloud.com <5.1.2.e @icloud.com>

Verzonden: dinsdag 19 mei 2026 19:11

Aan: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Help

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @icloud.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u niet alleen als voormalig asielzoeker uit Turkije, maar ook als Nederlands staatsburger die in dit land veiligheid, rechtsbescherming en menselijke waardigheid heeft gevonden.

In 2019 ben ik naar Nederland gevlucht. Ik kwam hier niet uit economische motieven, maar uit angst en wanhoop. Ik ben lerares. Ik ben de dochter van een leraar. Mijn vader verloor zijn baan. Ik verloor mijn baan ook. Tegen mij werd een gevangenisstraf van 6 jaar en 3 maanden uitgesproken. Mijn leven, mijn beroep en mijn gevoel van veiligheid werden mij ontnomen. Wat mij overkwam, overkwam niet alleen mij. In mijn omgeving zag ik hoe talloze leraren, ambtenaren, ouders en jonge mensen na politieke beschuldigingen hun werk, toekomst en waardigheid verloren.

Nederland werd voor mij een plaats waar de wet bescherming bood in plaats van angst. Juist daarom doet het mij verdriet dat nu wetswijzigingen voorliggen die opnieuw diep kunnen ingrijpen in het leven van mensen die al alles zijn kwijtgeraakt.

Voor veel mensen die naar Nederland zijn gekomen, was juist het vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat de reden om hier bescherming te zoeken. Mensen kwamen hier met het geloof dat Nederland een land is waar wetten zekerheid bieden, waar afspraken worden nagekomen en waar menselijke waardigheid beschermd blijft. Wanneer mensen, na jaren van onzekerheid, eindelijk weer voorzichtig hoop krijgen op een veilige toekomst, kan een plotselinge wetswijziging hun leven opnieuw volledig verwoesten. Voor velen voelt dit alsof zij voor de tweede of derde keer alles verliezen. Daarom is het voor veel betrokkenen moeilijk te begrijpen hoe zulke ingrijpende veranderingen ook toegepast kunnen worden op mensen die al jarenlang in Nederland zijn, hier hun leven hebben opgebouwd en hun vertrouwen hebben gesteld in de bescherming van de Nederlandse rechtsorde.

Ik vraag u met klem om wetsvoorstel 36.871 in deze vorm niet te aanvaarden. De maatregelen raken aan de kern van de rechtsstaat: rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en het recht op gezinsleven. Het afschaffen van de asielvergunning voor onbepaalde tijd, het verkorten van de verblijfsduur, het aanscherpen van gezinshereniging en het onmiddellijk toepassen van nieuwe regels op lopende zaken treffen juist mensen die al jaren in onzekerheid leven.

Voor veel gezinnen betekent dit niet een technische wetswijziging, maar een nieuwe breuk. Ouders en kinderen blijven gescheiden. Partners die al jarenlang door vervolging, detentie, ballingschap en migratie van elkaar gescheiden zijn, krijgen opnieuw te horen dat hun gezinsleven niet volledig meetelt. Jongvolwassen kinderen, pleegkinderen en ongehuwde partners dreigen buiten bescherming te vallen. Kinderen beginnen hun leven met gemis, angst en psychische schade. Wat voor de overheid een dossier is, is voor een gezin een leven.

Ik vraag u ook om te zien wie deze mensen zijn. Velen die uit Turkije bescherming zoeken, zijn hoogopgeleid, hebben een beroep, willen Nederlands leren, willen werken, bijdragen en hun kinderen in veiligheid opvoeden. Zij zijn niet naar Nederland gekomen om te nemen, maar om te overleven en opnieuw op te bouwen.

Een land als Nederland wordt niet zwakker door mensen te beschermen die voor politieke vervolging zijn gevlucht. Nederland wordt juist sterker wanneer het recht niet hard wordt uit angst, maar

rechtvaardig blijft uit overtuiging.

Ik vraag u daarom om deze wet niet alleen juridisch, maar ook moreel te beoordelen. Wilt u een wet steunen die gezinnen verder uiteen trekt, onzekerheid verlengt en de menselijke maat verder onder druk zet? Of wilt u vasthouden aan de waarden die Nederland voor zovelen juist tot een toevluchtsoord hebben gemaakt?

Ik hoop van harte dat u kiest voor zorgvuldigheid, rechtszekerheid en menselijkheid.

Met hoogachting,

5.1.2.e 5.1.2.e

Nederlands staatsburger
voormalig asielzoeker uit Turkije

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 19 mei 2026 18:06

Aan: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Zorgen over de nieuwe immigratiewet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Vijf jaar geleden stond er altijd een koffer klaar bij de deur. Wij leefden met de angst dat we ieder moment moesten vluchten als er een inval zou komen. Door die druk en onderdrukking ben ik uiteindelijk met mijn gezin naar Nederland gevlucht en heb ik hier asiel aangevraagd.

Voor het eerst voelden wij ons veilig. Met hoop begonnen wij aan een nieuw leven. Wij hebben hard gewerkt om deel van deze samenleving te worden. We leerden de taal, bouwden een leven op en probeerden een positieve bijdrage te leveren aan Nederland.

Toen wij hier kwamen, was onze dochter nog maar anderhalf jaar oud en zat ze als baby op onze arm. Nu zit ze in groep 3 en kijkt ze met blije, nieuwsgierige ogen naar de toekomst.

Maar nu hoor ik dat er wetten worden besproken waardoor mensen zoals wij zich opnieuw onzeker voelen. Als vader doet het mij pijn om tegen mijn vrouw en kind te moeten zeggen: "Misschien willen ze ons hier niet. Misschien krijgen wij nooit een vaste status of echte zekerheid. Misschien moeten we weer leven met een koffer klaar bij de deur."

Ik vraag u daarom vriendelijk om bij deze wet niet alleen naar cijfers en regels te kijken, maar ook naar de mensen achter die regels. Achter iedere asielzoeker zit een verhaal, een gezin en een kind dat veilig wil opgroeien.

Nederland gaf ons hoop en veiligheid. Ik hoop van harte dat dit zo mag blijven.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Turkse journalist ^{5.1.2.e} werd 'staatsvijand nr. 1' in Brazilië en zoekt nu nieuwe toekomst in Hengelo

 tubantia.nl/hengelo/ ^{5.1.2.e}
hengelo~a6f87827

21 mei 2021

^{5.1.2.e}

HENGELO - De koffer stond altijd klaar. Zodat ze, als de grond onder hun voeten te heet zou worden, er direct vandoor konden. Dat moment kwam in januari. Bij toeval belandden de Turkse journalist ^{5.1.2.e} zijn vrouw ^{5.1.2.e} en dochtertje ^{5.1.2.e} in Hengelo.

Hij heeft zijn vrouw en dochtertje meegenomen naar het gesprek, maar zij zoeken liever een plekje in de stad om te kunnen zitten en spelen. ^{5.1.2.e} (36) heeft wat anders te doen: zijn verhaal vertellen. „Het brandt in mij en dat moet eruit.”

Nieuw leven

Docent Engels was hij. Aan de universiteit van Istanboel. En vrijwilliger bij de Gülenbeweging, een islamitische stroming die vernieuwing nastreeft en iemand zocht voor een nieuwe school in de Braziliaanse miljoenenstad São Paulo. Dat leek ^{5.1.2.e} wel wat. „Ik dacht een jaartje of drie, een mooie ervaring opdoen en dan terug naar Turkije.”

Uiteindelijk verbleef hij vijftien jaar in wat hij ‘een heel andere wereld’ noemt. Maar tegelijkertijd ook best vertrouwd. „Turkije en Brazilië zijn als twee kinderen van dezelfde moeder, die uit elkaar zijn gegroeid. Turkije is directer, strenger. Met de neiging om meningsverschillen op te lossen met vechten. In Brazilië doen ze dat liever met woorden. Het leven is er meer relaxed.”

Brug slaan

Een land in opkomst ook. Zeker op economisch vlak. En daardoor ook interessant voor Turkije. ^{5.1.2.e} vormde met zijn journalistieke artikelen een soort brug tussen de twee. En werd vanwege zijn taalvaardigheid in het Engels en zijn goede contacten vaak gevraagd om uitleg te geven over de situatie in eerst Syrië en later ook Turkije. Hij verscheen regelmatig op televisie en fungeerde als gids voor westerse journalisten bij bezoeken aan vluchtelingenkampen.

^{5.1.2.e} was niet bang om zijn mening te verkondigen. „Iemand moet de moed hebben om zich uit te spreken. Turkije was niet meer het land waaruit ik was vertrokken. En ik zag ook Brazilië verschuiven. Ik wilde de mensen waarschuwen. Dat wat er in Turkije gebeurde ook in Brazilië mogelijk was.”

Ik wilde waarschuwen. Dat wat er in Turkije gebeurde ook in Brazilië mogelijk was

^{5.1.2.e}

Militaire coup

De mislukte militaire coup in Turkije in 2016 bleek ook een keerpunt voor het dan toe relatief veilige leventje van ^{5.1.2.e} in São Paulo. Want volgens de Turkse president Tayyip Erdoğan had de Gülenbeweging, waarvan de journalist geleidelijk aan spreekbuis was geworden, de hand in de coup gehad. ^{5.1.2.e} kreeg meer en meer het gevoel dat hij in de gaten werd gehouden. „Ik werd staatsvijand nummer 1 van Turkije in Brazilië.”

Met de komst van de populistische president Jair Bolsonaro in 2019 ging er ook een andere wind waaien in Brazilië. Dat was tot dan toe redelijk neutraal geweest ten opzichte van de ontwikkelingen in Turkije. De arrestatie van een Turkse zakenman in Brazilië was een schok voor de groeiende Turkse gemeenschap daar. „Vooraf omdat het niet een heel beroemd iemand was. Het kon dus kennelijk ieder van ons gebeuren.”

Terrorist

Omdat niemand anders het deed, begon ^{5.1.2.e} de verdediging van de zakenman te organiseren. Uiteindelijk werd de man vrijgelaten. Maar ^{5.1.2.e} voelde zich, vanwege zijn rol daarin, niet langer veilig in het land waar hij al vijftien jaar woonde. „De gemiddelde Braziliaan heeft geen weet van wat er in Turkije aan de hand is en begon mij als terrorist te zien.”

Hij verbrak alle contacten met zijn familie in Turkije. Om hen niet in gevaar te brengen. Veranderde zijn woonadres, verdween uit de sociale media. Vluchten kon hij niet. Zijn vrouw was zwanger geworden en moest vanwege een eerdere miskraam absolute rust houden. „Zij is uiteindelijk twee jaar lang het huis niet uit geweest.”

Grote verrassing

Toen dochtertje ^{5.1.2.e} oud genoeg was, kregen de vluchtplannen concretere vormen. Ze wilden naar de VS of Canada. Maar het meisje kreeg geen visum. Een vlucht naar Engeland ging op het allerlaatste moment niet door. Echtgenote ^{5.1.2.e} had vrienden in Nederland zitten. „Tot mijn verbazing lukte het om een vliegticket daar naartoe te krijgen.”

Genieten

Dat was in januari. Inmiddels zit het gezin in de asielopvang Hooghagen en hoopt hij binnenkort te horen of zijn asielaanvraag wordt gehonoreerd. In afwachting daarvan genieten ze van hun herwonnen vrijheid. Waarbij de fiets een belangrijke rol speelt. „Vooral mijn vrouw geniet daar enorm van”, zegt ^{5.1.2.e} „Omdat ze nu gewoon weer de straat op kan. Langzaam voelt ze zich weer veilig en vrij.”

Ik wil graag een bijdrage leveren aan Nederland, maar dan moet die mij wel accepteren

^{5.1.2.e}

Hij is hoopvol gestemd over zijn kans om een verblijfsvergunning te krijgen. Al komt hij uit Brazilië, voor Nederland een veilig land. „Ja, voor Brazilianen. Maar niet voor Turken”, zegt ^{5.1.2.e} „Er zijn meer Gülisten in Nederland. Hun positie is hier bekend. Ik heb in ieder geval een kans.”

Lijvig dossier

Een kans die hij niet wil laten lopen. Hij heeft zijn asielaanvraag, en dat van zijn vrouw, onderbouwd met twee zelf opgestelde, lijvige dossiers. Met tal van documenten en foto's om zijn verhaal te ondersteunen. Alleen dat van hem al is 450 pagina's dik. Hij zou de komende week te horen krijgen of hij in Nederland mag blijven. Zijn advocaat laat echter weten dat de kans heel groot is dat dat langer gaat duren.

Ondertussen heeft ^{5.1.2.e} zijn journalistieke werk ook weer opgepakt. Onder meer voor een Duitse en Braziliaanse website. Hij hoopt dat geleidelijk uit te bouwen. „Ik wil graag een bijdrage leveren aan de Nederlandse samenleving. Maar dan moet die mij wel accepteren.”

Vrij, veilig en geaccepteerd in Hengelo. Maar mag ook terug naar een normaal leven? ^{5.1.2.e}

 tubantia.nl/hengelo/leven~ae4c7496 ^{5.1.2.e}

17 december 2021

^{5.1.2.e}

HENGELO - Het zijn spannende dagen voor ^{5.1.2.e} zijn vrouw ^{5.1.2.e} en dochtertje ^{5.1.2.e}. Als het goed is, horen ze deze week of ze in Nederland kunnen blijven. Ze zijn er in ieder geval zo goed als klaar voor.

Een alledaags gesprek op straat: dat is wat ^{5.1.2.e} misschien nog wel het meest mist. „Als ik nu iemand spreek, gaat het bijna altijd over hoe het in de opvang is. Hoe het met ons gaat en of we al wat meer weten over onze status. Maar eigenlijk nooit: Hoe was je dag? Ik wil terug naar het normale ritme van het leven.”

Lege pagina

Bijna een jaar is de Turkse journalist nu in ons land. Samen met zijn vrouw ^{5.1.2.e} en dochtertje ^{5.1.2.e} vluchtte hij uit Brazilië. En belandde hij, grotendeels bij toeval, in Hengelo. Het gaat ze goed. „Er is geen enkele spijt dat we zijn gevlucht. We voelen ons hier veilig, vrij en geaccepteerd. Vluchten is een *breakdown* in het leven. Je begint weer met een lege pagina. Dat biedt kansen.”

Hij doet zijn verhaal deels in het Nederlands, maar vlucht af en toe nog wel in het Engels. Want onze taal praten, is nog wat lastig. Maar bij luisteren en lezen mist hij niets. „Ik was bang dat ik de taal niet zou kunnen leren. Dat het daarom moeilijk zou worden om hier te aarden. Die angst is weg. En ik heb mijn Nederlands rijbewijs gehaald. Maar voor de volgende stap naar een normaal leven hebben we een verblijfstatus nodig.”

Opgepakkt

Het is niet alleen dat hij geen spijt voelt over zijn vlucht, hij weet nu ook 100 procent zeker dat het de enige juiste beslissing was. „Vorige week is een vriend van mij in Brazilië opgepakt. Een zakenman die volgens de Turkse regering het terrorisme financierde. Zijn naam stond op dezelfde lijst als die waar ik ook op stond. Maar ik was net op tijd weg.”

Het leven is kort. En we zijn niet alleen consument, maar ook lid van een samenleving

5.1.2.e

‘Staatsvijand nr. 1’ noemde hij zichzelf eerder. Vanwege zijn band met de Gülsenbeweging. De stroming in de islam die vernieuwing van de islam nastreeft en volgens president Erdoğan achter de mislukte staatsgreep in Turkije van 2016 zat.

In de gaten gehouden

Zo’n vijftien jaar geleden verhuisde ^{5.1.2.e} toen docent Engels aan de universiteit in Istanboel, naar São Paulo om daar uit naam van de beweging een nieuwe school op te zetten. Via zijn journalistieke activiteiten werd hij zo’n beetje de Gülsen-spreekbuis op het Amerikaanse continent.

Na de komst van Braziliaanse president Jair Bolsonaro, in 2019, net als Erdoğan populistisch van aard, merkte ^{5.1.2.e} dat hij in de gaten werd gehouden. Vooral nadat hij de verdediging van een andere opgepakte Turkse zakenman op zich had genomen. Uiteindelijk nam hij met zijn vrouw en dochtertje een vlucht naar Nederland, waarvoor hij via vrienden (anders dan bijvoorbeeld voor Engeland) wel een ticket kon krijgen.

Vast in huis

Zijn vrouw, die mede vanwege een moeizame zwangerschap bijna twee jaar gevangen zat in hun huis in Brazilië, is hier weer tot leven gekomen, vertelt ^{5.1.2.e} „In het begin overheerste nog de stress, maar het ging dag na dag beter. Nu voelt ze zich beter dan ooit.” Dochtertje ^{5.1.2.e} van 2 gaat in het nieuwe jaar (hopelijk) naar de peuterspeelzaal.

Foto van ^{5.1.2.e} van zijn dochtertje ^{5.1.2.e} die dit jaar te zien was op een foto-expositie in de Hengelse bibliotheek. © ^{5.1.2.e}

Zelf begonnen met een praatgroep

En ook ^{5.1.2.e} zit bepaald niet stil. Werken mag hij nog niet, maar hij is als vrijwilliger lekker bezig. Hij zat onder meer drie maanden in Amsterdam, bij platform INS (Kunst van het samenleven), maakt regelmatig foto's voor welzijnsinstelling Wijkkracht, beschouwt de bibliotheek bijna als zijn tweede huis en heeft zelf een onlinepraatgroep opgezet voor inmiddels al zo'n twintig Turkse landgenoten in Nederland.

Hij helpt ze de Nederlandse taal te leren, maar deelt ook zijn eigen ervaringen en legt uit hoe belangrijk het is om contacten te leggen en 'mee te doen'. „De neiging bestaat om een stukje Turkije in Nederland te creëren - onzin. Ik zeg ook altijd: je bent daar niet voor niks weggegaan. Het leven is kort. We moeten er wat van maken. En we zijn niet alleen consument, maar ook lid van een samenleving.”

Kinderzitje achter op de fiets

Hij zegt zelf alle grote steden hier al wel te hebben gezien. Amsterdam, Rotterdam, Apeldoorn. En bijna elk weekend gaat hij met zijn gezin op stap. „We hebben ook al een kinderzitje achter op de fiets.” Hij maakt vrienden en probeert zich onze culturele eigenaardigheden zo snel mogelijk eigen te maken. Wil als, ondanks zijn islamitisch geloof, ook graag delen in de kerstvreugde. „Waarom niet? Als jij jarig bent en ik niet, kom ik toch ook op jouw verjaardag?”

Shit can happen everywhere. Ook hier in Nederland. Maar ik wil niet in angst leven

^{5.1.2.e}

Verbazing is er over onze eet- en drinkgewoontes. „Ik was bij een vriend. Daar ging het theezakje eerst in de ene beker en daarna in de volgende. Mooi toch? Dat geeft aan hoe bewust er in Nederland met het eten wordt omgegaan. Dat het niet allemaal heel veel hoeft te zijn. Die vriend rijdt in een oude auto. Ik vroeg hem waarom hij niet een keer een nieuwe koopt. 'Waarom?', vroeg hij. 'Deze doet het toch nog prima?'”

Nieuw geluk, maar breekbaar

Er wordt ^{5.1.2.e} wel eens gevraagd waarom hij zoveel moeite doet om zich aan te passen. Voor hetzelfde geld mag hij niet blijven en is het allemaal voor niets. „Maar ook als ik geen status krijg, wil ik zeker weten dat ik er alles voor heb gedaan.”

Hij is optimistisch, maar beseft ook heel goed hoe breekbaar het nieuwe geluk nog is. „*Shit can happen everywhere*. Ook hier in Nederland. Maar ik wil niet in angst leven. Vorig jaar zei ik mijn vrouw dat ik maar een wens voor het nieuwe jaar had: dat we dan in een veilig land zouden zijn. De wens voor komend jaar is dat we terugkeren naar het normale leven.”

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 09:37:02 +0200
To: D66@eerstekamer.nl; postbus@eerstekamer.nl; cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl
Subject: Betreft: Dringend verzoek om overgangsbepalingen – persoon die reeds een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon sinds 16 juli 2021 in Nederland. Ik schrijf u vandaag omdat de nieuwe asielwet mijn gezin en mij direct treft – terwijl wij aan alle wettelijke vereisten hebben voldaan en reeds een formele aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd hebben ingediend.

Op 15 januari 2026 heb ik mijn aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd bij de IND ingediend. Dit was mijn wettelijk recht. Mijn tijdelijke verblijfsvergunning loopt op 16 juli 2026 af. Ik heb deze aanvraag ruim op tijd en binnen de geldende wettelijke kaders ingediend.

Ik ben naar Nederland gekomen als politiek vluchteling. In Turkije was mijn veiligheid ernstig in het geding en had ik geen andere keuze dan mijn land te verlaten. Maar ik heb er van dag één voor gekozen om hier een bijdrage te leveren. Ik heb mijn inburgeringsexamen behaald op B2-niveau – terwijl B1 de eis was. Ik werk bij een ingenieursbureau en adviesbedrijf, waar ik verantwoordelijk ben voor de integratie van kunstmatige intelligentie binnen de organisatie. Ik heb een contract voor onbepaalde tijd, ingaand per 1 september 2025. Mijn vrouw heeft haar inburgering ook tijdig afgerond en volgt momenteel een BBL-opleiding terwijl zij werkt. Onze twee kinderen gaan naar school en spreken vloeiend Nederlands. Wij zijn economisch zelfstandig en volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

Nu heeft de IND – nog vóór de wet is aangenomen – op haar website bekendgemaakt dat aanvragen die na 12 juni 2026 niet zijn afgerond, worden omgezet naar tijdelijke aanvragen. Dit raakt mensen zoals ik, die alles hebben gedaan wat de wet van hen vroeg, op een moment dat zij daar niets meer aan kunnen veranderen. Dit is in strijd met het beginsel van gewettigd vertrouwen en het rechtszekerheidsbeginsel.

Ik verzoek u met klem om voor personen die vóór de inwerkingtreding van de wet een aanvraag voor onbepaalde tijd hebben ingediend, een concrete overgangsregeling op te nemen. Dit betekent concreet: dat de nieuwe wet niet van toepassing wordt verklaard op lopende aanvragen, en dat deze aanvragen worden beoordeeld op basis van de wetgeving die gold op het moment van indiening. Wij hebben onze keuzes gemaakt op basis van de geldende wet. Het is rechtvaardig dat die keuzes worden gerespecteerd.

Ik hecht aan Nederland. Ik heb hier mijn leven opgebouwd, mijn kinderen groeien hier op en ik draag bij aan de Nederlandse samenleving. Ik hoop dat u begrijpt hoe groot de onzekerheid is die wij nu ervaren – en dat u daarin een menselijk en rechtstatelijk antwoord geeft.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Verblijvend in Nederland sinds 16 juli 2021
Aanvraag onbepaalde tijd ingediend: 15 januari 2026

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 09:52:15 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: wijziging asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en dezer dagen ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De voorgestelde wetwijzigingen leiden tot grote onrust en zorgen onder veel mensen en gezinnen die onder de huidige wetgeving tot Nederland zijn toegelaten, al dan niet voorlopig en/of in afwachting van een definitief besluit over hun recht op verblijf. Velen van hen wonen hier al langere tijd, spannen zich in om in de samenleving te integreren en te leven volgens de bestaande democratische rechtsorde. Juist die rechtsorde was voor hun een belangrijke reden om hun toevlucht te zoeken tot Nederland.

Maar nu vrezen zij dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Het vertrouwen om hun leven voort te zetten op basis van de tot nu geldende wet- en regelgeving wordt beschaamd, evenals de gerechtvaardigde verwachting dat aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning of voor gezinshereniging zullen worden behandeld volgens de tot nu toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime leidt tot aantasting van de rechtszekerheid en van het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen. Ook veroorzaken de onzekerheden rondom gezinshereniging en de toekomstige verblijfsstatus diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

In een constitutionele en rechtsstaat moeten de burgers hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, mag niet worden geschaad.

Geachte Leden van de Senaat, Nederland heeft historisch gezien een sterke traditie op het gebied van respect voor mensenrechten, de rechtsstaat en voor menselijke waardigheid. Het land is dan ook voor inwoners van landen die niet zo'n traditie hebben een bron van hoop geweest. Daarom hoop ik dat uw Kamer de rechtsstatelijke en mensenrechtelijke aspecten zeer zorgvuldig meeweegt in de beoordeling van de nieuwe regelingen, het eerder opgewekt vertrouwen niet beschaamt en rekening houdt met de sociale en psychische gevolgen voor de betrokken personen en gezinnen.

Ik wens u veel humane wijsheid toe bij de stemmingen.

Hartelijk dank voor uw aandacht en vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Ridderkerk

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com>
Sent: 20/05/2026 09:52:50
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: Gezinsleven en de voorgestelde migratiewetgeving — mijn zorgen
Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte heer/mevrouw,

Mijn naam is 5.1.2.e. Vanwege de politieke druk, veiligheidszorgen en de zware psychologische druk waaraan ons gezin in Turkije werd blootgesteld, waren wij genoodzaakt ons land te verlaten en hebben wij asiel gezocht in Nederland.

Tijdens onze periode in Turkije maakten de voortdurende telefoontjes van de politie, de druk die op ons werd uitgeoefend en de behandeling waarmee onze kinderen op school werden geconfronteerd duidelijk dat de situatie waarmee wij te maken hadden politiek van aard was. De achtergrond van deze politieke druk wordt mede gevormd door de onrechtmatige ontwikkelingen in Turkije sinds 2016, waardoor deze druk tot op de dag van vandaag voortduurt. In deze periode zijn veel gezinnen uiteengerukt en gedwongen om gescheiden te leven. Veel kinderen groeien op zonder hun moeder, vader of beide ouders. In gevangnissen bevinden zich nog steeds veel zwangere vrouwen en vrouwen die recent zijn bevallen. Een deel van hen verblijft samen met hun baby in dezelfde omstandigheden, terwijl anderen van hun baby gescheiden zijn. Hierdoor groeien baby's op zonder borstvoeding en zonder de zorg van hun moeder. Daarnaast komt het voor dat kinderen hun ouders zelfs na hun vrijlating niet herkennen, omdat zij in hun meest cruciale ontwikkelingsjaren van hen gescheiden zijn geweest en geen getuige konden zijn van hun eerste stappen, hun eerste woorden of hun schooltijd.

Onze reden om Turkije te verlaten was niet economisch; wij zagen ons genoodzaakt onze veiligheid, vrijheid en de toekomst van onze kinderen te beschermen.

Tot op de dag van vandaag zien wij met verdriet dat veel mensen die om vergelijkbare redenen hun land moesten verlaten, jarenlang in opvangcentra en in onzekerheid wachten op gezinshereniging. Ik geloof dat langdurige scheiding van gezinnen diepe psychologische gevolgen heeft voor zowel kinderen als ouders.

Sinds onze komst naar Nederland doen wij ons uiterste best om ons aan de samenleving aan te passen. Mijn echtgenoot en ik hebben onze taalcursussen afgerond, het inburgeringsproces succesvol voltooid en proberen hier een nieuw leven op te bouwen. Mijn echtgenoot werkt in een fabriek. Zelf werk ik inmiddels al ongeveer drie jaar als vrijwilliger in een verzorgingshuis, waar ik mij inzet om een bijdrage te leveren aan de samenleving.

Onze drie zonen volgen hier hun opleiding en zijn een natuurlijk onderdeel geworden van het integratieproces binnen de Nederlandse samenleving. Mijn oudste zoon studeert aan de universiteit en behoort tot de beste studenten van zijn opleiding. Daarnaast werkt hij parttime, waardoor hij niet alleen verantwoordelijkheid neemt voor zichzelf, maar ook bijdraagt aan de economie. Hij heeft een sterke band met zijn omgeving en heeft belangrijke vooruitgang geboekt in zijn sociale integratie. Ook mijn middelste zoon volgt onderwijs en neemt actief deel aan het maatschappelijk leven door daarnaast te werken.

Met respect wil ik mijn zorgen uitspreken over de wetsvoorstellen die recent ter sprake zijn gekomen en die de toegang tot naturalisatie en verblijfsrechten mogelijk moeilijker kunnen maken. Ik maak mij zorgen dat dergelijke maatregelen:

- Gezinshereniging kunnen bemoeilijken,
- Een negatieve invloed kunnen hebben op de psychologische en sociale ontwikkeling van kinderen,
- Demotiverend kunnen werken voor mensen die zich proberen aan te passen aan de samenleving,
- Extra moeilijkheden kunnen veroorzaken voor gezinnen die zich al in een kwetsbare situatie bevinden.

Wij hebben voor Nederland gekozen vanwege de waarde die dit land hecht aan rechtvaardigheid, mensenrechten en gezinsleven. Ons respect en vertrouwen in deze waarden zijn nog steeds groot. Daarom verzoek ik u

vriendelijk om de mogelijke menselijke gevolgen van dergelijke maatregelen zorgvuldig mee te nemen in uw beoordeling.

Mijn gezin en ik willen graag als onderdeel van de Nederlandse samenleving blijven leven, bijdragen aan dit land en ons hier met oprechte inzet blijven integreren. Ik dank u bij voorbaat hartelijk voor het meenemen van mijn zorgen en standpunten.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Wed, 20 May 2026 10:35:38 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Bestemd voor de commissie I&A/ JBZ – Dringend verzoek om overgangsbepalingen – verblijfsvergunning onbepaalde tijd

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de commissie voor Immigratie & Asiel

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon sinds 16 juli 2021 in Nederland. Ik schrijf u vandaag omdat de nieuwe asielwet mijn gezin en mij direct treft – terwijl wij aan alle wettelijke vereisten hebben voldaan en reeds een formele aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd hebben ingediend.

Op 15 januari 2026 heb ik mijn aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd bij de IND ingediend. Dit was mijn wettelijk recht. Mijn tijdelijke verblijfsvergunning loopt op 16 juli 2026 af. Ik heb deze aanvraag ruim op tijd en binnen de geldende wettelijke kaders ingediend.

Ik ben naar Nederland gekomen als politiek vluchteling. In Turkije was mijn veiligheid ernstig in het geding en had ik geen andere keuze dan mijn land te verlaten. Maar ik heb er van dag één voor gekozen om hier een bijdrage te leveren. Ik heb mijn inburgeringsexamen behaald op B2-niveau – terwijl B1 de eis was. Ik werk bij een ingenieursbureau en adviesbedrijf, waar ik verantwoordelijk ben voor de integratie van kunstmatige intelligentie binnen de organisatie. Ik heb een contract voor onbepaalde tijd, ingaand per 1 september 2025. Mijn vrouw heeft haar inburgering ook tijdig afgerond en volgt momenteel een BBL-opleiding terwijl zij werkt. Onze twee kinderen gaan naar school en spreken vloeiend Nederlands. Wij zijn economisch zelfstandig en volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

Nu heeft de IND – nog vóór de wet is aangenomen – op haar website bekendgemaakt dat aanvragen die na 12 juni 2026 niet zijn afgerond, worden omgezet naar tijdelijke aanvragen. Dit raakt mensen zoals ik, die alles hebben gedaan wat de wet van hen vroeg, op een moment dat zij daar niets meer aan kunnen veranderen. Dit is in strijd met het beginsel van gewettigd vertrouwen en het rechtszekerheidsbeginsel.

Ik verzoek u met klem om voor personen die vóór de inwerkingtreding van de wet een aanvraag voor onbepaalde tijd hebben ingediend, een concrete overgangsregeling op te nemen. Dit betekent concreet: dat de nieuwe wet niet van toepassing wordt verklaard op lopende aanvragen, en dat deze aanvragen worden beoordeeld op basis van de wetgeving die gold op het moment van indiening. Wij hebben onze keuzes gemaakt op basis van de geldende wet. Het is rechtvaardig dat die keuzes worden gerespecteerd.

Ik hecht aan Nederland. Ik heb hier mijn leven opgebouwd, mijn kinderen groeien hier op en ik draag bij aan de Nederlandse samenleving. Ik hoop dat u begrijpt hoe groot de onzekerheid is die wij nu ervaren – en dat u daarin een menselijk en rechtstatelijk antwoord geeft.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Verblijvend in Nederland sinds 16 juli 2021
Aanvraag onbepaalde tijd ingediend: 15 januari 2026

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@legerdesheils.nl>
Sent: Wed, 20 May 2026 19:20:06 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@legerdesheils.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,
Geachte Leden,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik graag mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en binnenkort ook door uw Kamer zal worden behandeld. De betreffende wetswijzigingen hebben geleid tot ernstige zorgen onder veel mensen en gezinnen die proberen hun leven in Nederland voort te zetten. Veel personen die al lange tijd in dit land wonen, zich inspinnen om zich in de samenleving te integreren en hun leven hebben ingericht volgens de bestaande rechtsorde, vrezen dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Zoals bekend hebben veel mensen hun leven gepland op basis van vertrouwen in de destijds geldende wet- en regelgeving en hebben zij zowel aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning als voor gezinshereniging ingediend volgens de toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Daarom kan het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime, leiden tot aantasting van de rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen. Met name de onzekerheden rondom gezinshereniging, verblijfszekerheid en de toekomst veroorzaken diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden. In een constitutionele rechtsstaat is het van groot belang dat mensen hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Wij geloven dat het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, niet mag worden geschaad. Geachte Leden van de Senaat, Nederland is door de geschiedenis heen voor velen een bron van hoop geweest vanwege het belang dat het land hecht aan mensenrechten, de rechtsstaat en menselijke waardigheid. In dit verband heeft Nederland historisch gezien een sterke traditie op het gebied van mensenrechten, de rechtsstaat en respect voor menselijke waardigheid. Daarom hopen wij dat bij de beoordeling van de nieuwe regelingen zorgvuldig rekening zal worden gehouden met de menselijke gevolgen, de eenheid van gezinnen en het gevoel van vertrouwen binnen de samenleving.

Hartelijk dank voor uw aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Persoonlijk begeleider Domus+ de Hoek
Leger des Heils Midden Nederland

5.1.2.e

5.1.2.e

E: 5.1.2.e@legerdesheils.nl

T: 5.1.2.e

Werkdagen onregelmatig

doen wat we geloven